

ŞALOM

Dergi

MAYIS 2012 SAYI: 12 5TL.

LAPONYA

Geçmiş zaman olur ki?

Bir duayen
ATILLA DORSAY

Jess Molho

ile "Her Şey Tadında"!

Polisan
HOME COSMETICS

yoğun iş temponuza
bir e'S' verin...

Alimousine Premium Limousine Service

www.alimousine.com.tr

444 7 030

AALIMOUSINE | *Premium Limousine Service...*

Editörden...

ŞALOM Dergi

**Gözlem Gazetecilik Basın ve Yayın
A.Ş. adına sahibi**

Av. Yakup Barokas

Genel Yayın Yönetmeni

Ivo Molinas

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Işık Sivil Karakoç

Yan Yayınlar Koordinatörü ve Editör

Nelly Barokas

18+/35- Editörü

Aylin Yengin

Reklam Planlama Koordinatörü

İsak Behar

Sayfa Tasarımı

Semra Öner

Bella Parlakşimşek

Kapak Tasarımı

Bella Parlakşimşek

Kapak Fotoğrafı

Teri Erbeş

Yazı Kurulu

Nelly Barokas, Gila Erbeş,
Tilda Levi, Tuna Saylağ

Yönetim Yeri

Atiye Sok. Polar Apt. 12/6
Teşvikiye - İstanbul

T: (0212) 231 92 82 - 240 41 44

F: (0212) 231 92 83

www.salom.com.tr

Basıldığı Yer

İmaj Matbaacılık Hizmetleri - Ervin Ohan
İzettepaşa Sok. No:30/2
Osmanbey-Şişli / İstanbul

T: (0212) 231 44 21

e-mail: imajmatbahizmetleri@gmail.com

Yayın Türü:

Yaygın - Süreli

ŞALOM GAZETESİ'NİN EKİDİR.
ABONELERE ÜCRETSİZDİR.

Sevgili Şalom Dergi okurları, bu ay 12. sayısı ile çok farklı bir dergiyi beğenimize sunuyoruz. Mayıs ayı dergimizin bir bölümüne 18+/35- adını verdik. Bu bölümde genç yazarlarımızın her biri yaz aylarına ilişkin ilgimizi çekecek çeşitli konuları araştırıp kaleme aldılar.

Aylin Yengin'in sorumluluğunda oluşturduğumuz 18+/35-`yi okurlarımıza, özellikle de hedef kitle olan gençlere senede iki kez hazırlayacağız. 18+/35-`nin beğeninizi kazanacağını umuyor, Şalom Dergi'de gazetemiz Şalom'un genç kalemlerine yer vermiş olmaktan mutluluk duyuyoruz.

Bu dergimizde yer alan Robert Schild'in söyleşisinde, Holokost üzerine projeler üreten ve Or-Ahayım Hastanesi'nin konukları olarak ülkemizde bulunan Avusturyalı iki Türk genci; Hayri Can ve Cem Yurt ile tanışacağız.

Nana Tarabulus, Gürcistan Yahudilerini tarihi süreçleri içinde tanıtırken, yazısını bir Gürcü Yahudi'si ile gerçekleştirdiği sohbet niteliğindeki samimi bir söyleşi ile tamamladı. Gazetemizin gedikli ve vazgeçilmez sinema editörü Viktor Apalaç'ın çok yönlü kişi Atilla Dorsay üzerine yazdığı yazıyı kaçırmamanızı öneririm.

Daha önce Laponya üzerine gezi yazısı okumuş muydunuz? Hayır dediğinizi duyar gibiyim. İzel Rozental, Laponya'ya seyahat etti ve bu seyahatini Şalom Dergi için kaleme aldı. Bu eğlenceli gezi yazısının ilk bölümü bu dergide yer alıyor.

Estreya Seval Vali bu aydan itibaren yeni bir yazı dizisine başladı. 'Geçmiş zaman olur ki' başlığı altındaki yazı dizisinde, geçmişe bir yolculuk yaparken, yazarımız kimimizi hiç yaşamadığımız bir döneme, kimimizi de hatıralarımıza geri götürecektir.

Erdoğan Mitrani günümüz Polonya Sinemasını ele alırken, Riva Şalhon bu ayın sanat etkinliklerinden bir seçkiyi bizlere sunuyor, Serkan Güzel köşesini yeni bir duygusal yazıya ayırıyor. İrvin Mandel yine her ay olduğu gibi bu sayfaya renk katmaya devam ediyor.

Şalom Dergi'de 'İnsana ait duygu manzaraları' başlığı altında yazan Esin Acıman'ın rahatsızlığı nedeniyle çok sevilen yazılarına bir süre ara vermek zorunda kalıyoruz. Anneler gününü kutlayacağımız bu ayın ikinci pazar günü, eğer hala saklıyorsanız Şalom Dergi'nin mart sayısının 70. sayfasında Esin'in 'Çocuklarıma' başlıklı yazısını yeniden okumanızı salık veriyorum.

Fotoğrafını dergimizin kapağına taşıdığımız 'çok yakışıklı' Jess Molho ile bir söyleşi gerçekleştirdik. Mutlaka okumanızı öneriyor, tüm annelerin Anneler Günü'nü kutluyorum.

Nelly BAROKAS

nellybarokas@gmail.com

İRVİN'in kaleminden

İRVİN MANDEL

16-24

26-30

İçindekiler

5

46-48

KISA-KISA

6

BAR RAFAELİ İÇ ÇAMAŞIRI FİRMASI KURDU

GEZİ

8-14

LAPONYA

İzel Rozental'in 2006 yılında Laponya'da, Kutup Dairesi çizgisine yaptığı yolculuğun güncesi...

PORTRE

16-24

SİNEMA ELEŞTİRMENLERİNİN DUAYENİ **ATILLA DORSAY**

KÖKLER

26-30

GÜRCİSTAN...

YAŞANMIŞLIKLARA YOLCULUK GÜRCÜLER...

YAŞAMDAN

32

İLK İNSAN, İLK AYDIN...

SÖYLEŞİ

33-38

HAYRİ CAN & CEM YURT

Avusturya'dan iki Türk asıllı genç, Or-Ahayım Hastanesi'nin konuğu olarak Holokost üzerine projeler üretiyor.

NOSTALJİ

40-44

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ...

Bu yeni yazı dizisi bazılarınızı hiç yaşamadığı bir döneme, bazılarınızı da hatıralarınıza geri götürecektir.

SANAT AJANDASI

58-60

MAYIS AYINA DAMGASINI VURACAK **ETKİNLİKLER...**

SAĞLIK

46-48

CİLDİMİZ SAĞLIĞIMIZIN AYNASIDIR...

SİNEMA

50-56

AZ BİLİLEN DÜNYA SİNEMALARI **POLONYA SİNEMASI -2**

6

50-56

8-14

Bazı insanların tutkuyla bağı olduğu şeyler vardır hayatta. Birçokları için ulaşılması imkansız hayallerdir onlar. Ama tutkuları, şartlar ne olursa olsun, imkansız tanımaz.

Hayata böyle bakarlara, kendileri gibi bir bankayla çalışma ayrıcalığını yaşatmak için kurulduk 1987 yılında. Cesur kararlarımızın, yenilikçi bankacılık anlayışımızın temelinde hep imkansızı başarmak vardı.

Evet demenin kolay olmadığı projelere ayırdık kaynaklarımızın en büyük kısmını.

Kredilerimizle her dönemde destek olduk hayallerinin peşinde koşarlara. 25 yılda onlarla birlikte büyüdük.

Sizin de bir tutkunuz varsa, gelin neler yapabileceğimizi birlikte planlayalım.

Çünkü siz görebiliyorsunuz...

Bizce mümkün.

FINANSBANK
Bizce mümkün. 25. Yılı

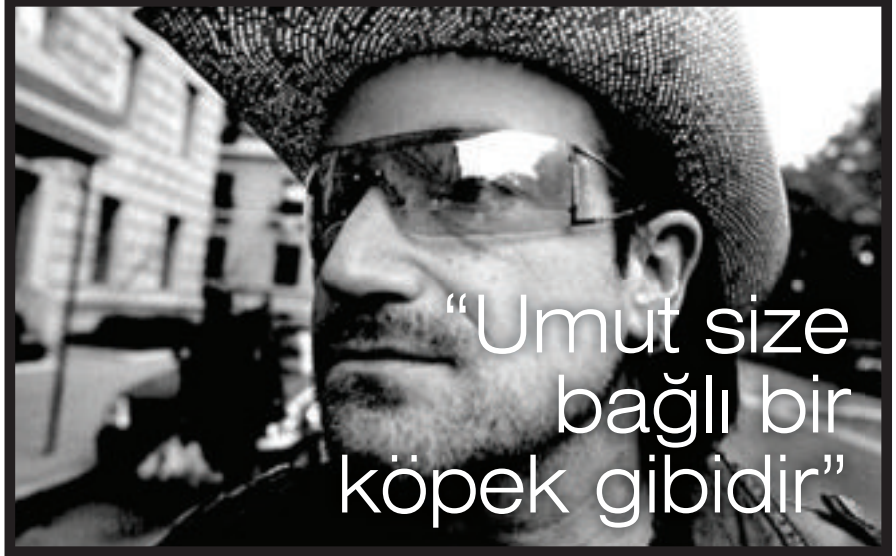
Yahudi tarihçiye Légion d'Honneur

Tarihçi Marian Turski, Yahudi Diasporası Fransa ve Hollanda arasındaki ilişkilerin güçlenmesi yönündeki çalışmalarından dolayı onurlandırıldı.

Fransa'nın saygın 'National Order of the Legion of Honor' ödülü bir Holokost kurtulanı olan tarihçi Marian Turski'ye verildi. Asıl adı Moshe Turbowicz olan 86 yaşındaki Turski, Varşova'daki Yahudi Tarihi Müzesi'nin konsey başkanı, Polonya haftalık 'Polityka' tarih gazetesinin editörü ve Uluslararası Auschwitz Konseyi'nin üyesidir.

Ödül töreni, tam 70 yıl önce Yahudi ulusu için 'Nihai Çözüm' kararının alındığı Wannsee Konferansı'nın yıldönümünde düzenlendi.

Ünlü müzisyen Bono Nisan ayı ortasında İsrail'e sürpriz bir ziyarette bulundu. Ülkeyi terk ettiğinde Bono, Kudüs'te kaldığı King David Oteli'nde bir not bıraktı. Notta; "Umut size çok bağlı bir köpek gibidir" ifadesi yer aldı. Sürpriz ziyaretinde Tel Aviv ve Kudüs kentlerini gezen U2'nin solisti Bono, notta yazdığı

ifadeyi umut teması üzerine yazılmış ünlü bir şiirden aldı. Şiirde; "Kudüs'te umut ebedidir" ifadesi de yer alır.

Tel Aviv'in ünlü bir lokantasında akşam yemeği yiyen sanatçı aynı akşam Yafa limanını gezdi. 2007'de Kadima Lideri Tzipi Livni'nin davetini reddeden Bono'nun İsrail ziyaretinin sebebi anlaşılmadı.

Bar Rafaeli iç çamaşır firması kurdu

Süper model Bar Rafaeli'nin kurduğu iç çamaşır markası sanal ortamda www.under.me adresinde satışa çıktı. Bu Rafaeli'nin bir model olarak deneyimleri sonucunda tasarladığı ilk koleksiyon olacak. 'İçimdeki ben' (www.under.me) adını verdiği web adresinden kendi tasarımları olan iç çamaşırlarını pazarlayan Rafaeli, 2012 yaz koleksiyonu için şöyle konuştu: "İşimden dolayı zaten gün boyunca birçok kıyafet giyiyor, giydiğim elbiselerin ruhuna uygun rolümü oynuyor, seyirciye kıyafetlerin havasını vermeye çalışıyorum. Akşam eve geldiğimde sadece kendim olmak isterim, işte tasarladığım bu iç çamaşırları evdeki gerçek Rafaeli'yi tasfir etmekte...".

TOYOTA

Yeni Avensis.

Cüretkâr.

Etkileyici.

Otoriter.

**Today
Tomorrow
Toyota**

LAPONYA

2006 yılının daha ilk günlerinde on günlük bir bayram tatili vardı. Bayrama iki hafta kala Yenal aradı. "Tatilde eşlerimizle birlikte Kuzey Kutup Dairesi'nde dört günlük bir kar safarisine var mısınız?" dedi. Yenal'la arkadaşlığımız o kadar eskiye dayanıyordu ki, kendisinden gelebilecek her tür akıl-mantık zorlayıcı öneriyi ciddiye almam gerektiğini iyi bilirdim. Fazla düşünmeden "VARIM" dedim.

Burada okuyacaklarınız 2006 yılında, Yenal'ın sayesinde Laponya'da, Kutup Dairesi çizgisine yaptığımız yolculuğun güncesidir. Bu yolculuktan yaklaşık bir buçuk yıl sonra, sinsi bir hastalık sevgili arkadaşım Yenal Alkan'ı bizden ayırdı. Bu diziyle kendisini bir kez daha özlemle anıyorum.

1. BÖLÜM

Kışın ortasında Kuzey Kutbu'na gitmek bir başka açıdan da bana cazip gelmişti. Yakın bir tarihte İran Cumhurbaşkanı Ahmedinecad, tüm Yahudilerin Alaska'ya yerleşmelerini salık vermişti. Alaska uzaktaydı ama Laponya'ya kadar uzanıp kutuplardaki yaşam koşullarını test etmek fena olmayacaktı!

Ballandırarak anlatmıştı Yenal; bu mevsimde gideceğimiz bölgede her beş gecede bir 'aurora' gerçekleşirmiş. Biz dört gece kalacaktık. Bu da bizim için 4/5 ihtimalle 'aurora' görme şansı demekti ki, sadece bu nedenle yolculuğa katlanmaya değerd.

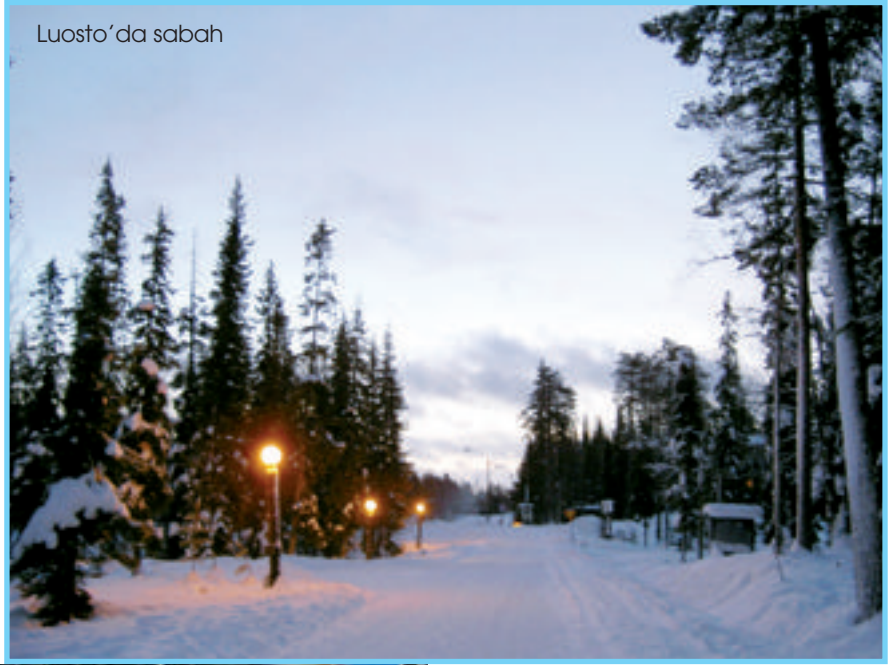
Birinci gün, 8 Ocak Pazar

Rehberimizle birlikte otuz kişilik bir grubuz, ilk durağımız Stockholm olacak... Ne ki uçakta karışıklık var. Nasıl binebilmişse uçağın içinde bir Münih yolcusu var! Üstelik bazı koltukların birden fazla sahibi bulunuyor. Tam bir karmaşa! Karışıklık uçağımızın bir buçuk saat gecikmeli kalkmasına neden oluyor ve haliyle tüm gayretlerimize karşın Stockholm – Helsinki uçağını kaçırıyoruz. İlk Helsinki uçağı dört saat sonra; bu da Helsinki – Rovaniemi uçağını kaçırmak anlamına geliyor. *Rovaniemi* tam Kuzey Kutbu çizgisi üzerine kurulu bir kent, Laponya'nın başkenti. Biz bu kentin biraz daha kuzeyine *Luosto* adlı kasabaya gidiyoruz. Helsinki'de Rovaniemi'ye giden aktarmalı bir uçak buluyoruz. İstanbul'dan bu yana dördüncü aktarmadan ve 20 saatlik koşuşturmadan sonra gecenin bir vaktinde Rovaniemi'ye ulaşıyoruz. Yolculuğun bundan sonrası otobüsle sürdürüyoruz... Gökyüzü parlak yıldızlarla süslü ama aurora yok. Olsun, önümüzde daha üç gece var...

Yerel saatle tam 02.30'da *Luosto*'ya varıyoruz.

Bavullarımızı alıp rehberimizin gösterdiği barakaya yerleşiyoruz. Her aileye bir baraka... İçeride koca bir sedir var, yatağımız... Sedirin karşısında büyükçe bir şömine, bir masa, iki sandalye, küçük bir mutfak, karşılıklı iki pencere, hepsi bu... Yok, bu kadar değil; tam konforlu bir banyomuz, tipik bir Fin saunamız, bir de elbise kurutma (ısıtma?) dolabımız var... Hepsi de ahşaptan yapılmış.

Yorgunluktan ayakta duracak halimiz yok, giysileri yerleştirmeyi sabaha bırakıp kendimizi yatağa atıyo-

Luosto'da sabah

Buradaydım.

ruz. Uyumadan önce pencereden son bir kez daha gökyüzüne bakıyorum. Aurora yok. 4/5'ün biri gitti kaldı 3/5 ihtimal...

İkinci gün, 9 Ocak Pazartesi

Gözümü açtığımda saat dokuz. Her yer zifir karanlık. Telaşla yataktan fırlarken karımı da uyandırıyorum. Alelacele giyinip dışarı çıkıyoruz. Kulübemizin dışarıdan görüntüsü tek kelimeyle harika! Kapıda iki kızak duruyor. Bir tanesi odun taşı-

maya yarıyor... Köyün yemekhanesi, evimizin üç yüz metre kadar ilerisinde bulunan büyükçe bir baraka. O yöne doğru yürüyoruz. Gökyüzü de yavaşça aydınlanmaya başlıyor. Renkler heyecan verici! Sanki bir Hollywood sinema dekorunun önündeyiz... Dekora eşlik eden muhteşem sessizlik ise ortama dördüncü bir boyut katıyor adeta. Turdaki herkes nefes kesen bu masal atmosferinden etkilenmiş olmalı ki kimseden çıt çıkmıyor.

Kar Motosikleti

Yerel rehberimiz *Oudi*, bize üç gün boyunca kullanacağımız yeni ulaşım araçlarımızı tanıtıyor: Kar motosikletleri! Grup halinde yolculuk yapacağımız için önce zorunlu trafik kurallarını, ardından da konvoy kurallarını öğreniyoruz. Kar motosikleti oldukça basit bir araç. Ön tekerleklerin yerinde iki kayak, arka tekerleklerin yerindeyse dişli paletler var. Motoru çalıştırmak için ipe asılmak gerekiyor. Frene sol, gaza ise sağ elle kumanda ediliyor, tıpkı motosiklet gibi... Grupta her iki kişiye bir motor düşüyor. Doğal olarak ben direksiyona geçerken, karım da arkaya kuruluyor. *Oudi* grup liderimiz, önden gidiyor.

Saat 10'u biraz geçtiğinde hava iyice aydınlanıyor. Uğruna onca yol teptiğimiz kar safarişi birazdan başlayacak... Bu arada giysilerimizden de söz etmeliyim: Hepimiz bir örnek tulumların içindeyiz. Kar maskeleri ve kask zorunlu. Ayrıca eldivenlerimizin üzerine geçirmek üzere kaba bir çift eldivenimiz daha var. Rehberlerimiz ayakları sıcak tutmanın çok önemli olduğunu söylüyorlar, tek kat çorapla gelmiş olanlara birer çift yün çorap ikram ediliyor. Ayaklarımızdaysa uzay çizmelerini andıran tuhaf ayakkabılar var. Grubumuz, gezinti yapmak için uzay gemisinden henüz aya inmiş sakince bekleyen bir uzay turistleri kafilesini andırıyor.

Daha gaza basar basmaz kar motosikletinin nasıl bir zevk verdiğini fark ediyorum. Aslında en fazla 30 – 35 km sürat yapabiliyorum ama adrenalinimin arttığını ağzımın kurumasından anlıyorum. İnişler, çıkışlar, dar virajlar, geniş düzlükler, daracak yollar, ağaçlara sürtünerek geçmeler, ani dönemeçler... Hepsi birbirinden heyecan verici! Üstelik öylesine bir manzaranın içerisindeyiz ki, insan gerçek dünyada olduğuna inanmakta güçlük çekiyor.

Luosto'lular

Yola çıkar çıkmaz iki gruba ayrılıyoruz. İlk gruptakiler, yani biz, iki saat-

Üç gün boyunca kullandığımız yeni ulaşım araçlarımız

lik uzun bir yolculuktan sonra *Husky* çiftliğine ulaşıyoruz. Diğer grup ise kısa yoldan gidiyor. İki gruba ayrılmamızın nedeni, 'Husky'lerin kalabalıktan haz etmemeleri.

Köpek çiftliğine vardığımızda ellerimin karıncalandığını, başparmaklarımın uyduğunu fark ediyorum. Karımınsa ayakları benzer durumda. Oysa ısı şimdilik -11 derece, mevsime göre sıcak sayılır! Isınmak niyetiyle küçük bir kulübe sığınıyoruz. İçeride şömine yanıyor ve ateşin üzerinde büyücek bir kahve cezvesi var. Kulübede iki kişi oturuyor, onlar da rehber. Ama aslında her işi

yapıyorlar zira köyün nüfusu sadece 47 kişi. Haliyle her ferдин mutlaka birden fazla uğraşı var. Zaten yüzölçümünü kıyasladığımızda neredeyse Türkiye'nin yarısı kadar olan Finlandiya'nın nüfusu sadece 5 milyon. Luosto'nun nüfusu ise 47 kişi diye yazdım ama resmen 46. Kırk yedinci kişi Sebastien adındaki bir Fransız genci. Beş yıl önce bir Lapon güzeline âşık olup peşinden ta buralara gelmiş. Henüz tam Luostolu sayılmıyor çünkü yerleşme kararını bir türlü verememiş. Sevgilisinin ise Luosto'dan ayrılma şansı (izni) hiç yok! Luostolular kızı kesinlikle bırakmıyorlar! Çılgın âşık Sebastien'e de burada kalıp bol bol çalışmak düşünüyor. Sebastien rehberlikten arta kalan zamanlarda bulaşık yıkıyor, şoförlük yapıyor, köy sakinlerine Fransızca dersleri veriyor, vs... Luosto'dan kız almak zor iş!

Rehberler bize ahşap taslarda kahve ikram ediyorlar. Şömine başında Sebastien'in öyküsünü dinlerken iyice ısınıyoruz. Bu arada dışarıdan hiç durmadan çılgınca havlayan köpeklerin sesleri geliyor. Bu öylesine bir havlama ki, her an azgın köpekler içeri dalacak sanıyorum. Derken kapıda bir Lapon beliriyor ve kızaklarımızın kalkışa hazır olduğunu müjdeliyor.

Husky Kızakları

Aslında kar motosikleti dururken köpeklerin çektiği bir kızağa binmek bana zaman israfı gibi geliyor. Yine de ta buralara kadar gelmişken bu deneyimi de yaşamalı düşünceyle, gönülsüzce kulübeyi terk ediyorum. Dışarıda kıyamet kopuyor! Ağaçlara bağlı sekiz kızak bizi bekliyor. Her kızığın önünde altı Husky koşulu. Bu minik şeytanlar çıldırmuşçasına havlarken oldukları yerde zıp zıp zıplıyorlar. Köpek eğitmeni olduğunu anladığımız bir Lapon bize kızakların kullanılması hakkında bazı temel bilgiler vermeye girişiyor. Kızakta gaz pedalı yok. Fren için, iki ayakla aynı anda ve vücudun tüm ağırlığıyla öndeki demir çubuğa abanmak gerekiyor. Kızağı yavaşlatmak için, tek ayakla çubuğa basmak yetiyor.

Kızaklar iki kişilik. Bir kişi kızığın önündeki sedye kısmında bataniyelerin içine gömülüp yatarken – nedense hep kadınlar yatıyor – diğeri kızığın arkasındaki demir çubukların üzerinde ayakta dikiliyor. Eğitmenimiz her kızığın arasında en az 5 metre mesafe bırakmamızın şart olduğunu önemle vurguluyor. Ellerimizle kızağa nasıl tutunmamız gerektiğini uzun uzadıya göstererek anlatıyor. Meğer bizden önceki gruptan bir erkek kızığın kontrolünü kaybedip düşünce, kızak başıboş kalmış. Öndeki kadın da kendini can havliyle yere atmış. Bereket kazayı hafif yaralarla atlattılar... Huysuz ve azgın Husky'lere baktıkça birazdan yapacağım işi fazla küçümsemiş olduğumu kavriyorum.

Eğitmenimiz bir kar motosikletine atlayıp başa geçiyor. Yenal hemen onun arkasında, karımla ben ikinci sıradayız. Bir komutla birlikte kızakları ağaçlara bağlayan ipler çözüyor. O an mucizevi bir şekilde ortalığı derin bir sessizlik kaplıyor. Husky'ler havlamayı kesip var güçleriyle ileriye hamle ediyorlar. İlk anda neye uğradığımızı şaşırıyorum. Kızak hızla hareketleniyor. Bir anda arkamızdakilerle mesafe açılıyor. Dengemi korumakta güçlük çekiyorum.

Husky kızaklarıyla maceralı tur

rum. İki ayağımla birden ve olanca gücümle frene abanıyorum. Köpekler zıncı diye duruyor. En öndeki ikisi dönüp bana bakıyor. Diğerleri de teker teker 'ne oldu?' der gibi beni süzmeye başlayınca utaniyorum, ayağımı frenden çekiyorum. Hoplaaa!!! Neden gaz pedalı olmadığını şimdi daha iyi anlıyorum!

Kızağımız uçtu! Kısa bir süre sonra bu heyecana dayanamayıp yeniden frene asılıyorum. Bu kez Husky'lerin altısı birden aynı anda geriye dönüp havlamaya koyuluyorlar. Anlaşılan 'köpekçe' azarlanıyorum! Ayağımı usulca frenden çekerken, "Anlaşalım, ben frene basmayacağım ama siz de şu hız işini abartmayacaksınız, tamam mı?"

diyorum. 'Anlaştık!' dercesine altısı birden kafalarını sallıyor, havlamayı kesip yeniden atağa geçiyorlar. Köpeklerimizle bu muhabbet gerçekleşirken öndeki kızakla aramız 50 – 60 metre kadar açılıyor. Ne ki farkın kapanması için birkaç saniye yetiyor. Yenal, muhteşem altılımanın sıcak ve nemli soluklarını önce mabadında hissediyor, ardından açık çenelelerinden sarkan kırmızı dillerini hemen yanı başında görüyor. Köpek fobisi olan sevgili arkadaşım için durum gerçekten kâbus gibi! Önce Husky'lerimi "Hoşt! Hoşt!" diyerek azarlıyor. Ardından, telaşla 'uzaklaşır şunları yanımdan' anlamına gelen panik el kol hareketlerine girişiyor. Çaresiz bir kez daha frene asılıyorum. Bu kez bakışları farklı: Artık havlamıyor, hırılıyorlar! Mesajı alıyorum. Bir daha frene basarsam öğle mönüsünde İzel var! Yenal ile aramızın açılması için biraz daha oyalanıyorum. Çevreye bakıyorum, karıma mutlu olup olmadığını soruyorum, yanıt vermiyor. Ya nutku tutuldu, ya da dondu? "Tamam çocuklar, acelemiz yok, biz buraya ta İstanbul'dan geldik, yavaş giderseniz birbirimizi daha iyi tanırız..." gibisinden abuk sabuk cümlelerle ahbap çavuşları yumuşatmayı deniyorum ama tınmıyorlar. Ayağımı frenden çektiğim gibi kızak yeniden havalanıyor!

Lokantada şışman bir Lapon hatunu bizi ağırılıyor

Lokanta tipik bir Kızılderili çadırı

Bu kez Yenal'ın kızıyla aramızdaki fark 100 metrenin üzerinde gibi. Ama bizinkiler bana mısın demiyor. Keskin bir virajı alırken kızak 45 derece yana yatıyor, devrildi devrilecek... Karım başına kadar örttüğü battaniyenin altından ilk kez ağzını açıyor: "Orda mısın hâlâ? Susma, şarkı söyle!" Duşta bile şarkı söylememe tahammül edemeyen karım, hayatında ilk kez benden şarkı istiyor! Fırsatı kaçırmıyorum ve 'Her Yerde Kar Var' parçasını Adamo aksanıyla söylemeye koyuluyorum. Kadın

varlığını duymaktan mutlu, oysa Rintintin'lerimiz aynı fikirde değiller. Önce yavaşlıyor, ardından duruyorlar. Hem de fren yapmadığım halde! İnanılır gibi değil, sağ arkadaki Husky bacaklarını açıp çömeliyor ve büyük hacetini gideriyor! Çetenin diğer üyeleriye sakın bir şekilde onu izliyorlar. Mesaj net: 'Hay senin şarkına!'

Altı numara işini bitirir bitirmez yeniden uçuşa geçiyoruz. Karım haykırıyor: "Çabuk şarkı söyle!"

Kısa sürede Yenal'a yetişiyoruz. Bizinkiler illa ki öne geçecekler. Yaklaşık kırk dakikalık cebelleşmenin sonunda tükendiğimi hissediyorum. Tam ümidimi yitirmiş, teslim olacakken final noktasına ulaşıyoruz. Adım atacak halim yok ama yine de uygunsuz sayılabilecek beynelmil bir kol hareketi yaparak çetemizle vedalaşıyorum. Onlarsa henüz hiç koşmamış kadar dinçler, güçlükle zapt ediliyorlar.

Öğle Yemeği

Saat henüz 1.30 ve hava karardı bile! Yine muhteşem doğanın içinde öğle yemeğini yiyeceğimiz lokantaya gidiyoruz. Lokanta de-

dikleri, geniş bir düzlüğe kurulmuş tipik bir Kızılderili çadırı. Çadırın kapısında yöresel kıyafetleri içerisindeki şışman bir Lapon hatunu bizi ağırılıyor. Kocası içeride, büyükçe bir tencerenin başında bekliyor. Çadırın ortasındaki mangalda ateş yanıyor. Eldiven ve yüz maskelerimizi kurutmaya çalışırken ısınıyoruz da. Küçük çadırın içinde kımıldayacak yer yok. Ev sahibemiz çadırı çevreleyen sedire oturmamızı buyuruyor. Sıkışarak da olsa dediğini yapıyoruz. Hepimiz oturunca günün mönüsünü ilan ediyor: Ekmek, tereyağı, somon çorbası, alkolsüz bira, su, kahve ve çörek...

Ardından herkese birer ahşap tepsi dağıtıyor ve bunu dizlerimizin üzerine koymamızı emrediyor. Derken ekmek ve tereyağı servisine geçiyor. Her işlem törensel havada gerçekleşiyor. Alkolsüz bira dedikleri, bildiğimiz şıra. Zaten Finlilerle Türkler arasında pek çok müşterek var. Dil mantığımız aynı, saat dilimlerimiz de öyle... Damak tadımız bile benzeşiyor, şu farkla ki; koyunun yerini onlarda geyik almış. Fin hamamıysa Türk hamamının bir kopyası adeta, tek fark tellakta... Finliler tellak kullanmıyorlar çünkü burada herkes kendi işini kendi görüyor. Sırtını bir başkasına keseletmek lüks! Otel, lokanta ve barlarda çalışan personel sayısı hep asgaride tutulmuş. Bir kişi aynı zamanda resepsiyoncu, garson, aşçı, kasiyer olabiliyor.

Buzdan yapılmış masalarıyla ilginç bir restaurant

Laponya'nın nüfusu iki yüz bin kişi. Yüzölçümüyse Finlandiya'nın üçte biri kadar... Kilometrekareye sadece 2 kişi düşüyor! Bu durumda bir kişinin en az üç kişilik çalışması şart. Ama sanırım Laponlar – ki Şaman kökenli göçebe bir toplum oluyor kendileri – çözümü kendilerini ziyaret eden turistleri çalıştırmakta bulmuşlar! Gezi boyunca gittiğimiz her yerde kendi işimizi kendimiz görmek zorunda kaldık...

Yeniden yemeğe dönecek olursak, açlıktan olsa gerek, somon çorbasını son damlasına kadar hüplüyoruz. Kahvelerimizi de içtikten sonra motorlarımıza atlayıp dönüş yoluna geçiyoruz. Dışarısı zifiri karanlık, oysa saat henüz 14.30. Fakat farlarımızın parıldattığı karın üzerinde yol almak o kadar keyifli ki, karanlık ürküteneğine haz veriyor. İki saat kesintisiz motor keyfinden sonra eve varıyoruz. Adım atacak takatim kalmamış! Zar zor birkaç kütük odun alıp şömineye atıyorum ama tutuşmuyor. Uğraşmıyor, kendimi boş bir çuval gibi sedire bırakıyorum.

Akşam Yemeği

Bir türlü uykuya dalamıyorum çünkü açım, sevgili karım da öyle... Yemekhanenin yolunu tutuyoruz. Akşam yemeği için özel mönüleri: Çorba, geyik eti ve tatlı... Garson siparişimizi alıyor. Aynı kız bara da bakıyor. Arada bir mutfığa girip oyalanıyor. Aşçıyı gördüm, ama garsonumuz muhtemelen ona da yardım ediyordur. Kafeteryanın girişi aynı zamanda kaldığımız barakaların da resepsiyon işlevini görüyor. Resepsiyon görevlisiyse, evet bildiniz, garson kızımız!

Akşamın bir vakti kafeteryada kimsecikler kalmıyor. Biz de odamıza dönüyoruz. Yolda bir ümitle gökyüzüne bakıyorum. Aurora yine yok, kaldı beşte iki... Eve varınca bu kez şömineyi yakıyorum. Yanan odunların hışırtıları arasında uyuyakalıyoruz...

Bir ara susayıp uyanıyorum, ortalık kapkaranlık. Tam musluğa yöneliyorum ki fosforlu saatimin ışıltısı

gözüme ilişiyor. Saat 9'u 10 geçiyor. Kafam karışıyor. Gece mi, sabah mı bir türlü kestiremiyorum? Işıkları yakıyorum. Cep telefonumun saati de aynı... Meğer sabah olmuş çoktan!

Üçüncü gün, 10 Ocak Salı

Alelacele termik tulumlarımızı geçirdiğimiz gibi yemekhaneye koşuyoruz. Rehberimiz sağlam kahvaltı etmemizi öğütlüyor zira öğle yemeği saati belirsiz. Kahvaltı sofrası zengin mi zengin! Değişiklik adına, geleneksel kahvaltıyı bir kenara bırakıp ringa balığı marmeladıyla lahana turşusu reçeline dalıyorum. Karım dehşetle beni seyrediyor... "Ne olmuş, tatlılar soğuğa karşı en iyi koruyucudur bilmiyor musun?" diyorum sırtarak...

Kahvaltıdan sonra heyecanla motorlarımızın başında buluşuyoruz. Bütün gece boyunca sanki bu anın gelmesini beklemişim! Tam bu kar motosikletlerden ne kadar haz aldığımı Yenal'a anlatıyorum ki karıcığım devreye giriyor: "Bu sabah birazcık da ben kullanabilir miyim?" diyor tatlılıkla. Bu gibi durumlarda olumsuz tepkinin ters sonuçlar verdiğini tecrübeyle bilen biri olarak hemen yanıtlıyorum: "Elbet karıcığım! Yalnız lütfen çok dikkatli ol,

konsantrasyonunu sakın yitirme, keskin virajlarda yavaşla, önündekiyle arayı açma... Kar körlüğü diye bir şey vardır, göziin kararırssa hemen dur. Buralarda kaybolursak maazallah kimseler bulamaz bizi!"

Taktiksel uyarılarım kısa sürede meyvesini veriyor ve ilk mola yerinde muhterem refikam dümeni bana devrediyor. Yeniden kaptan köşkündeğim ya, zevkten dört köşe olmuş halde gaza abanıyorum...

Ren Geyikleri

Hızla daracık patikalarda ağaç dallarına sürtünerek geçiyoruz. Düzlüğe çıktığımızda manzara o denli büyüleyici ki motoru durdurup çevreyi seyretmekten kendimizi alamıyoruz. Üstelik bugün pek üşümüyoruz, alıştık mı ne?

İstikametimiz bu kez bir geyik çiftliği. Çiftliğe yaklaşmakta olduğumuzu çevremizde dolanan rengeyiklerinden anlıyoruz. Karla kaplı ağaçların arasından hayalet gibi bir görünüp, bir kayboluyorlar. Ağaçlar o kadar sık ki, motosikletin üzerinde iyice eğilmek zorunda kalıyoruz. Buz tutmuş ağaç dalları sırtımı yalıyor. Şimdi bizi izleyen rengeyiklerine daha da yakınız. Meraklı gözlerle bizi süzüyorlar.

Ren geyiklerinin çektiği kızaklarla gezinti....

Çiftliğe varınca üç gruba ayrılıyoruz. Meydanlık bir yerde beş adet kızak bizi bekliyor. Bir rengineyiği tarafından çekilen her kızak sadece iki yolcu alabiliyor. Husky çiftliğindeki aksine bu kez herhangi bir talimat ya da uyarı yok. İkişer ikişer kızaklara uzanıyoruz. Kızaklarda oturulmuyor, yatay pozisyonda yolculuk yapılıyor. Geyik terbiyecisi olduğunu tahmin ettiğim bir Lapon elime bir halat tutuşturuyor. Bir gün önceki Husky macerasından dilim yandığı için önümdeki geyiği göstererek, endişeli bir ses tonuyla soruyorum: “Bu halat nasıl kullanılır?” Geyik terbiyecisi Lapon gevrek gevrek gülüyor. “Merak etmeyin, geyikler akıllıdır. Onlar kendiliğinden gider, gerekince de dururlar.” O an önümüzde rehber olmadığımı fark ediyorum. Panikliyorum, “Peki yolu kim gösterecek?” diye haykırıyorum. Lapon bu kez bir kahkaha patlatıyor! “Bunlar akıllı dedik ya! Yolu bizden iyi bilirler!” Geyik muhabbeti dedikleri bu olsa gerek!

Kızaklar ağır ağır harekete geçerken arkamızdaki kızığı çeken geyik usulca yaklaşır karıma sulanıyor.

Daha doğrusu yalıyor! Karımın çığlığı üzerine durumu fark eden geyik terbiyecisi sesleniyor: “Geyiklerle fazla samimi olmayın! Bunlar ehlidir ama ne yapacakları belli olmaz!” Bunu duyan karımın ikinci haykırışı tüm çiftlikte yankılanıyor! Çığlığı duyan geyiğimiz sakince kafasını arkaya çevirip karıma bakıyor. Sonra ani bir kalça hareketiyle kızığın sağa kaymasını sağlıyor. Arkamızdaki arsız, bu hamleyi beklemediğinden mecburen bir anda önümüzde kalıyor. Geyiğimiz bir kez daha dönüp karıma bakıyor. Suratında, “Tamam mı? Rahatladın mı şimdi?” ifadesi var. Karım minnettar!

Kızığımız karlı ağaçların arasında yol aldıkça, çevremizde bizi gözleyen pek çok rengineyiği fark ediyorum. Bizimkiyse gayet mağrur, önemli bir görev yaptığının bilincinde, hiç birine yüz vermiyor. Görünüşe göre ağaçların arasındaki özgür geyikler, kızakları çeken hemcinslerini biraz gıpta, biraz da hasetle izliyorlar. Geyik âleminin özgürlük anlayışı bizimkinden farklı galiba...

Ehlileştirilmiş rengineyikleri ağır ha-

reket ettiklerinden kısacık gezinti parkuru yaklaşık on beş dakika sürüyor. Hava biraz daha yumuşak olsa, gezimiz belki romantik bir hal bile alabilirdi. Ama -10 derecede hareketsiz yatarken bu süre asır gibi geliyor. Kızaklardan iner inmez topluca ısınma hareketlerine başlıyoruz.

Öğle yemeği geyik çiftliğinde... Yemek servis edilmeden önce bol izahat var, anlaşılan bu bir gelenek! Ana yemek patates püresi üzerine serpiştirilmiş geyik tandırı... İçecek yine şıra... Karnımı doyurduktan sonra ev sahibemize tuvaleti soruyorum. Kadın gülümseyerek büyük mü, küçük mü diye soruyor. Küçük deyince de dışarıdaki ağaçları gösteriyor... ■

Gelecek program

Çılgın Türkler Kuzey Kutbunda karşılaşırsa... Amethyst madeninde kimler taş kırıyor? Donmuş gölde nasıl balık avlanır? Buz otelde ısınmak için ne yapmalı? Noel Baba niçin asabi?

PEGASUS'LA TEL AVİV

HEMEN
ALIN

18 HAZİRAN'DAN İTİBAREN,
HAFTADA 6 GÜN!

vergi dahil

69.99

USD'den
başlayan
fiyatlarla

en avantajlı fiyatlarımız için
flypgs.com

PORTRE
Viktor APALAÇI

Sinema
eleştirmenlerinin
duğayeni

Atilla Dorsay

Sinema eleştirmeni, bilirkişisi, 50 kitabın yazarı, mimar, SİYAD kurucusu ve onursal başkanı, gurme, turizm rehberi ve yazarı, TV ve radyo programcısı, amatör fotoğrafçı, panel moderatörü, İKSV Danışma Kurulu üyesi, Légion d'Honneur-Palmes Académiques ve sayısız ödül sahibi, Türkiye'de sinema eleştirisi konusunda akla gelen ilk isim. Bu hasletleri Atilla Dorsay'ı komple bir entelektüel yapıyor.

► Viktor Apalaçı 40 yıldır tanıdığı Atilla Dorsay'ı anlatıyor.

Sinema bana çok şey ve statü kazandı. Ömrüme damgasını vuran sinema sayesinde çok insan tanıdım, çok dost edindim. Hobisini mesleğe dönüştürmüş insanları hep kıskandım. Atilla Dorsay onlardan biri. Atilla'yı 1970 yılında bir Cannes Film Festivali'nde tanıdım. Gazetesi Cumhuriyet adına festivali takip ediyordu. Cannes'da, aynı gazetenin saygın yazarı olan rahmetli Selmi Andak'la, her yıl Roma'dan gelen ünlü fotoğraf sanatçısı Suavi Sonar'la, Günaydın'ın ünlü "Görünmez Adam"ı Ertuğrul Akbay ile, çok renkli festival serüvenlerimiz oldu.

1966'da ilk kez gittiğim Cannes'da Tuncan Okan'ı tanıma ayrıcalığına kavuşmuştum. Türk basınına batılı anlamda sinema eleştirisi olgusunun öncüsü olan Tuncan Okan'ın yol göstericiliğini hiç unutmuyacağım. Ne yazık ki, kendisini genç yaşta kaybettik. Tuncan Okan ile Atilla Dorsay'ın isimleri, Dorsay'ın Tuncan Okan adına konan bir ödülü kazanmasıyla bir araya geldi.

Sağdan: Alin Tasçıyan (Milliyet), Vecdi Sayar (Cumhuriyet), Ömür Gedik (Hürriyet), Atilla Dorsay (Sabah), Viktor Apalaçi (Şalom) 2007 Cannes Film Festivali'nin bir basın konferansında

Atilla Dorsay Cannes'da

KOMPLE BİR ENTELEKTÜEL

40 yıldır tanıdığım Atilla Dorsay'ın en belirgin özelliği komple bir entelektüel oluşudur.

Yazılarını, fanatik bir okuru sıfatıyla, 27 yıl sürekliliğiyle Cumhuriyet'ten, sonraları Milliyet ve Yeni Yüzyıl'dan, son yıllarda da (halen yazmakta olduğu) Sabah'tan okurum.

Sinemasever ve hayran sıfatıyla okuduğum eleştirilerinden, kitaplarından, sinema ve müzik üzerine

yaptığı televizyon programlarından Atilla'nın sadık bir takipçisiyim.

Sinemannın 100. yılı için yazdığı "100 Yılın 100 Yönetmeni" adlı başvuru kitabını neredeyse 20 yıldır, bir bilgiye ulaşmak, yazılarımda referans vermek için "başucu kitabı" olarak kullanırım.

Sinema eleştirmenliğine yaptığı katkıya yakından tanık olan bir sinefil olarak, Atilla'nın sinema sanatına yaptığı hizmetten dolayı aldığı ödüllerin neredeyse yazdığı kitap sayısına yaklaştığını görüyorum.

Büyük bir iştahla ve sadakatle filmlerin basın gösterimlerini izler, vizyona

çıkma ve vizyon şansı olmayan filmlerin DVD'lerini bulup sinema hafızasını zenginleştirir.

Sinemannın ölü mevsimi yaz aylarında kullandığı 1-2 haftalık tatil süreleri dışında sinema yazılarını hiç aksatmaz. Gezdiği yerleri, ilginç tespitlerle gazetede ki sayfasına taşır. Bazen de "Hindistan Sıcığından Norveç Buzuluna"da olduğu gibi seyahat anılarını kitaplaştırır.

Sevdiği işi yapmanın keyfini yaşar. Kültür birikimini "Sinema eleştirmenlerinin duayeni" sıfatıyla, kendisine uzatılan mikrofonlarda dile getirir.

YAZAR VE MİMAR ATILLA

Çok yönlü bir yazar olan Atilla Dorsay, Devlet Güzel Sanatlar Akademisi mezunu bir yüksek mimar olduğu için şehircilik ve mimari üzerine, tercümanlık ve rehberlik kariyeri olduğu için turizm ve yaşam kültürü üzerine, rafine bir gurme olduğu için de yemek kültürü üzerine yazılar yazar.

Ömrünü adadığı sinema üzerine 50'ye yakın kitap yazdı. Haftalık film eleştirilerini topladığı kitapları, Türk ve dünya sinemasındaki değerlendirmelerini içeren kitapları, "Unutulmayanlar", "Hayatımızı Değiştiren Filmler" gibi nostaljik kitapları, "Sinema ve Kadın", "Türkan Şoray" gibi araştırma ve anı kitapları vardır.

Amatör bir fotoğrafçı olarak, yerli ve yabancı film festivallerinde çektiği fotoğrafları, "Bir Eleştirmenin Objektifinden" başlığı altında kitaplaştırdı.

Sinema sanatının ünlülerinden oluşan fotoğraflarından derlenen, sergilerde, fotoğrafçılığıyla övgü toplamıştır.

Atilla Dorsay'ın sinemadan sonra en önemli ilgi alanı müziktir. TRT Radyo 3'te uzun yıllar sürdürdüğü radyoculuğuyla müzik aşkını, gençlik yıllarının müzik klasiklerine nostaljiyle yaklaşmasıyla, geniş beğeni yelpazesini ve müthiş müzik hafızasını, müziksever dinleyicileriyle paylaştı.

"Ne Şurup – Şeker Şarkıların Onlar" adlı kitabı, kişisel bir 20. yüzyıl pop müzik tarihi olarak özetlenebilir.

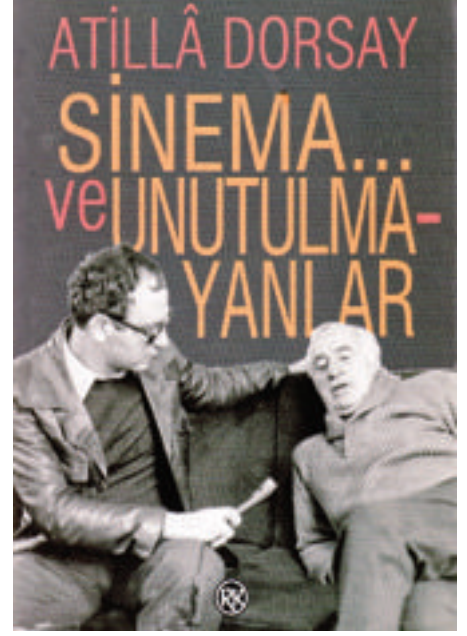
Yurt dışı seyahatlerinde, İstanbul'da bulamayacağı müzik CD'lerini arşivine katmak, koleksiyonunu zenginleştirmek için sayısız filmin DVD'sini iştahla satın aldığını ve bundan duyduğu memnuniyeti keyifle dile getirmesine tanık oldum.

HÜMANİST ATILLA

Atilla Dorsay, Ocak ayında Sabah Gazetesi'nde çıkan "Baba Alaton'dan Dink'e" başlıklı yazısında, İshak Alaton'un Radikal Gazetesi'ne gönderdiği bir mektuptan ve ertesi gün bir toplantıda dile getirdiklerinden hareketle, toplumun gayrimüslim vatandaşlarla ilişkisini sorguluyor:

"85 yaşındaki Musevi vatandaşımız, tanınmış işadamı İshak Alaton... 1915 olaylarının 100. yıldönümünün çok yaklaştığını hatırlatıyor, özetle '90 yıl boyunca sayısız günah işledik, artık geçmişimizle barışalım, kurbanların ruhlarını şad edelim' diyordu" Alaton, CHP üyesi koyu bir Türk milliyetçisi olan babasının Varlık Vergisi ve Aşkale sürgününde yaşadığı süreci anlatıyordu.

Dorsay yazısına şöyle devam ediyor: "Evet, geçmişte Ermeni, Rum veya Yahudi vatandaşlarımıza yaptıklarımız iftihar edilecek şeyler değildir... Ama bugün hala o noktada mı olmalıyız? Hala ırkımız ve milliyetimizle öylesine övünmeli ve bunu diğer ırklara ve halklara karşı bir küçümseme ve üstünlük taslama fırsatı olarak mı görmeliyiz? Hitler faşizmiyle doruğa çıkan kör bir milliyetçilik yerine, tüm insanları, dil, din ve ırk ayrımı yapmadan kucaklayan çağdaş bir tavrın zamanı gelmedi mi? Dünyada bu yönde gidişler de var, tam tersine yükselen ırkçılık eylemleri de... Ama artık ekonomisi sağlam, kendisine güveni artmış güçlü bir ülke olarak, bize hangisi yakışır?... 1915 olaylarından Varlık Vergisi'ne, 6-7 Eylül yağmsından 1964'teki büyük göçe birçok olaydaki sorumluluğumuzu artık konuşmalı değil miyiz? İshak Alaton'un bir Türk Yahudisi olarak saygınlık arayışında olduğu kadar, Hrant Dink ve ailesinin feryadına da kulak vermek ve o derin devlet eylemlerinin üzerine gitmek gerekmez mi? Tüm bunların zamanı gelmedi mi?"

14. Randevu İstanbul Film Festivali
Atilla Dorsay ödül alırken

42. Siyad Ödül töreninden

Atilla Dorsay Sabah Gazetesi'ndeki "İzmir Musevilerinin tescil müjdesi" başlıklı yazısında, İzmir Musevi Cemaati'nin yüz yıllık taşınmazlarının cemaat adına tescil yolunun açılmış olmasını yorumluyor, Türk Yahudileri hakkındaki düşüncelerini dile getiriyor:

"İzmir'de edindiğim Yahudi dostları ve de bu kararı alanları kutluyorum. Türkiye Yahudilerini, İsrail ile karıştırma densizliğine düşenlerin dışında herkesin mutlu olması gerekir. Çünkü Türkler ve Yahudilerin kaderleri tarih boyu kesişmiş ve onlar hep

bizim dostumuz olmuş, öyle kalmışlardır. Tıpkı bizim de en zor zamanlarda onlara el uzatmamız gibi... Bu dostluğu diri tutmanın, giderek Türkiye mozaïği içinde yaşayan tüm farklı etnik ve dinsel gruplara yakınlaşmanın sayısız faydaları olacaktır. Dışarıdan gelen tüm kıskırtmalara kulaklarımızı tıkayıp bu yakınlaşmayı gerçekleştirmeliyiz."

FRANKOFON ATILLA

İlkokuldan liseye tahsilini Galatasaray Lisesi'nde yapan Atilla Dorsay'a, edebiyat ve Fransızca bölümlerinden aldığı birincilikler Paris yolunu açtı. Güzel Sanatlar Akademisi'nde okuduğu yıllarda tahsiline ara verip bir yıl Paris'te yaşadı.

Atilla aksansız kullandığı Fransızcasını biraz da bu Paris günlerine borçlu. Cannes'daki sayısız basın konferansında sorduğu sorular, yaptığı yorumlarda Atilla'nın (mükemmel İngilizcesinin yanında) kursuz Fransızcasının tanığı oldum. İstanbul Film Festivallerinin birçok yabancı misafirini Atilla seyirciye tanıttı, film öncesi ve sonrası sorular sordu, cevaplarını tercüme etti, dünyanın dört bir tarafından İstanbul Film Festivali'ne gelen sinema adamları ile yapılan panellere katıldı.

Fransa, Atilla Dorsay'ın Fransız lisanına yaptığı hizmeti karşılıksız bırakmadı. Fransa büyükelçisi, tertiplediğı bir törende kendisine "Légion d'Honneur – Palmes Académiques" nişanını taktı.

Atilla'nın çeşitli festivallerde çektiğı fotoğraflardan derlenen 59 fotoğraflık seçki Fransa'nın İstanbul Başkonsolosluğu binasında sergilendi. Dönemin Başkonsolosu Christine Moro, ünlü yazarın meslek hayatının olgunluk döneminden yansımaları oluşturan fotoğraflara ev sahipliğı yapmaktan duyduğu memnuniyeti dile getirdi.

BİR ELEŞTİRMENİN OBJEKTİFİNDEN

A. Dorsay 1996 İstanbul Film Festivali'nde Robert Wise ve John Schlesinger ile

Cannes 1972'de Claudia Cardinale (ortada) Carlo Ponti ve Franco Cristaldi birlikte

Cannes 2001'de Ethan Coen, Frances MacDormand ve eşi Joel Coen

A. Dorsay Cannes'da basın konferansı öncesi fotoğraf çekmeye hazırlanıyor

1972'den Nice'in Victorine Stüdyosu'nda, Belmondo'lu "La Scoumoune" filmi çekiminde

“BENİ FRANSIZ KÜLTÜRÜ BİÇİMLENDİRMEDİ Mİ?”

Türkiye’ye alerjisi olan Sarkozy’nin Ermeni tasarısını senatodan geçirme telaşını yaşadığı günlerde Paris’te bulunan Atilla Dorsay intibalarını Sabah Gazetesi’nde şöyle anlatıyor. “Ben ki, Galatasaray Lisesi’ne girip Fransızca eğitim almam için ailem İzmir-Karşıyaka’daki evlerini satıp İstanbul’a göç etmiş, çok daha mütevazı bir yaşama razı olmuş ve böylece hem bana bir yol çizmiş, hem de yıllar sonra belli bir üzüntü, altından kalkılamaz bir minnet duygusu vermiş değil miydiler? Ve ben o yolda devam edip yıllar sonra onların en ünlü nişanlarından biri, bana dönemin Fransız Büyükelçisi tarafından Mektep-i Sultani’de verildiğinde yaptığım konuşmada dediğim gibi, yalnızca bir dil olmayıp aynı zamanda bir düşünce biçimi, hatta sistemi olan Fransızca’yı tüm inceklilikleriyle sökmeye ve ardındaki engin kültürü özümsemeye çalışırken, evet, çok ter döküp çok çaba harcadım. Karşılığını almadım mı?”

Eğitiminde, trigonometri dersleriyle Yomtov Garti’nin, felsefede Larroumets’nin, kimyada Coudert’nin, tarihte Semih Nafiz Tansu’nun katkısını dile getiren Dorsay şu soruyu

soruyor: “Beni biraz da Galatasaray ve Fransız kültürü biçimlendirmedimi? Peki şimdi bu yanlış ve haksız kararı protesto edenlere katılıyım mı? Fransız mallarını kullanmayalım, filmlerini görmeyelim, şansonlarını dinlemeyelim diyenlere ben de mi ekleneyim? Nişanımı geri mi vereyim?”

Düşüncelerin cezayla yasaklanamayacağı gerçeğini hatırlatan Dorsay, yazısını şöyle nokt alıyor:

“Özetle, tüm Fransa’yı ve tüm Fransızları düşman bellemeyelim.”

EMEK YOKSA BEN DE YOKUM”

Atilla Dorsay’ın 10.12.2011’de Sabah Gazetesi’nde yazdığı “Emek Yoksa Ben de Yokum” başlıklı yazısı sanat çevrelerinde bomba etkisi yaptı: “Hangi insafsızlar olduğunu bilmediğim üç kişilik bilirkişi heyetinin değerlendirmesine uyararak, yürütmeyi durdurma kararını iptal eden mahkemenin son hükmünden sonra Emek her an yıkılabilir. Ben bu konuda elimden geleni yaptım. Hatta Sayın Başbakan’a aylar önce özel bir mektup bile yazdım. İstanbul’u ne kadar tanıyıp sevdiğini bildiğim için ve de artık her önemli konunun çözümünün, onun iki dudağı arasında olduğunu fısıldayan şehir efsanelerine inanarak... Ancak hiç bir yanıt gelmedi. Emek yıkıldı – yıkılacak. Benim

Atilla Dorsay'ın 'Yüzler' fotoğraf sergisinden

büyük üzüntü içinde aldığım karar şu: Emek'e kazma vurulduğu gün, ben gazeteciliği bırakıyorum. 45 yıllık, alanında etkili olduğu söylenen bir yazar olmanın, üstelik şimdilerde 'yandaş medya' olduğu rivayet edilen bir büyük gazetede yazmanın ne faydası var? Emek'i bile kurtarmayacak olduktan sonra? Üstelik o üzüntümün içinde normal yazılarımı sürdürmeyeceğimi de biliyorum. Ama yazarlığımı bırakacak değilim. Daha çok kitaplara yönelirim. İlki de sanırım Emek üzerine olur."

Atilla Dorsay'ın bu sert ve öfkeli çıkışı sanat dünyamızda büyük bir taraftar kitlesi oluşturdu. Yazının yayınlanmasından birkaç gün sonra, Taksim'de toplanan sanatseverler, Emek'te biten, çok ses getiren bir protesto yürüyüşü yaptı.

Türsak'ın, Lütfi Kırdar'da kutlanan 14. yıl töreninde, Egemen Bağış'ın elinden aldığı, sinemaya katkı ödülü konuşmasında, A. Dorsay salonda bulunan 1900 kişi tarafından çılgınca alkışlandı. TÜRSAK Vakfı Başkanı Engin Yiğitgil, Avrupa Birliği Bakanı'ndan bu konudaki fikrini sorunca, Bağış: "Atilla Dorsay'a önümüzdeki yıllarda inşallah Emek'te daha nice ödüller vereceğiz" dedi.

FOTOĞRAFÇI ATILLA

1966'da A. Dorsay'ın Cumhuriyet'te başlayan sinema yazarlığı kariyerinde fotoğraf çekme merakı yoktu. İlkel bir fotoğraf makinesi, sonraları bir Yashica ve bir Canon 70, en sonunda Prima-Zoom 70 F ile çektiği fotoğraflarından yaptığı bir seçkiyi, Atilla "Bir Eleştirmenin Objektifinden" başlığıyla kitaplaştırdı.

Bu kitabın önsözünde Atilla fotoğraf çekme hobisinin nasıl geliştiğini anlatıyor: "Eskiden ünlülerle röportaj taleplerimiz geri çevrilmezdi. Alfred Hitchcock, John Huston, William Wyler ile konuşma yapmak hiç de

Erkan Özerman, Türkan Şoray, Atilla Dorsay, Chritine Moro

Angelina Jolie'nin sergideki resmi

Hülya Koçyiğit

zor olmamıştı. Günümüzde baş başa bir röportaj yapmak bir hayal. Junket denilen, 7-8, kimi zaman 10-12 gazetecinin katıldığı toplu röportajlar için randevu alabilirsiniz. Orda da ne resim çekmek ne de birlikte çekirtmek söz konusu olabilir. Basın konferanslarında 2-3 dakikalık bir resim çekme izni vardır. Siz o itiş-kakış ortasında, sevdiğiniz oyuncunun, tapmışınız yönetmenin resimlerini çekmeye çalışsınız. Eğer, kimi zaman yarım saate yakın beklemeyi göze almışsanız, yeriniz öndedir. Tam poz ayarladığınız sırada önünüzde beliren dev bir objektif, uzanmayan saygısız bir kamera, aldığınız bir darbe, yediğiniz bir dirsek gibi şeyler, resimleri iyice riske atar."

Atilla, basın konferansı öncesi bu fotoğraf çekme seanslarını hiç kaçırmaz. Cannes'da çok kez birbirimize yer tuttuk.

Ancak en zahmetsiz fotoğraf çekme günü, festivalin ikinci cuması, Cannes Belediye Başkanının Le Suquet'de yabancı basın şerefine verdiği öğle yemeğindedir. Zira o davet basını jüri heyetiyle bir araya getirir. Cannes'a tepeden bakan bir avluda, gazeteciler hem geleneksel sarmısaklı balık (aioli) ile karınlarını doyurur, hem uluslararası şöhretlerden oluşan jüri mensuplarının resimlerini çeker.

Atilla ile Le Suquet davetini hiç kaçırmayız. Erken gelen tüm Türk gazeteciler için bir masa ayırır.

1972'de Cannes'a gelen gazeteciler, Nice'teki Victorine stüdyolarına götürülmüştü. Atilla ile gittiğimiz stüdyoda, başrolünü Jean-Paul Belmondo'nun oynadığı, Jose Giovanni'nin yönettiği "Za Scoumoun" adlı polisiyenin çekim aşamasını izlediğimizi anımsıyorum.

Leman Dorsay

Her başarılı erkeğin arkasında bir kadın vardır. Bu Atilla için de geçerlidir. Dünya tatlısı bir hanımefendi olan Leman'ın kendisine verdiği desteğin uzun yıllar tanıdığı oldum.

Turizm rehberliği yaparken tanışan Leman-Atilla Dorsay kusursuz ve uyumlu evliliklerini 40 yıldır sürdürüyorlar.

Leman Hanım'ı, Atilla'nın hiç kaçırmadığı, filmlerin basın gösterimlerinde sayısız kez gördüm. Sıkı bir sinefil olduğunu, sinema kulislerinde yaptığımız sohbetlerden biliyorum.

Atilla'ya refakat ettiği birçok Cannes Film Festivali'nde, beraber yediğimiz yemeklerde, festivalin havasını veya izlediğimiz yarışma filmlerini konuştuk.

Atilla "ben para işlerinden hiç anlamam. Bu konu Leman'ın ihtisas

alanıdır, tüm problemlerimi o çözer" der.

Başarılı bir müzisyen olan kızları Ece, besteleriyle, sesiyle, gitarıyla müzik çevrelerinde tanınıyor.

Atilla hep pozitif düşündüğü için hayata ve mesleğine iyimser gözlerle bakar. SİYAD'a ve sinema eleştirmenlerine yapılan haksız saldırılara yıllardır karşı çıkar.

Eleştirmenler hep eleştirecek bir yön bulurlar. Ama Atilla acımasız değildir, eleştirdiği filmi, verilen bir emeğin mahsulü olduğu gerçeğini gözden uzak tutmaz, muhakkak pozitif bir yönünü bulup çıkarır.

Yıkıcı eleştiri yapmaz. Pek ender olarak, kendisini kızdıran bir filmi yerden yere vurur.

Filmleri yıldızla değerlendirdiğinde bolbolcu olduğunu söylediğimde, eleştirim kabul etmez. ■

Atilla'nın eşi Leman (alt sıra sağdan 2.) Antalya Film Festivali'nde Altın Portakal Jürisi'nde

Bazen en büyük hediye, küçük bir teşekkürdür.

Bu anneler günü, annenize onu ne kadar sevdiğinizi gösterin;
ona kalpten gelen küçük bir hediyeyle teşekkür edin.

www.bosch-home.com/tr

BOSCH

Yaşam için teknoloji

Bosch Çağrı Yönetim Merkezi: 444 6 333

Daha fazla bilgi için
cep telefonunuz ile
"QR kodunu" tarayabilir ya da
www.bosch-home.com/tr'yi
ziyaret edebilirsiniz.

KÖKLER

Suzan Nana TARABLUS

Gürcistan...

Yaşanmışlıklara yolculuk

Gürcüler...

Rus yazar Shalom Aleichem'in 1907'de yazdığı "Tevye ve Kızları" adlı öykülerinin 1964'te Broadway'de sahnelenen müzikali, "Damdaki Kemancı"yı anımsıyorum: 20. yüzyılın ilk yılları... Ailesi ile Kiev'de küçük bir "ştetl"dan (Yahudi kasabası) ayrılmak zorunda kalan Sütçü Tevye'yi düşünüyorum. Öykünün merkezinde duran olay 'pogrom' idi. Aleichem, bir Broadway müzikali ve filmine dönüşmeden önce bu öyküleri yazarken dünyaya 'pogrom' gerçeğini haykırmak, döneminin Rusya'sında Yahudilere uygulanan zulmü - düşmanlığı seslendirmek istedi. Tevye ailesinin geleneklerini nasıl koruduğunu ve değişen dünyaya ayak uyduramamasını anlatmaya çabalamıştı.

Sayfalarımızın konuğu Roza ile Yehiel (İshak) Çiçiyaşvili'nin yedi abladan sonra doğan (sekizinci çocuğu) tek oğlu: Dünürüm, Ceki Çiçekli!

Babanın Gürcistan'ını bize anlatır mısın? Veya: Baban Gürcistan'ı sana nasıl anlattı?

1917 İhtilali, böyle başlamam lazım... 1917 Bolşevik Devrimi'nde, hatta Bolşevizm'den evvel de bütün Yahudiler Rusya'da, özellikle Ukrayna'da son derece ciddi zulümler görmekte idiler. Bütün dünyada, özellikle Batı dünyasında olduğu gibi, Rusya'da da büyük bir Yahudi düşmanlığı vardı.

Annen-baban oraları terk ettikleri dönemde cemaat kaç kişiydi?

Bilmiyorum, fakat epey büyük bir koloniydi. Çünkü Gürcü denildi-

ğinde Hıristiyan'ı var, Musevisi var, Müslümanı var.

Gürcü Yahudilerini soruyorum...

Sayılarını bilemiyorum... Annem yarı Ukraynalı, babam tam Gürcü'dür. Sanırım annemle ikinci derecede bir akrabalıkları var. Babamı, tam olarak anlatamıyorum; çünkü onu genç yaşta kaybettim.

22 yaşındaydım ve babam çok hastaydı. Yani böyle bir baba-oğul ilişkisi pek oluşamadı. Babam, yapı olarak son derece zayıf bünyeli, hasta ve çok dindardı. Baba-oğul gerek yaş, gerekse yapı olarak birbirimizden çok farklıydık.

Bir de büyük yaş farkınız var...

Tabi ben doğduğumda babam 40'lı yaşlarındaydı; büyük yaş farkı. Ayrıca, dünyaya bakış açılarımız birbirinden çok uzak olduğu için, benim seçtiğim yolla, babamın beni yetiştirmek istediği tarz farklıydı. Nitekim ben babamın kulvarında gitmiş olsaydım, bugün çok tutucu olabilirdim.

Çarlık idaresinin 1917 yılında Bolşevikler tarafından çökertilmesinden sonra Gürcistan bağımsızlığını ilan eder: Konuşma özgürlüğü, hür basın ve örgütlenmenin yolu açılır. Yahudilerin yaşantıları her anlamda yeşermeye başlar. Ancak bu durum çok uzun sürmez. 1921 yılında Kızıl Ordu bölgeyi ele geçirir. Ülkedeki Yahudilerden bir kısmı yavaş yavaş Amerika'ya, Filistin'e, bir kısmı da 1880'lerden beri önemli bir kurtuluş kapısı olarak görünen İstanbul'a göç eder.

Kaderin garip bir cilvesi midir, değil midir bilmem ama Hazar İmparatorluğu'nu, Hazarları okur ve yazarken Prens Çiçek (Tzitzak) ve onun Bizans'ta yarattığı 'Tzitzakyon' – moda çılgınlığına değinmişim. Gelinimin babasının bütün soyu, Gürcistan'dan... Bir sohbetimizde dünürüm, "biz aslında Hazarlıyız!" demişti... Okudukça, Hazarların çerçevesindeki coğrafyaya etraflıca bakınca – bir de gelinimin aile soyadı 'Çiçekli' (Tzitzashvili) olunca... Kafkas halklarına, Gürcü Yahudilerine değinmek üzere dünürüm Ceki Çiçekli ile gerçekleştirdiğimiz sınırsız bir aile sohbetini ve köklerine yaptığımız yolculuğu paylaşmak istiyorum.

Babanın Gürcistan'ını soruyordum...

Babamın bana anlattığına göre 1917 Bolşevik İhtilali'nden sonra, ülkenin zaten çok kötü olan mali durumları daha da kötülemeye başladı. Bu kez hayati tehditler de söz konusuydu. O dönemlerde işleri fevkalade başarılıydı.

Yatırımları mı vardı?

Müthiş yatırımları vardı, büyükbaşadan da kalma. Yani, tek bir neslin varlığından kaynaklanmıyor bu, nesilden nesle intikal edip büyüyor. Bir de, Gürcüler çok çalışkan insanlardır, ırgat gibidirler, hırslıdır... Kuvvetli insanlardır! Gürcü kadını da çok güçlüdür. Böyle yaşarlarken, Bolşevik Devrimi gelişmeye başlıyor ve Yahudiler yavaş yavaş Gürcistan'ı terk etmeye başlıyorlar. Tabii terk etmek o kadar kolay değil, çok büyük malvarlıkları bırakılıyor gerilerde. Sadece taşınabilir malları dışarıya götürme imkânları oluyor. Kıymetli halılarını, antikalarını, nakitlerini birlikte götürülebildiler. Oysa mülk orada kalmaya mahkûmdu.

Özellikle 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Çarlık yönetimi ve Rus Ortodoks Kilisesi tarafından desteklenen Yahudi karşıtı olaylar hızla artar. Ticarette ilerleyen ve göreceli olarak zenginleşen Yahudi nüfus Gürcü komşularının gözüne batmaya başlamıştır. Rus işgalciler tarafından zor koşullarda yaşamaya zorlanan Gürcü toplumunun tepkisini göstereceği tek unsur Yahudilerdir. Bu dönemlerde münferit saldırıların yanı sıra, değişik tarihlerde 6 kan iftirası olayı yaşanır...

Satamadılar yani...

Savaşta hiçbir şey satamazsın!

Dolayısıyla, herkes kendine göre bir yol arayışına girdi. Ne ilginçtir ki, annem-babam Batum'dan kalkan son iki gemiyi yakaladılar. Göç kararı verildi, bavullar hazırlandı. Allah'tan henüz çocukları yok; babam 25 yaşında, annem de 16'sında sanırım.

Yani baban 1896 doğumlu!

1896 doğumlu, olay 1921'de geçiyor. Annem 1905'li, 15 yaşında evlenmiş. O zamanlar, önceki yüzyıl böyleydi.

1801 yılında doğu Gürcistan olarak adlandırılan bölge Çarlık denetimine geçer ve buradaki köleler Rus bazinesine "devrolur". Artık Rusya'ya vergi ödemek zorundadırlar. Bu durum, Çar tarafından serbest bırakıldıkları 1863 yılına dek devam eder. Bu tarihten sonra Yahudiler yeniden toplumsal yaşamlarını oluşturmaya başlarlar. Sinagogların etrafında şekillenen bu yeni yaşantı, 19. yüzyılın ortasında Çar tarafından Rusya'dan bölgeye göçe zorlanan Aşkenaz Yahudilerinin gelmesi ile değişik bir çebre kazanır. Geleneklerine sıkı sıkıya bağlı Gürcü Yahudileri yeni gelenleri neredeyse Tanrısız olarak görür, Aşkenazlar ise Gürcü Yahudilerine - bir anlamda - yukarıdan bakarlar. İki toplumu, zoraki de olsa, birleştiren bitmek tükenmek bilmeyen antisemit saldırılar olur.

Batum'a gelen gemiler aileni kuruyor diyorduk...

İki Amerikan gemisi gidiyor Batum'a son kalanları almak üzere... Böylece hayatlarının bütün gidişatı, her şey değişiyor..

Babamlar, babamın abisi, küçük kardeşi (ve onların da aileleri var tabii) kısacası bir aşiret göç ediyor. Babam ve kardeşleri; "Altınları ağaçların ve-

ya evin altına gömdük, apartmanlar, hanlar, hamamlar, köprüünün üstünde..." diye anlatırlardı. Bunlar bana masal gibi gelirdi... Her şeylerini bırakmışlar, yalnızca nakitlerini yanlarına almışlar.

Sandıklarla, san-dık-lar-la, yani 2-3 kişi taşıyamıyordu o sandıkları, onları da gömmüşler zamanında.

Gemiler Batum'dan kalkıp nereye gidiyor?

Bir gemi Amerika'ya gidiyor, bir gemi de Türkiye'ye. Annem, "Amerika'ya gidelim," demiş.

O günlerde savaş vardı, savaşa geldiler - İstiklal Savaşı... Dünyada savaş (1914-1918) yeni bitmişti. Annem demiş ki, "Amerika'ya gidelim, bir dolu paramız var. Hayatımızı orada kurarız."

Ruble mi?

Çöp gibi Ruble... Çöp gibi değil, çöpten farksız Ruble. 500'lük, 1000'lik banknotlar... Ne yazık ki hepsi devrimden sonra tedavülden kalkmış banknotlar... Gerçekten 'çöp' olmuşlar...

Babam demiş ki: "Bizim orada varlığımız var, döneceğiz" ...

"Yakın yerde olsak, bir gitsek, bir dönsek" demişler herhalde. En yakın nokta!

Trabzon veya Samsun, sonra Sinop'a geçmişler. Bir müddet öyle geçmiş, zamanlamasını bilmiyorum. Bu arada, küçük amcam bekâr olduğu için onu yollamışlar, "git bak bakalım ne oluyor bizim Gürcistan'da" diye... Rahmetli Moşe Amca, onu göndermişler. Bir gitmiş, pir gitmiş. Dosdoğru Sibiry'a sürgüne.

Antisemit bir karikatür

Döndü mü? Kaç sene sonra?

Sibirya'da iki sene kaldı galiba. Ve döndü! Sinop'a mı, İstanbul'a mı bilemiyorum. Başlangıçta Sultanahmet'e geliyorlar. Gürcistan'a geri dönmek yok, kapandı kapılar. Yahudilere karşı pogromlar var... Yahudileri öldürüyorlar!

1917 Ekim Devrimi'nde Rusya'da bin yıllık monarşi yönetimi son buldu.

II. Nikolay, Rusya İmparatorluğunun son çarı Romanov Hanedanının hüküm süren son üyesidir. Bolşevik İhtilali sırasında II. Nikolay, Bolşevikler tarafından tahttan indirilerek, karısı Aleksandra, kızları Olga, Tatyana, Maria, Anastasia ve oğulları Aleksei ile aile doktoru ve üç uşağı hapsedildikleri evin bodrumunda öldürüldüler...

Bolşevik Devrimi'ni takiben Gürcüler bağımsızlıklarını ilan etti (26 Mayıs 1918). Bağımsızlığı özgürlük takip etti ve Gürcistan Yahudilerinin ekonomik durumu düzelme kaydetti. 1921'in Şubat'ında Kızıl Ordu Gürcistan'ı istila ettiğinde bölgede toplu bir "EXODUS" (ÇIKIŞ - GÖÇ) yaşandı.

Ailenin erkekleri ne yaptılar? Paraları da yoktu...

Bütün aile fertleri İstanbul'a geldi ve çok ağır şartlarda çalışmaya başladılar. Paraları yoktu ama çalışkan insanlardı, tekrar sanayiye atıldılar.

Çiçiyaşvili'ler ülkelerine, köyleri Kutais'e dönememenin burukluğuy-la Gürcülerin toplu halde yaşadıkları İstanbul'un Sultanahmet'inde yerleştiler. Gel zaman, git zaman Beyoğlu'ndalar - Kamhi Apartmanı'nda. Tepebaşı'nda, eski

Amerikan Konsolosluğu'nu 100 metre kadar geçer geçmez...

Eski, beyaz bir bina Kamhi Apartmanı: Oraya yerleşmişler ve ben orada doğmuşum. 7 kızdan sonra tek oğlan olarak...

Babam kalp hastası, damar hastası, bir yandan da hayat mücadelesi... Kendi toprağından ayrılmak zorunda kalmak... Yeni bir ülkede mülteci olmak kolay değildi! Bütün varlıklarını orada - Gürcistan'da bırakıp da gelmek, buraya, sıfır oğlu sıfırdan başlamak...

Nasıl para kazanıldı?

Çok yoğun çalışarak bir sanayi kurdular. Türkiye'de o zaman iş kurmak bugüne nazaran daha kolaydı, çünkü her şeyin yokluğu vardı. Gürcü enerjisi, çalışkanlığı ve hırsı ile

başardılar. O dönemde İstanbul'un nüfusu herhalde 600 - 700 bin kişiydi.

Bizimkiler o günün koşullarında çorap sanayi kurdular.

Peki, işi biliyorlar mıydı? Gürcistan'da bunu mu yapıyorlardı?

Gürcistan'da işleri kumaş, tekstil üzerineydi. İstanbul'da da aşağı yukarı bütün Gürcüler tekstildiydi ve çoğu da çorapçıydı. Yahudi Gürcülerin yüzde 90'ı çorap işi kurdu. Ama...

Ama?

Ne yazık ki Varlık Vergisi geldi.

Baban Varlık Vergisi'ne maruz kaldı mı?

O zamanki bütün varlığını kaybedecek kadar!..

Siz diğer Gürcülerle dost ve kaynaşmış durumda mıydınız?

Gürcüler iki farklı yerden geldiler; bir bölümü Kutais'den, gerisi Tiflis'ten. Silaya gittiğin zaman yakınlaşma oluyor, ama biri İzmir'de, biri İstanbul'da da olsa fark etmiyor. Akrabalık var çoğunlukla Gürcülerin aralarında.

Hazarlar konusuna dönmek istiyorum... Neden Hazaryalı olduğunuzu düşünüyorsunuz?

Çünkü Estonya, Letonya, Litvanya, yani Baltık bölgesinin Yahudileri ve özellikle en çok Kafkasya Yahudileri Ukrayna kökenlidir, Hazar kökenlidir.

Ceki Çiçekli ile annesi Roza

geçirdi. Oradan kaçan Yahudiler Kartli'ye geldi. Mtsbeta bölgesinin hükümdarından vergi karşılığı toprak istedi. Hükümdar onları Aragvi'deki Zanavi pınarına yerleştirdi" [1]

Babanın dualarıyla buradaki Yahudilerin duaları tutuyor muydu?

Babamın dualarıyla, Sefarad ve Aşkenaz duaları uyar, makamlar değişir. Örneğin bir Polonya Aşkenaz'ı ile bir Alman Aşkenaz'ı arasında da bir makam farkı vardır. Sefaradlar'da da Arap ülkeleri, İspanyol veya Portekiz kökenliler arasında az da olsa fark vardır...

Yani oraya aidiyet hissediyor musun?

Hayır hissetmiyorum. Gürcistan'a da aidiyet hissetmiyorum çünkü Gürcistan'da ben yaşamadım, anlatıldı, intikal ettirildi.

Peki, Aşkenaz yok muydu aralarında?

Gürcülerde Aşkenaz olmazmış.

Fakat Hazaryalıların büyük bir çoğunluğu Aşkenaz'dır diye anlatılıyor...

Hepsi değil. Hazaryalıları da Türkler de var, Hristiyanlar da var, sonra Musevi olanlar oldu, Benim aslım Türk olabilir, bilemiyorum.

Gürcüce konuşan bu toplum dünyanın en eski Yahudi cemaatlerinden biridir. Gürcü Yahudileri'nin bölgede 2.600 yıllık bir tarihi vardır. Gurjim veya kartvelibraelebi denen bu cemaatin kökenleri konusunda tartışmalar olsa da en kabul edilen görüş cemaatin M.Ö. 6.yy'da Babil Sürgünü sırasında geldikleridir. 11.yy'da yaşamış Gürcü tarihçi Leon tiMroveli'nin anlattıklarına göre:

"Kral Nebukadnezar Kudüs'ü eline

Evde Gürcüce mi konuşurdunuz?

Gürcüce konuşurduk, babam Türkçe bile bilmezdi doğru dürüst.

Hiç bilmedi mi?

Biraz bildi çünkü ticaret yapıyordu. Yazmayı bile bilmez, Gürcüce yazar, Gürcüce imza atardı.

Baban Gürcistan'dan söz ederken, başlarına kötü bir şey geldiğini anlatır mıydı?

Gürcistan'da sürekli sorun yaşadılar. Ancak bıçak kemiğe dayanınca kalkıp geldiler, ölüm tehlikesini gördükleri gün. Bu gibi durumlarda en büyük etken her zaman ailede kadındır. Çünkü erkek ilk başta ailesi kadar işini, gücünü, maddiyatı düşünmek zorundadır. Kadın daha gerçekçi ve daha maneviyatçı düşünüyor.

Annenle babanınki aşk evliliği miydi?

Zannetmiyorum, aşk evliliği o zaman olmazdı. Zaten ikinci kuzendi onlar.

Derken söz dönürümün annesine geliyor... Gelinimin adını taşıdığı babaannesine... (Gerçek adı

Miryam iken, hastalanınca adını değiştirmek gerekmiş ve Roza oluvermiş.)

Bu arada Gürcü Yahudilerinin geleneğine göre büyükanne veya büyükbabanın adlarının hayatta iken torununa verilmediğini de öğreniyorum.

Annem belki de Gürcistan'ın en güzel kadınıydı, çok güzel bir kadındı. Tam bir beyaz Rus güzeli... Bugün gibi anımsıyorum: o günlerde Pera'da gezinmek için şapka takılır ve çok şık giyinilirdi. 1945'lerde yani, 7-8 yaşındayım.

Annemle yürürken insanlar başlarını çevirir ona bakarlardı, ben de kiskanırdım. Duruşu, giyimi, şapkasıyla çok güzel bir kadındı. Trafik polisleri onu tanır, selam verirlerdi.

Annem beni 32 yaşında doğurdu.

Son çocuğu, 8. çocuğu 32 yaşında mı doğurdu?

Annem evlenip Türkiye'ye geldiğinde 16 yaşındaydı. Bir daha da doğduğu topraklara dönemedi. Hep anlatırdı, üzüldüğü, çünkü kardeşleri geride kalmıştı. Gitmek istiyordu ama olmuyordu.

Ben büyüdüğümde onu göndereyim dedim. Ama Rusya'ya giriş-çıkış yok. 1990'da annem öldü, 1991'de Perestroyka oldu, yollar açıldı. Kardeşlerinin özlemiyle yaşadı bütün hayatı boyunca.

Kah efkarlandık, kah anılarla heyecanlandık. Üzüldüğümüz anlar oldu. Fıkra tadında anlatılanlar da! Gürcülerin eğitime verdikleri öneme değindik. Boğaz tokluğuna yaşayanların çocuklarına piyano dersi aldirmalarına... Soyadı Kanunu esnasında alınan yeni adlar, soyadlarına..

Türkiye'nin zor yıllarını, Varlık Vergisi'ni, boşalan evlerini... Tepebaşı'ndaki Kamhi Apartmanı'nı... Sonra da yaşama yeniden sınıksız sarılışı. Beyoğlu civarında yaşanmış bir gençliği konuştuk. ■

[1] Dictionary.sensagent.com

KAYNAKÇA:

Encyclopedia Judaica, GeorgianJews
www.everyculture.com
www.ejpress.org

VILLEROY & BOCH
2012 YAZ KAMPANYASI

*%35'e varan indirimlere ek olarak,
porselen yemek takımı alan
herkese 12 kişilik
çatal bıçak seti hediye!*

(* Villeroy & Boch
Oscar serisi.

WWW.VILLEROY-BOCH.COM

İLK İNSAN, İLK AYDIN....

İnsan varlığından bu yana kendi diliyle konuşmuş, düşüncelerini bu yolla paylaşarak sosyal bir yaşam kurmuştur. O zamanlar söz ile dil tekti. Cümle ile birlikte bir aydınlanma süreci de başlamış oldu.

Sancılı ve hiç tamamlanmayacak bir süreç.

Sözünü, adını ve toprağı sahiplendi insanoğlu. Sonra sahiplendiklerinin dışına kaçmak istedi özgürlüğe çünkü kendi esaretini yarattı... (Aydınlara rağmen!!)

Vatan diye üzerine titrediğimiz bu topraklar. Ah Özgürlük ah! Ne güzel söz... ne büyü... Vatan ve Özgürlük... Bir toprağa ait olmaktır özgürlük. Toprağın bir insana ait olması gibi; parçaların birbirine olan bağımlılığında oluşan daha derin bir bağımsızlık hali...

Uzak bir ülkedir Vatan. Aynı toprakta yaşayan başka biri olmak ya da başka biriyle yaşayan aynı toprak. Toprağıyla insan, yağmur ile bulut gibidir. Buluttayken kölesin yağınca özgür... Soğuk ve yağmurlu bir sürgünde sıcak bir şarkıdır vatan.

Sözümüz ile adımızı kabul etsin diye dünya, ne çok savaştı tüm tarih boyunca. İnsanların aydınlanmalarını beklemedi hiçbir bomba. Kafası boşalan tabancasını doldurdu ve savaşıp öldürerek kuruldu dengesizlik. O yüzden ancak kendi sözünle öldürüldüğünde yıkılacak bu düzen... Bu kadar ölüm arasında doyasıya yaşamak var ya; her şeye rağmen parıldayarak, bir yıldız gibi kendi

uzaklığında korunarak. Sonsuzluğun sarısı ve kirlenmemiş dev siyah boşluk. (Aydını olmayan bir garip sonsuzluk)

Kirleniyoruz her şeyden çok her şeyi var edenle; yokluğumuzu kirleniyoruz tertemiz kendimiz ile. Sonsuzluğa yayılıp bir son ekleyerek, başka bir sonsuzluğu gözleyerek hatta özleyerek kirleniyoruz zamanı. Anı yaşıyoruz kir ve pas içinde, anı yaşıyoruz kan ve yas içinde.

Kirlettiğimiz bu dünyada yaşamayacağımızı bilerek yaşamak.. Ve daha da kirlenerek... Ne diyor şarkı da "biz büyüdük ve kirlendi dünya"... (aydınlara rağmen!!)

Yaşamak bir bahçeden çiçek koparmak değil, her nefeste bin bahçe yaratmak. Yaşamak idealler uğruna ölmek değil, uğruna ölmeyecek bir ideal yaratmak ve yaşamak bir beden diğerine sürgün edilmeden... Beden ruhun, ruhta yalnızlığın ayrılığı; yalnızlık ise...

Nereye sürüldüysem orası Vatanım,

Ne kadar vurduysan o kadar kazandım.

Kimse durduramadı bu yalnızlığı, Ve yeşerdi bir dilde bin lisan... Lisan kalbin ayrılığı...

İlk insan ilk aydın. Ne kadar aydın varsa o kadar karanlıktayız demektir...

İlk insan, ilk söz, ilk ad... Benden daha mı masum ilk insan... İlk ayrılık... ■

Fresh'n Soft
Ter Emici Yapraklar

**Gıysiye Yapışır,
Ter Tarihe Karışır!**

Kol altı ve kıyafetinizin arasında ince bir bariyer olan Ter Emici Yapraklar, teri ve kötü kokuyu içine hapsederek gün boyu kendinizi temiz ve iyi hissetmenizi sağlar.

www.freshnsoft.com

HAYRİ & CEM CAN YURT

Avusturya'dan iki Türk asıllı genç, Or-Ahayim Hastanesi'nin konuğu olarak Holokost'u anmak üzerine projeler üretiyor...

Geçtiğimiz Temmuz ayında Batı Avusturya'daki Hohenems kasabasının Yahudi Müzesi'ndeki "Viyana Sefaradları" sergisi ("Şalom Dergi", Sayı 6, S.74-78) dolayısıyla Türkiye Yahudileri konusunda bir sunum yapmaya davet edildiğimde, dinleyicilerin arasında iki genç ile tanıştım. Konuşmam sonrasındaki sohbetimiz koyulaştığında, onların Türk asıllı ve 2. kuşaktan Avusturya vatandaşı olduğunu öğrendim – ve ayrıca ülkedeki askerlik zorunluluğuna karşın getirilmiş "vicdani red" haklarını kullanarak Türkiye'de "sivil görev" de bulunmak arzusunda olduklarını...

Avusturya'daki "Zivildienst", ülke içinde olduğu gibi, dış ülkelerde de yapılabiliyor... Dahildeki daha çok "Sozialdienst" olarak adlandırılan ve çeşitli kamu kuruluşlarında yapılan görevlerin yanı sıra, yurt dışında iki ayrı türde sivil görev vardır: Bunların ilki "barışa" yönelik "Friedensdienst", diğeri ise Avusturya hükümetlerinin yakın tarihte değişik halk kitlelerine uğratmış olduğu kimi haksızlıkları anmak üzere yapılan etkinlikleri içeren "Gedenkdienst" olarak adlandırılır... "Barışa yönelik" çalışmada bulunmak isteyen gençler Hiroşima'daki müzeye veya Bosna ile İsrail'deki bazı kurumlara yönlendiriliyor; "anmaya yönelik" çalışmaların odak noktası ise Yahudi ve Romanların uğradığı soykırım ile ilgilidir... 6 aylık askerlik süresi yerine 12 ay süren bu tür yurt dışı görevlerde bulunmak isteyen gençlere halen 35 ülkede uygun çalışma alanları temin etmek üzere üç ayrı dernek faaliyet gösteriyor. İşte Hayri Can ile Cem Yurt, önce böy-

le bir dernek aracılığı ve ardından bizzat kendi başlarına Türkiye'ye yönelik bazı müracaatlarda bulunmuş, ancak sonuç alamamıştı... Çareyi ise, konferans sonrasında beyaz şaraplarımızı yudumlarken, her zaman olduğu gibi sevgili eşim buldu..! İsterseniz bu öyküyü, Balat Or-Ahayim Hastanesi'nin Haliç'e nazır o güzel bahçesinde gençlerle yaptığımız söyleşide bizzat onlardan dinleyelim...

Hayri ile Cem, her ikiniz Türk asıllı olup Avusturya'da doğdunuz ve o ülkenin vatandaşısınız. Kendinizi kısaca anlatır mısınız?

- Benim adım Hayri Can. Dedem 1972'de Türkiye'den Avusturya'ya gelmiş; ben 1984'de orada doğdum. Innsbruck'da hukuk okuyor ve yan iş olarak Türk lise öğrencilerine Almanca ve matematik dersleri verirdim. Ardından Vorarlberg eyaleti Hohenems'deki "Jüdisches Museum"da çalışmaya başladım. Özellikle "Die Türken in Wien" başlıklı, Viyana Osmanlı Sefarad Yahudileri sergisinde görev aldım ve çevredeki Türkleri bu sergiyi görmeleri için teşvik ettim, onları müzede gezdirdim. Yadırgananlar ve gelmeyenler olduğu gibi, gelenlerin bir bölümünün Yahudilere karşı bakış açılarının değiştiğini gördüm. Bu arada geçtiğimiz yaz aylarında İstanbul'dan, Beyoğlu Belediyesi'nin düzenlediği bir gezi çerçevesinde 30 öğrenciye sergiyi gezdirirken, aralarından bir kız şunu sordu: "Neden biz Yahudilere hep olumsuz bakıyoruz?" O anda, açıkçası, ne cevap vereceğimi bilemedim... Sonra düşündüm ve herhalde bilgisizlikten, onları tanımadıklarımızdan, önyargıdan geldiğine karar verdim – bir de medyadan, yanlış gelen enformasyonlardan...

Or-Ahayim YK üyesi Albert Marçelli, "Zivildienst" Derneği Yöneticisi Andreas Maislinger, Başkan Elio Medina ve Başkan Yardımcı Yaşar Abuaf ile

- Ben Cem Yurt. 1992 doğumluyum. Ailemizden ilk olarak amcam Avusturya'ya yerleşmiş, sonra bizimkiler geldi ve ben ikinci nesil olarak orada doğdum. Küçük bir köyde yaşıyorduk ve oradaki tek Türk ailesiydik. Lisede merakımdan Katolik din dersine de girerken, öğretmenimizden ilk kez Holokost hakkında bir şeyler öğrendim. Bu teolog çok liberal bir kişiydi ve bize askerlik yerine yapılabilecek yurt dışı hizmetinden de bahsetti ve böyle bir imkânımız olduğunu belirtti...

Bunu anlatırken, bu hizmeti tasvip ettiğini de mi söyledi..?

- Evet, ve o günden başlamak üzere bu sistem benim de aklıma yattı – ve liseyi bitirdikten sonra işte buradayım..!

Demek ki her ikiniz tahsilinize bir ara verdiniz, Hayri daha sonra muhtemelen hukuk fakültesine devam edecek; yüksek tahsil olarak sen ne düşünüyorsun, Cem..?

- Benim merakım tarih ve halk bilimleri...

Peki, konumuza dönecek olursak, bu seçenekten söz eden din dersi hocanın önerisine seni iten ana motif neydi, Cem?

- Silah kullanmayı öğrenmemek, dahası: silahlara hiç el sürmemek... Ayrıca ve bundan öte, Alevi Müslüman ailemin liberal düşüncelerine sadık

olarak da gerek Hıristiyanlığı gerekse Yahudi tarihini öğrenmek istediğim...

Hayri ise düşüncelerini şöyle özetliyor:

- Ben askere gitmeyi hiç düşünmüyordum; gerek Avusturyalı, gerekse Türk asıllı arkadaşlarımla etkisiyle daha faydalı bir şey yapmayı arzuluyordum hep – ve bu nedenle bu karara vardım... Kaldı ki, bu yurt dışı hizmeti çok daha uzun bir süre alıyor: Avusturya'da askerlik altı aydır, bizim yaptığımız ise on iki ay!

Öte yandan, benim bildiğim kadarıyla, askerlikte iyi para da kazanılıyor Avusturya'da – hele Birleşmiş Milletler çerçevesinde gene yurt dışında görev yapıldığında... Bunu hiç düşünmediniz mi, gençler..?

Bu kışkırtıcı soruya her ikisinin de yanıtı, benzer şekilde geliyor – paradan ziyade, kendi kişiliklerini, ufuklarını zenginleştirmektir, asıl dürtüleri...

Peki – şimdi provokatif bir soru, ancak buna kesinlikle dürüst ve tarafsız bir yanıt istiyorum: Avusturya'da gittikçe arttığı söylenen ayrımcılık, hatta ırkçılıktan da çekinmediniz mi askerlikte?

Bu irdelemeye ise değişik yanıtlar alıyorum:

Hayri: Aslında ordu yönetiminden her hangi bir ayrımcılık gelmiyor – öte yandan duyduğum kadarıyla, askerlerin bir bölümünde Türklere kar-

şı bu tür tepkiler varmış, ancak bunu kendim yaşamadığım için muhakkak öyledir diye söyleyemiyorum; ne var ki, ülkede genelde ayrımcılık yaygın olduğu için, burada da olmaması pek mümkün değil...

Cem: Benim bildiğim kadarıyla, tam tersidir – Avusturya'da en az ayrımcılığın olduğu yer, askerliktedir. Nedeni ise, Türk asıllıların bu görevi yaparken ülke ile tam entegre olmalarıdır – ve bu husus, Avusturya kökenli askerleri tabii ki etkiliyor... Aslında bunun Türkiye'de de aynı şekilde olduğunu düşünüyorum, yani Yahudi veya Ermenilerin Müslümanlar ile birlikte askerlik yapması, onlar tarafından olumlu karşılanıyordu...

Demek ki, bu husus sizi bu kararınızda etkilememiştir... Peki, Avusturya'daki ayrımcılık/ırkçılık hakkında düşündükleriniz nedir..?

Hayri: Ben küçüklüğümden beri "farklı" biri olduğumu biliyordum... Bana ailemin ilk söyledikleri, "Her hangi bir yerde bir dazlak görürsen, hemen uzaklaş" şeklindeydi – ben de buna hep uyar, bu durumlarda yolumu değiştiriverirdim... Daha önemlisi, örneğin bir diskoya girmek istesem ve hüviyetimi sorduklarında adımla görünce "bugün doluyuz, haftaya gelin" derler genellikle, Avusturya vatandaşı olmama rağmen! Okulda hocalardan böyle bir tepki görmediğimi söyleyebilirim – zaten böyle davranışları, işlerinden olurlardı... Ancak iş yerlerinde Avusturya kökenlilerin tercih edildiği görülüyor.

Cem: Benim doğduğum ve çocukluğumu geçirdiğim küçük köyde tam tersi oldu, tek Türk aile olduğumuz için bir hayli ilgi, hatta positif bir ayrımcılık gördük – ancak daha sonra 35.000 nüfuslu Bludenz şehrine yerleştirdiğimizde, bu avantaj kalktı... Genel olarak şunu söyleyebilirim: Bundan beş sene öncesine kadar işlenmiş her suçun altında özellikle bazı çevrelerde bir Türk asıllının olduğu sanılırdı; gazetelerde "Türk asıllı falanca kişi" diye haberleri çıkardı. Bu gibi durumlarda Avusturyalıların sadece isim baş harfleri yazıldığında, Türk olduğunda örneğin "Hayri C." şeklinde kısaltılırdı...

Niye "beş yıl öncesine kadar" diyorsun, Cem..?

- Çünkü o zamandan beri durumlar değişti. Diğer azınlıklar gelmeye başladı – Çeçenler, Brezilyalılar, Faslılar ve Doğu Avrupalılar Avusturya'ya göç etti. Bunlar da Türklerin üzerindeki olumsuz izleri almaya başladı...

Nasıl yani..?

- Avusturya'da bize karşı şu fikirler belirlemeye başladı: Türkler "en azından" çalışkandır, dürüsttür, entegre olmaya çalışıyorlar – ve "onlara alıştık"!!

Tekrar size geri dönelim şimdi... "Vicdani red", tamam; "Zivildienst", tamam; "Auslandsdienst", tamam – ama niye Türkiye ve Türk Yahudileri..?

Hayri: Aslında ben öncelikle Paris'e gitmek istiyordum, oradaki bir "Résistance" anı kurumunda çalışacak ve onların Linz kentine yakın olan Mauthausen toplama kampına düzenlediği gezilere rehberlik yapacaktım, ancak Hohenems Yahudi Müzesi'ndeki *Viyana Sefaradları* sergisinde çalıştığım için, Türk Yahudilerine karşı ilgim oluştu ve bu vesile ile hem onlara hem asıl vatanıma bir katkıda bulunmayı düşündüm...

Cem: Ben de aslında Avustralya'ya gitmeyi düşünmüştüm – Melbourne'daki *Jewish Holocaust Center*'a – ancak orası ile ilgili bürokratik işlemler çok sürdü ve arada Türkiye alternatifi belirdi. Türk kültürüne oldukça yabancıydım ve buraya gelmekle ona yaklaşmak istedim... İkinci altı ayımı ise Selanik'te geçireceğim, oradaki Yahudi Müzesi'nde, çünkü o şehir Nazi işgalinden önce İstanbul gibi çok önemli bir Sefarad kültür merkeziydi, bildiğiniz gibi...

Peki, Or-Ahayim nasıl oluştu..?

Cem: Aslında bizim derneğin İstanbul'a karşı ilgisi 2007 yılında başlamış. Dernek Başkanı Bay Maislinger buradaki Yahudi Müzesi'ne değişik girişimlerde bulunmuş ama başarılı olamamış... Ben ise 2010'da derneğe başvurduğumda, bunu sevinçle karşıladılar – ancak benim de 500.Yıl Vakfı'na attığım emailler yanıtızsız kaldı, Müze'ye çeşitli zaman-

larda telefon ettiğimde hemen "yerimiz yok" dediler – ve böylece aslında bir ara pes ettik.

Hayri: Üstelik, Müze'den hiç de yardımcı olmadılar...

Cem: Evet, biz de onun için "İstanbul galiba olmayacak" dedik. Siz de Hohenems Müzesi'ne geldiğinizde aramızda bunları konuşurken, sağolsun eşinizin Or-Ahayim fikriyle bu iş yeşerdi ve gerçekleşti...

Hayri: Evet, benim de sergide tanıştığımızda önermiş olduğunuz *Corry Guttstadt*'ın kitabını okuduktan sonra Türk Yahudilerine karşı ilgim arttı ve bu da buraya gelmemi sağladı...

Şimdi gelelim en önemli soruya: Siz burada ne yapıyorsunuz – ve neler yapmak istiyorsunuz? Size burada her hangi bir ödenekten ziyade mekân sağlamış olan hastaneye veya geniş anlamda Türk Yahudi toplumuna katkılarınız neler oluyor veya ne şekilde olacak..?

Cem: Bizim görev türümüz "Gedenkdienst", yani hastalar veya yaşlılar ile ilgili olan, Avusturya dahilinde yapılan "Sozialdienst" değil. Hükümetten aylık ödeneğimizi bu tür soyut etkinlikler için alıyoruz, fiziksel bir çalışma için değil – ve dolayısıyla ancak bu konuda çalışmalar yapabiliriz... Ancak İstanbul'daki konumumuz, diğer ülkelerdekilerden farklı. Oralarda daha çok müzelerde çalışılırken araştırmalarda bulunuluyor, tercüme yapıyor, çeşitli etkinliklere gidiliyor. Biz ise burada bu etkinlikleri kendi-

miz yaratmak durumundayız...

Ne gibi?

Cem: Örneğin, ben bir workshop düzenlemek istiyorum. Konu "Türkiye'de Antisemitizm – Avrupa'da İslamofobi" başlığını taşıyacak. Bunun için örneğin Marmara Üniversitesi'nden bir öğretim görevlisi ile görüştük; Avusturya ve Alman Liseleri, Goethe Enstitüsü ile temas kuracağız ve böylece bir çalışma grubu oluşturacağız. Ancak, henüz çok az kimseyi tanıdığımız için işimiz zor... İnsanlara önce bir güven duygusu vermemiz lazım. Cemaatte bu konuda ehil olan kişiler ile tanışmayı çok arzuluyoruz...

Çok güzel de, ancak elinizi biraz çabuk tutunuz, gençler..! Gidiniz, görüşünüz, yetkililerden randevu isteyiniz – örneğin Cemaat yetkililerinden kimleri tanıyor sunuz; Başkan ile Hahambaşı ile görüşmeye çalıştınız mı?

Hayri: İzak Kolman ile, Metin Delevi ile görüştük; tabii ki Or-Ahayim Başkanı ile; Cemaat Başkanı ile Anne Frank sergisinde sadece şöyle bir tanıştık... Hahambaşı sekreterini birkaç kez aradım bir randevu almak için, ancak şu ana kadar yanıt alamadım...

Sizi dün Schneidertempel'deki Ceija Stojka Holokost resimleri sergi açılışında gördüm. Orada cematten başka birileriyle tanışabildiniz mi?

Cem: Galiba sizin cematten kimse yoktu orada..?

Robert Schild, Cem ve Hayri ile

Bir çağrı...

Bu söyleşiden sonra arabanın kontağını çevirdiğimde, aldı beni bir düşünce... Yaaa – biz bu çocukları buraya yönlendirmekle acaba doğru mu etmişiz..?! Müze'den reddedilmeleri üzerine onları Or-Ahayim ile bir araya getirmekle, hele herhangi "fiziki" bir işe el atamayacaklarını bilmeden, acaba hata mı ettik? Öte yandan, kendilerine daha sonra önerdiğim şu çalışmaya yanaşmalarıyla, "günah benden gitmişti" aslında: Nazi yönetimi tarafınca kürsülerinden kovulmuş Yahudi tıp profesörlerinin üniversitelerimiz kliniklerinde "şifa dağıtımaları"ndan hareketle, Musevi Cemaati'nin maddi kaynaklarıyla Eyüp ilçesi başta olmak üzere İstanbul halkına aynı hizmeti veren Or-Ahayim Hastanesi arasındaki koşutluğun üzerinde durmalarını istemişim... Cerrahide Prof. Frank, Diş Hekimliğinde Prof. Kantorowicz, Oftalmolojide Prof. Igersheimer gibi isimlerin yanında, 1935-1950 yıllarında tüm Anadolu'yu dolaşıp Türkiye'deki çocuk ölümlerini %33'den %12'ye düşürmesini başarmış Pediatri profesörü Dr. Albert Eckstein'i anacak bir çalışma, gerek gençlere yeni bir saha açacak, gerekse pek üzerinde durulmamış bu tarihi/güncel yinelenmeyi ortaya çıkarabilecekti.

Hoş – bu öneri uygulamaya geçirilmedi; ancak özellikle Hayri'nin tasarladığı "No Child's Play" ("Çocuk Oyunu Değil") başlıklı sergi, kanımca son derece önemlidir! Yad Vashem Merkezi'nin hazırladığı bu seçki, Yahudi Soykırımı çerçevesinde hunharca öldürülmüş takribi bir buçuk milyon çocuğun getto ve kamplardaki yaşamını görselleştiriyor – Varşova'da, Theresienstadt'da, Izieu'de... Hayri'nin amacı, bu sergi malzemelerini dilimize çevirtirerek, resmi/idari makamlar ile yapılacak bir işbirliği çerçevesinde Türkiye çapında okullarda gösterilmesini sağlamaktır...

Ne var ki, bunun için (büyük olmayan) maddi destek ancak en başta ilgi/özveri gerektiren bir patronaj/çalışma gerekmektedir... İşte bu sayfalardaki söyleşinin içeriği ve nihayet bu köşedeki çağrı, Türk Musevi Cemaati yetkili ve ileri gelenlerine yöneliktir. Soykırım gerçeğini kendi içimizde her daim anımsatmaktan öte, onun asıl diğer çevrelerce bilinmesini sağlamalıyız..!

Doğru, pek birilerini ben de görmedim; İsrail Başkonsolosu'nu saymayacağımıza göre..! Şalom'dan bir arkadaş vardı – bir de Aşkenaz Cemaati Başkanı geldi; Schneidertempel'deki sergi açılışlarında hep bulunur... Aslında burada hata bende, sizi onunla tanıştırmalıydım! Bu arada, 500. Yıl Müzesi'ni gezdiniz herhalde...

- Tabii ki...

Peki, gezdiğiniz diğer Yahudi müzeleriyle karşılaştığınızda, müzemizi nasıl buldunuz?

Cem: Benim düşüncem, sanki olması gerektiği için kurulmuş, ama saklanmış! Onu gösteren sadece küçük bir tabela var, üstünde yalnız "Müze" yazan... Benim anladığım kadarıyla, Yahudi tarihinde en şaşalı olması gereken müzeler, Berlin ve Viyana'dan sonra, İstanbul ve Selanik'dekiler olmalı. Burada büyük Yahudi cemaatler yaşamış da ondan... İkisine de gittim, ancak ikisinden de pek etkilendiğimi söyleyemem.

Hayri: Benim için bir Yahudi müzesini ziyaret etmek, sanki altı milyon kişiyi ziyaret etmek gibidir. Ama burada böyle bir şey yok...

Peki, bu müzeyi ziyaret ettiğinizde, Yahudilerin Türkiye'de her zaman çok iyi yaşadığı intibasını duyuyor sizde?

Hayri: Yani – öyle olmalı... Yahu – derler Osmanlı'da, Türkiye Cumhuriyeti'nde hiç bir sorun olmadı... her zaman iyi geçindiklerini gösteren bir şey...

Cem: Değişik olaylardan bahsedilmiyor... Önemli olaylardan bahsedilmiyor...

Peki, sizin önem verdiğiniz, başka projeleriniz var mı? Bakın, benim bunu sormak, irdellemek ve birazcık da iteklemekle arzum, sizin tekrar Avusturya'ya döndükten sonra buralarda bir şeyler bırakmış olmanız içindir...

Hayri: Ben en başta Holokost ile ilgilieniyorum. Bu konuda Yad Vashem Müzesi'nin hazırladığı, çocukları konu alan "No Child's Play" sergisini, özellikle okullarda gösterilmek için Türkiye'ye getirmeye çalışıyorum. Ancak bu sergi malzemelerinin Türkçeye çevrilmesi ve buraya gelmesi için on bin Avro gerekiyormuş ve ben bu parayı bulmak için girişimlerde buldum, yarısını da "Österreichischer Zukunftsfonds" dan ("Avusturya Geleceği Fonu") temin etmiş gibiyim.

Size bu konuda buradaki arkadaşlar nasıl yardım edebilir? Bu söyleşi aracılığı ile özellikle – ilgi duyabilecek– olası yetkililere neleri duyurmamı istersiniz?

Cem: Her şeyden önce cemaat yetkilileri bize kulak versinler lütfen. Söylediklerimiz birazcık da insanlardan geri dönüyor gibime geliyor... Düşündüklerimize, projelerimize biraz daha fazla katılınlar isterdik...

Hayri: Bu arada, özellikle Or-Ahayim'deki tüm arkadaşlara, Başkan ve Yönetim Kurulu olsun, çalışanlar olsun, yaşlı hastalar olsun, hepsine ilgilerinden ve yardımlarından dolayı içtenlikle teşekkür etmek isteriz...

Ben de bu söyleşiye ayırdığınız vakit için teşekkür ediyor ve sizin oluşturacağınız, cemaatin de destekleyeceği projelerin yararlı ve kalıcı olmasını diliyorum... ■

Holiday Inn

ISTANBUL AIRPORT

“Detaylara takılın” “Mind the details”

En özel gününüze gösterdiğimiz özen,
küçük detaylardır.

*The small details show how we take care
of your most special day.*

Ayrıntılı bilgi / For further info
www.enguzeldugun.com

www.hiistanbulairport.com

+90 212 604 1500

Geçmiş Zamanın Olur Ki...

Bu yeni yazı dizisinde, büyüklerimden duyduklarımı kendi anılarımla harmanlayarak geçmişe bir yolculuk yapmak; bazılarınızı hiç yaşamadığı bir döneme, bazılarınızı da hatıralarınıza geri götürmek istiyorum.

Tanışma

Geçmişe yolculuk, bir tür hesaplaşmadır derler. Geçenleri unutmadan geçmişle barışmak, artık sadece geriye değil ileriye de bakmanın ve böylece geleceğe daha huzurlu ve mutlu bir şekilde hazırlanmanın yolu değil midir?

Anılar taraflıdır. Sahibinin duygularını yansıtır ve aktarıldıklarında, dinleyenleri bazen yanıltabilirler. Bellek, acı veren yaşanmışlıkları silmek ve oluşan boşlukları, geçmişin mutluluklarını *abartarak* doldurmak ister. Bu yüzdendir ki, bellekte kalanlar her zaman gerçeği yansıtmayabilir.

Peki fotoğraflar taraflı olabilir mi? Bazen saçların özenle taranarak tepeden tırnağa en güzel kıyafetlerin giyilip objektife umutla bakarak poz verildiği, bazense yılgınlık ve pejmürdeliğin tavan yaptığı donmuş bir ânı yansıtır fotoğraflar. Donmuş bir ân, gerçeği ne kadar yansıtabilir? Ödünç giysiler ve sözde bir tebessüm, gözlerdeki derin hüznü öyle güzel maskeleyebilir ki...

Konuşur mu fotoğraflar? Bazıları... O da sadece bakmayı bilenlerle. Sepya bir kâğıt parçasının, görmek ve duymak istemeyenlere söyleyecek neyi olabilir? Hâlbuki gören gözlere, sadece fotoğrafın öznesi olan kişi konuşmaz. Yerdeki kaldırım taşlarının, fondaki bir bina ya da tramvayın da anlatacakları vardır.

İlginç bir özelliği daha vardır fotoğrafların. Yeni çekildiklerinde, kanık-sadığımız yüz ve kılıkları betimledikleri için şöyle bir göz atıp, “şu iyi, şu kötü çıkmış” diyerek bir kenara attığımız fotoğraflara yıllar sonra yeniden baktığımızda, “ne kadar güzelmiş, zayıfmış da üstelik” (zayıf olmak marifetten sayılıyor ya!); “ne kadar yakışıklıymış”, “ne tatlıymış” nidaları, onlara farklı bir değer kazandırır. Şarap gibidirler, yıllandıkça kıymetlendirdikleri ya da tam aksine, tatsızlaşıp insanın ruhunu ekşittikleri için hemen yırtılıp çöpi boylayanları vardır.

Aileler genişledikçe fotoğraflar da doğal olarak artar; günümüzde artık albüm değil de telefon ya da bilgisayar ekranında seyredilseler bile...

Ama şunu fark etmiş miydiniz? Aileler küçüldükçe de biriken fotoğrafların sayısı artar. Bu dünyaya veda edenlerin evleri, acılı yakınları tarafından boşaltılırken, yırtılıp atılmaya kıyılamayan solmuş sararmış yenileri (oysaki dönemce eskileri) de ekleniyor (albüm diyeceğim ama kullanan mı kaldı?) kutuların içinde biriken fotoğraflara.

Yazımı yazarken aile albümümüzden seçilmiş bazı fotoğrafları kullanarak geçmişe yolculuk yapmayı deneyeceğim. Belki çok fazla gerilere gidemeyeceğim ama 1914 tarihini taşıyan fotoğraflar da var elimde.

İlk yazımda atalarımı, bana anlatılanlar ve elimdeki fotoğrafların yardımıyla size tanıtmaya çalışacağım. Ola ki, "bize ne senin atalarından!" diyenler çıkar. Atalarım, özellikleri, başlarından geçenler ve buldukları yerlerle, bir hayat öyküsünün kahramanlarından çok, bir döneme ayna tutan birer *malzeme* aslında. Ben Mazaltov ve Kuzguncuk diyeyim, siz onun yerine kendi anneannemin adını ve semtini koyun, Rivka ve Balat deyin, Malka ve Ortaköy deyin, ne fark eder?

Şu ilk fotoğrafa bir bakar mısınız? Anneannemin babası fes taktığına göre, şapka devrimi henüz yapılmamış. Annemin ifadesine göre, dayım da daha doğmamış, dolayısıyla tarih 1921 ya da 1922 olmalı. Kuledibi'nde oturan Kohen ve Benearon aileleri Tünel'den tramvaya binmiş, Osmanbey'de inmiş, önce yokuş yukarı sonra bayır aşağı uzun bir yol yürüdüktan sonra bira fabrikasının çok yakınındaki Bomonti Bahçesi'ne varmış. Seyyar fotoğrafçı fırsatı kaçırmamış ve ortaya bir şaheser çıkmış. Hanımların ve beylerin şıklığına ne dersiniz? Gittikleri alt tarafı bir kır bahçesi.

Anneannemin babası Hayim Benearon'dan söz edip de, şu ilginç anekdotu anlatmadan geçilir mi?

Rabi Salamon Benearon bir türlü evlat sahibi olamıyormuş. Seneler sonra zor bela bir çocuğu olmuş ama kız... Adını Soluç'a koymuşlar. Rabi, bir erkek evlât için dua edip dururmuş. Babası vefat edince, Yukarı'ya hitaben bir dilekçe yazıp tabutun içine koymuş. Mektup yerine ulaşmış olmalı ki, kısa bir süre sonra bir oğlu olmuş olmasına, ancak... Rabi'nin ömrü, çok istediği oğlunu görmeye yetmemiş. Bebeğe Hayim ismini koymuşlar ama ailenin, "hayat" anlamına gelen bu ismi kullanmaya gönlü yokmuş; soyadıyla çağırırlarmış onu: Benearon aşağı, Benearon yukarı... Hayim gelmiş, Salamon gitmiş anlayacağınız. Önceki yazı dizimizde Yahudilikte batıl inançlardan söz etmiştik. İşte size bir batıl inanç örneği ve kıssadan hisse: Hiçbir konuda fazla ısrarcı olmamak gerekiyor. Hayim Benearon, fotoğraftaki fesli beyefendi. Hepsinin mekânı cennet olsun. Kohen ailesi hakkında, dedem

Jozef'in amca torunlarından biri tarafından İngilizce yazılmış ve İsis Yayıncılık tarafından yayımlanmış olan bir kitap var, *The Cohens del de Campavias* diye. Yazar, sülalenin tarihçesini kâğıda dökerken büyük amcalarından birini, yani Jozef'in babasının soyunu nedense silivermiş kafasında. Unutmuş desene, pek mümkün değil çünkü yazarın annesini, doktor olan dayım tedavi etmiş. Oluyor işte böyle şeyler hayatta. Yazarlık ilginçtir. Ressamlık da öyle. Güç, elinde kalem ya da fırça tutan dadır. Dilediği kadar genişletir, uzatır ya da siliverir. Neyi mi? Kâğıdın veya tuvalin üzerinde ne varsa. İsterse romanının bir kahramanını yok eder, isterse resmini yaptığı güzel genç kızın saçlarını bir anda gürleştirip kıvılcı boyayıverir. Gizli bir öç duygusu mu beni bunları yazmaya iten? Benim içimde öyle bir his yok açıkçası ama annemle rahmetli dayımın kitabı okuduklarında şaşırıp incindiğini biliyorum.

(soldan sağa) Annemin babaannesi Sultana Kohen, halası Rose Kohen, babası Jozef ile annesi Mazaltov Kohen, anneannemin babası Hayim Benearon, annemin yengesi Raşel ve dayısı Salamon Benearon, anneannesi Mari Kohen, ailenin akrabası Henri Kohen, kızı Sara ve oğlu, fonda gözükten Marko.

Ancak hemen her ailede, yakın akrabalar arasında bile unutulmayan kırgınlıklar yok mudur? *İzaplik* dedi bu duyguya yaşlılar. "Beni davetlerine çağırmadılar, *tengo izaplik!*" *The Cohens del de Campavias* ne demek diye soracak olursanız, ailenin lakabı bu, sevgili okurlar. Hatta öyle asalet ima edermiş gibi değil de, gündelik konuşmaya girmiş haliyle, *deşkampaviyas*. Fotoğrafta tipik bir Osmanlı kadını görüntüsü sergileyen Sultana Kohen, soyadını öğrendiği kişilere şöyle sorarmış: "*Kualos Kohenes? Los de Balukbazar?*" Hangi Kohenler? Balıkpazarlılar mı? Onları kendince daha düşük görmüş. Peki, nereden çıkmış bu lakap? Her ailenin kendi efsaneleri vardır, malum. Fi tarihinde hastalanan bir Sultan'ı tedavi etmek için İspanya'dan (ya Campavias adlı bir kasabadan, ya da benzer bir isim taşıyan) bir hekim gelmiş ve tercümanlığını ailenin atalarından bir Kohen yapmış. Hekim memleketine dönünce, bizimki onun kılığına girmiş (siyah cüppe ve külâh, filân) ve doktorluk yapmaya başlamış. Sultana'nın kocası, yani annemin baba tarafından dedesi olan Moiz Kohen, Hasköy'de yaşar ve dülgelik yaparmış. Sanatçı denebilecek kadar usta, oymaları ile ünlü bir marangozmuş. Küçükken, anneannemin oturduğu Tımarcı Sokak'taki (Tünel'den Karaköy'e inen Aydede Caddesi'ni kesen sokaklardan biri) evde, Moiz Kohen'in kendi elleriyle yaptığı gül oymalı çok güzel bir konsol görmüştüm. O zamanlar nedense ellerindeki kıymetini bilmezler, modern olana rağbet gösterirlerdi. Taşındıkları başka bir evde kalmış o konsol. Tıpkı cânım çini sobaların ve kocaman bakır mangalların yalvar yakar elden çıkarıldığı, bedava verildiği gibi. Hepimizin içinde o "ah!" vardır sanırım. Annemin genç kızlığının son dönemini geçirdiği o binanın adı Barnatan Han imiş. Varlık Vergisi sırasında satılmış ve ismi hemen

değiştirilerek Çelik Han, yanındaki ikizi ise Demir Han olmuş. Annemin babası Jozef, Avusturya Lisesi'nde okumuş. Boylu boslu, yakışıklı Jozef, Almanca, İtalyanca, Fransızca, İngilizce, Rumca ve tabii ki Osmanlıca-Türkçe ve Ladino bilirmiş. Birinci Dünya Savaşı sırasında Çanakkale'de Alman bir generalin yaveriymiş. İşte 1914 tarihli fotoğraf. Jozef Kohen, *dragoman* (tercüman) üniformasıyla.

Jozef savaştan hasta dönmüş. Getirdiği tifoyu, babası Moiz'e bulaştırmış ve adamcağız maalesef kurtulamamış. Sultana, genç denecek yaşta, üçü kız, evlenmemiş dört çocukla ortada kalakalmış. Anneanneler, yani Benearonlar ise Kuzguncuk'ta yaşarmış. Anneannem Mazaltov ile ilk resimdeki Raşel, Kuzguncuk'taki Alliance Israélite Universelle *mektebinde* birlikte okuyan çok yakın iki arkadaşmış. Tesadüf bu ya, dedem Jozef ile annemin dayısı Salamon, Alman Lisesi'nde birlikte okuyan çok yakın iki arkadaşmış. Gerisini tahmin etmek zor olmasa gerek.

İşte 1920'lerin başından birkaç resim daha:

Annemin babası Jozef ile babaannesi Sultana (*teniya una papada, veluto de kaymak* – öyle bir gıdısı varmış ki, kaymak lülesi mübarek)

Anneannem Mazaltov ve dedem Jozef yeni evli (Cumhuriyet daha kurulmadığından resmi nikâhları sonradan kıyılmış)

Anneannemin can arkadaşı Raşel ile ağabeyi Salamon yeni evli.

Ailemin anne tarafını kısaca da olsa, böylece tanıtmış oldum, sevili okurlar.

Baba tarafına gelecek olursak, Asseo ailesi Hasköy'de yaşamış. Babamın annesinin babası Hayim Yanni, bir tür müteahhitmiş. Satın aldığı arsalarla ahşap evler inşa eder ve kiralarmış. İnşaatların tahta doğramalarını ise annemin babasının babası, sözünü az önce ettiğim dülgere Moiz Kohen yapmış.

Babaannem, mavi gözlü, gülümseyince inanılmaz derecede güzelleşen (ama çok az gülümseyen), isimlerimden birini miras aldığı Estreya, Asseo ailesinin, koltuğunun altında kitaplarla peşinde dolaşan oğlu Lazar'a âşık olmuş. Nişanlanmışlar. Hayim Yanni müstakbel damadına drahoma olarak ahşap bir ev ya da yüz altın teklif etmiş. Ticarete kafası basmayan temkinli Lazar, ev istemiş. Derken Birinci Dünya Savaşı patlamış ve Lazar, tam altı yıl boyunca Sirkeci Garı'nda sevkiyattan sorumlu birlikte askerlik yapmış. Bu arada, Hasköy'ün

ünlü yangınlarından bir yenisi, 1918 yılında Hayim Efendi'nin bütün evlerini silip süpürmüş. O hengâmede altınlar da kaybolmuş tabii. Savaş yılları ve hatta Cumhuriyet yılları, arsaların para ettiği dönemler değil. Lazar savaştan dönünce, sevdiği Estreya ile her şeye rağmen evlenmiş. Lazar Asseo'nun anne tarafından büyükbabası, Rabi Akiva adında bir din âlimiymiş. Rivayete göre soyu taa ilk Rabi Akiva'ya uzanmış (MS 1. yüzyıl). İnanması zor, kanıtlanması imkânsız ama babamın anlattığına göre, ölümünden yıllar sonra bile Hasköy'deki sinagogda Rabi Akiva'nın adı okunduğunda cemaatin saygıyla ayağa kalkması, yeterince büyük bir onur bence.

Lazar'ın babası Yako, çok esmermiş. Meraklıymış da. İran Şahı 1934 yılında Atatürk'ü ziyarete geldiğinde, bir şeyler görebilirim umuduyla Dolmabahçe Sarayı'nın kapısındaki kalabalığın arasına karışmış. Esmer oluşu kuşku uyandırmış ve emniyet güçleri tarafından tutuklanmış. O sırada başına her ne geldiyse artık... Birkaç gün sonra gerçek anlaşılıp da salıverildiğinde, belden aşağısı artık tutmuyormuş. Senelerce yatalak olarak yaşamış ve ölmüş.

Babamın Kuledibi, Yazıcı Sokak'ta oturdukları evin terasında çektiği şu fotoğrafa ne dersiniz? 13 Temmuz 1941 tarihini taşıyan fotoğraf, hiçbir işlemden geçmemiş ama bugün çekilenlere taş çıkarır, değil mi? Fonda Galata Kulesi, tabii.

Bir fotoğraf da Taksim'den. Fonda sağda, şimdilerle adı çok sık geçen Topçular Kışlası

Babaannem Estreya ile dedem Lazar Asseo'nun 11 Eylül 1949 tarihinde Yazıcı Sokak'taki evlerinin balkonunda çekilmiş bir fotoğrafı

Küçük halam Ester, aynı balkonda

Annemle babam, birbirlerini Hasköy'den bilen babaları tarafından tanıştırmış. *Senin bir oğlun vardı, değil mi? Evet, senin de bir kızın. Evlenmedi mi? Tipik bir Entrevista* yani. Babamın karşılaştırmadan haberi yokmuş. Olsaymış kaçarmış zaten. O yüzden babası Lazar Asseo'nun kâtip olarak çalıştığı, Aşkale öncesinde Avukat Şekip Adu'ta ait olan Karaköy Palas'taki yazıhaneye, birkaç günlük sakalla gelmiş babam. Şimdi moda ama o zamanlar büyük ayıpmış! Babam kirli sakalına rağmen, masmavi gözleri, bembeyaz dişleri ve nezaketiyle annemi etkilemeyi başarmış. Aileler birkaç gün sonra Tepebaşı'ndaki Cumhuriyet Bahçesi'nde buluşmuş, büyükler konuşurken gençler Pera'da gezmeye çıkmış. Sonra?... Sonra nişan, altı

Annem 17 yaşında çalışmaya başlamış. Babamla tanıştığında, inşaat makineleri ve gemi motorları ithal eden Gabay ve Koenka Şirketi'nde baş muhasebeciymiş. Fotoğraf 1950 yılında, bürosunda çekilmiş.

Beyoğlu Nikâh Dairesi, 1951

Şimdi 500. Yıl Vakfı Müzesi olan Zülfaris Sinagogu'nun kapılarına dikkatinizi çekerim

Düğünden bir görüntü, dönemin hakembası Rav Rafael Saban

Ve düğün sonrası (soldan sağa) Kohenler, annem Suzan, babam İzzet ve Asseolar

ay içinde nikâh ve düğün.

Ailem hakkında sizlere bir fikir verebildiğimi umuyorum. Böylece, çocukluğumu ve dönemin İstanbul'unu anlatacağım bölümlerde, kişiler gözünüzde daha kolay canlanacaktır.

Erkek evlât olmak zordur. 1950'lerde daha da zordu. Kız annesi olmak da öyle. Hâlbuki erkek annesi? *Benim* oğlum der, başköşeye yerleşiverirdi. Oysa kız annesinin, "kızımın evine geldim" deme hakkı bile yoktu. "Ne demek kızımın evi? Kızımın evi değil, *benim* oğlumun evi!"

Ben genç kızken bile, geniş ailenin ve tanıdıkların yaşlıları, oğullarıyla birlikte otururdu. Arada bir insafsız bir damat çıkar, eşinin (oğlu olmayan *zavallı*) annesini yanına alırdı. Dolayısıyla gençler ve daha gençlerle (aileye katılan çocukları yani) birlikte yaşayan kalabalık bir yaşlılar kolonisi vardı.

Üç nesil birbiriyle anlaşır mıydı peki? Sonraki bir yazıya inşallah. ■

eL Beso

Muhteşem Boğaz
manzarası eşliğinde,
özel anlarınızı ve
davetlerinizi farklı
lezzetler ile
unutulmaz kılın.

El Beso Restaurant & Club

El Beso Restaurant & Club Muallim Naci Cad. No: 64/D Kuruçeşme - İstanbul
T: 0212 287 57 59 - 257 02 93 F: 0212 287 57 69 <http://www.elbeso.com.tr> - elbeso@elbeso.com.tr

CİLDİMİZ SAĞLIĞIMIZIN AYNASIDIR...

Cildimizin canlılığı, parlaklığı ve diriliği en önemli sağlık göstergelerindedir. Dolayısıyla 20'li yaşlardan itibaren her bayanın temizlik, bakım ve koruma amaçlı olarak cilt bakımı yaptırması çok faydalıdır.

Doğal yaşlanma süreci içinde bedenimiz pek çok evrim geçirmektedir. Zamanla hormonal değişimler ve hücre yenilenmesinin yavaşlaması sonucu kollajen ve elastin doku diriliğini yitirir ve böylece yüzümüzde, göz ve dudak çevremizde aynada görmekten pek de hoşlanmadığımız kırışıklıklar ve sarkmalar meydana gelir.

Bu sürecin daha hızlı ve yavaş olmasında genetik yapımız en önemli rolü üstlenirken, maruz kaldığımız iç ve dış faktörler, neler yapıp yapmadığımız, neler yiyip içtiğimiz de çok büyük önem arz etmektedir.

Bakımlı bir cilt ile bakımsız bir cilt arasındaki en büyük fark 35 - 40'lı yaşlardan itibaren bariz bir şekilde kendini göstermektedir. Genetik yapısı iyi olmasına rağmen iyi bakılmayan bir cilt, olduğundan daha

yıpranmış görünür. Ancak tam tersi, genetik yapısı güçlü olmayan bir cilt, doğru ve düzenli bakım ile olduğundan çok daha genç ve sağlıklı görünecektir. Unutulmamalıdır ki, cildimiz sağlığın aynası gibidir, en ufak rahatsızlıkta çiçek gibi solar.

Bundan dolayı sadece estetik açıdan değil sağlık açısından da cildimizin temizlik ve bakımına özen göstermek yaşımız ilerledikçe oluşacak kırışıklık ve deformasyon gibi problemlerin önlenmesi bakımından çok faydalıdır. Aksi takdirde UV ışınları, makyaj, serbest radikaller, sigara, stres, hava değişimleri ve yanlış beslenme cildimizi olumsuz yönde etkiler ve genç yaşta olmamıza rağmen yorgun ve solgun görünmemize neden olur.

Cildimizin canlılığı, parlaklığı ve diriliği en önemli sağlık göstergelerindedir. Dolayısıyla 20'li yaşlardan

itibaren her bayanın temizlik, bakım ve koruma amaçlı olarak cilt bakımı yaptırması çok faydalıdır.

Cilt bakımı mutlaka konusunda uzman kişiler tarafından, kişinin yaşı ve cilt yapısı göz önünde bulundurularak ve kesinlikle uygun ürünler kullanılarak yapılmalıdır. Doğru seçilmeyen ürünler bir sonuç vermeyeceği gibi mevcut durumu bozan etkilere de yol açabilir.

Bundan dolayı kişinin yaşı ve cilt yapısı göz önünde bulundurularak, bakım öncesinde mutlaka kapsamlı bir cilt analizi yapılmalıdır. Böylece cildin yağı, nemi, ph derecesi, hassasiyeti, kırışıklık ve elastikiyet durumu, varsa leke ve kılcıl damar problemleri (koperoz) ile ilgili detaylı bilgi edinilir ve doğru ürün grubu belirlenerek tamamen kişiye özel bir bakım uygulanabilir.

Cilt yaşımlz ile gerçek yaşımlz her zaman doğru orantılı olmayabilir

Temizlik, bakım, koruma ve anti-aging amaçlı bir cilt bakımının standart süresi yaklaşık 1,5 saattir ve bu süre zarfında, işlem sonunda yapılan bakımın farkını hissettirecek düzeyde son derece kapsamlı bir çalışma yapılmalıdır. Ayda bir kez yapılması öneri-

len cilt bakım uygulamalarının amacı, cildin temiz, canlı ve sağlıklı görünmesini sağlamak; sivilce, kırışıklık, sarkma, hassasiyet, leke gibi mevcut problemleri kontrol altına almak ve yaşlanma etkilerini olabildiğince yavaşlatmaktır. Bu arada kullanılan ürünlerin dünya çapında bilinen, sonuçları klinik deneylerle kanıtlanmış, onaylı ve doğal içerikli olmaları, yaşa ve cilt yapısına göre ürün yelpazesinin geniş olması çok önemlidir.

Cilt bakımının yararları

- Kullanılacak süt, tonik, krem, maske, serum, ampul, peeling, aromatik yağlar ile cildimize nem depolanır.
- Yağ dengelenmesi sağlanır.
- Mimik çizgileri ve kırışıklıklar kontrol altına alınır.
- Lifting etkisi ile sarkma ve deformasyon toparlanır.
 - Hücre yenilenmesi hızlandırılır.
- Kolojen ve elastin dokusu yapılandırılır.
 - Cilt ölü hücrelerden arındırılır.
 - Anti-aging etki ile yaşlanma süreci yavaşlatılır.
- Doğal içerikli kozmetik ürünler ve son teknoloji ürünü cihazların kullanımı ile gözle görülür sonuçlar elde edilir.

Işıl ışıl bir cilt için... Nelere dikkat etmeliyiz?

1) Hücre yenilenmesini hızlandırmak, cildin elastikiyetini arttırmak, yoğun nem depo etmek ve cildi toksinlerden arındırmak için her gün 2,5 litre su için.

2) Mutlaka yaşınız ve cilt yapınıza uygun sabah – akşam nemlendirici kullanın. Nemlendiricinizi temiz cilt üzerine uygulayın. Bu hem cildinizin canlı ve sağlıklı görünmesini sağlayacak, hem de anti-aging etkisi ile olası çizgilenme ve deformasyonları geciktirecektir.

3) Asla makyajınızı çıkartmadan yatmayın ve her gün cildinizi düzenli olarak temizleyin. Makyaj ürünleri gözenekleri tıkar ve cildinizin oksijen ile temasa geçmesini engeller. Bu da zaman içinde cildin hızlı bir şekilde yıpranmasına ve sarkmasına neden olur. Ayrıca asla kalitesiz makyaj malzemeleri kullanmayın, bunlar da içerdikleri renk, boya, koku ve buna benzer faktörler dolayısı ile kanserojen olabilirler.

4) Cildinizi temizlerken, cilt yapınıza uygun jel, süt, tonik ve peeling gibi ürünlerden faydalanabilirsiniz.

5) Genel vücut sağlığı açısından önemli olduğu gibi, sağlıklı ve canlı bir cilt için de düzenli uyku çok ciddi önem taşımaktadır. Düzenli uyku ile cildimiz de kendini yeniler, dolayısı ile akşam yatmadan önce cildin temizlenmesi ve uygun bir nemlendirici kullanılması hücre yenilenmesi açısından önemlidir. Bu yüzden çok uzun süreler televizyon ve bilgisayar başında zaman geçirmek cilt sağlığı açısından da tehlikelidir ve özellikle gözaltı torbalanmaları, gözaltı morluklarına neden olmaktadır. Sürekli sabit bir şekilde, hatta neredeyse gözümüzü kırpmadan bir ekrana bakmak göz çevresindeki kan dolaşımını olumsuz etkilemektedir.

6) Tüm organlarımız ve sağlığımız için çok ciddi zararları olduğu gibi, sigara cildimiz için de adeta bir düşman gibidir. Sigara kılcal damarları daraltarak, kanın ve dolayısı

ile oksijenin yeteri miktarda hücrelere ulaşmasını engeller. Böylece dokular kendilerini yenileyemez ve çok çabuk kırışıklık ve sarkmalar başlar ve sürekli cansız, mat bir görünüm ortaya çıkar.

7) Sivilcelerini asla elle sıkmayın, bu iz ve leke kalmasından ya da sivilcelerin enfekte olmasından başka hiçbir sonuç vermeyecektir. Bu konuda, hem mevcut sivilcelerin kurutulması, hem de yenilerinin çıkmasını önlemek için kesinlikle bir uzmana gidiniz.

8) Sağlıklı beslenin ve yeteri miktarda vitamin ve protein

aldığınızdan emin olun. Özellikle protein hücre yapımında çok etkili olduğu için sıkı ve diri bir cilt için önemlidir.

9) Güneşe çok dikkat edin. Çünkü güneş artık eski dost güneş değil. Her sene güneşe bağlı cilt problemlerinde bir önceki seneye göre artış gözlemlenmektedir ve ultra viole ışınları doğrudan cilt kanserine neden olmaktadır. Bilinçsiz güneşlenmek cildi kurutur ve erken dönemde kırışmasına, sarkmasına, leke ve çeşitli güneş alerjisi gibi sorunlara neden olmaktadır. Mutlaka geniş kenarlı şapka, gözlük ve yüksek koruma faktörlü krem kullanın. Bol bol cildinizi nemlendirin.

10) Belirli aralıklarla, düzenli olarak cilt bakımı yaptırın. Yaşınıza ve cilt yapınıza göre yapılacak bu işlem, cildinizin derinlemesine temizlenmesi, yapılandırılması, dış etkilere karşı korunması, nem depo edilmesi ve en önemlisi anti-aging özelliği ile yaşlanma etkilerini geciktirmesi, mevcut çizgilenmeler, sarkmalar ve deformasyonu kontrol altına alması açısından çok önemlidir.

11) Ayrıca olabildiğince stresinizi kontrol altına almak, düzenli egzersiz yapmak da tüm vücut sağlığı için olduğu gibi, cilt sağlığı açısından da çok önemlidir. ■

YAZA YEPYENİ BİR GÖRÜNÜMLE GİRİN !!!

Doç. Dr. Galip Ağaoğlu yönetimindeki Estetik ve Plastik Cerrahi merkezimizde tüm ameliyatlar yapılmaktadır.

Burun Estetiği - Yüz ve Boyun Germe
Meme Büyütme ve Küçültme - Karın Estetiği ve Liposuction
Göz Kapağı ve Kulak Estetiği

www.orahayim.com

[www.facebook.com / BalatHastanesi](https://www.facebook.com/BalatHastanesi)

[www.twitter.com / BalatHastanesi](https://www.twitter.com/BalatHastanesi)

0212 491 00 00

114.
yılı
or-ahayim
Balat Or-Ahayim Musevi Hastanesi

AZ BİLİLEN DÜNYA SİNEMALARI

Polonya Sineması -2

Krzysztof Zanussi

Fizik ve felsefe eğitiminin ardından *Lodz Film Akademisi*'nden mezun olan, filmlerinin tamamının senaryosunu yazan, ya da yazılımına katılan *Krzysztof Zanussi* (d.1939), gündelik yaşamın

ahlâki seçimlerine ve metafizik sorunlarına odaklanan entelektüel ve derinlemesine felsefi çağdaş dramalarıyla Avrupanın ünlü *auteur*'leri arasında yer alır. Mezuniyet filmi *Smierc prowincjale (Bir Taşralının Ölümü)* (1968) ve ilk uzun metrajı *Struktura kryształu (Kristal Strüktür)* (1969), uluslararası festivallerde çok sayıda ödül kazandı. 70'li yıllarda *Zycie rodzinne (Aile Yaşamı)* (1970), *Za sciana (Duvarın Ardında)* (1971), *Illuminacja (Aydınlatma)* (1973), *Barwy ochronne (Kamufraj)* (1976), ve *Spirala (Spiral)* (1978) gibi en önemli başyapıtlarını çeken ve bugüne dek uzunlu kısıtlı 60'ın üzerinde film yöneten *Zanussi*, *Rok Spokojnego Slocna (Sakin Güneşin Yılı)* (1984) filminden beri başarılı bir uluslararası kariyer sürdürmektedir.

Maciej Wojtyzsko

Sinemaya kendi romanı *Synteza (Sentez)*'in uyarlaması (1984) ile giren başka bir Lodz mezunu, ünlü tiyatro ve televizyon yazar ve yönetmeni *Maciej Wojtyzsko*'dur (d.1946). *Bulgakov*'un aynı adlı romanının sadık bir uyarlaması olan dört bölümlük televizyon dizisi, *Mistrz i Malgorzata (Usta ve Margarita)* (1990) ile adını uluslararası platformlarda da duyurmuştur.

Juliusz Machulski

Juliusz Machulski'nin (d.1955) iki Polonyalı gangsterin 1930'larda yaşadıklarını komedi formatında anlatan ilk filmi *Vabank* (1981) olsun, bir atom savaşının ardından, sadece kadınların sağ kaldığı ve erkeklerin geri dönüşüne hiç de sıcak bakmadığı bir gelecekte uyanan iki erkeğin traji-komik serüveni *Sexmission (Sexmisja)* (1983) olsun, kısa zamanda birer kült klasığıne dönüşmüşlerdir. Tematik olarak *Sexmisja*'yı *animsatan* komedisi *Kingsajz* (1987), benzer, ancak daha güçlü ve daha belirgin mesajı ile şu ana kadar yapmış olduğu en önemli film sayılmaktadır.

Sexmission

Roman Polanski

1933'de Paris'te doğmuş olan bir Polonyalı Yahudi, *Raimund Roman Liebling*, hiç bildik gelmeyebilir ama üç yaşında iken ailesiyle anavatanına dönen, 6 yaşında ailesiyle Krakow gettosuna sürülen, anne ve babası iki ayrı toplama kampına gönderilince 7 yaşında gettodan kaçarak Polonya kırsalında, ahırlarda ve ormanlarda saklanarak yaşayan, 12 yaşındayken konu katolik sanan Nazi askerleri tarafından kurşuna dizecekleri canlı hedefleri sıkıca tutmaya zorlanan, savaş sonunda kamplardan sağ olarak kurtulan babası tarafından Lodz'a

yollanan ve adını *Roman Polanski* olarak değiştiren sinemacıyı tanımayan yoktur sanırım.

Polanski'nin mezun olur olmaz (1962) çektiği ilk filmi *Noz w wodzie (Sudaki Bıçak)*, onu anında uluslararası arena'ya fırlatacak ve önce İngiltere, Amerika sonraları ise Fransa'da devam edecek sürgün yıllarının başlangıcı olacaktır.

İngiltere'de çevirdiği *Repulsion (Tiksinti)* (1965), çoğunlukla tek mekânda geçen klostrofobik ve ürkünç "*apartman üçlemesi*"nin ilk filmidir. *Polanski*, 1968'de Birleşik Devletlere göç edecek ve üçlemenin ikinci halkası olan fantastik dehşet filmi *Rosemary's Baby (Rosemary'nin Bebeği)* (1968) ile dünyanın her tarafında çok sayıda ödül kazanacaktır. 1969'da, hamile eşi *Sharon Tate*'in *Manson Ailesi* tarafından Los Angeles'teki evlerinde hunharca öldürülmesinden sonra Avrupa'ya geri dönecek, yaşamını Paris ve Gstaad'da sürdürecektir ve 1971'de İngiltere'de çektiği *Macbeth*'e kadar hiç film çekmeyecektir. *What?(Ne?)* (1973) filmi çekmeye gittiği İtalya'da 5 yıl kadar Roma civarında yaşayacak, 1974'de ünlü başyapıtı *Chinatown* için kısa süreliğine Hollywood'a dönecektir. "*Apartment üçlemesi*"ni, 1976'da

Macbeth

Repulsion

Rosemary's Baby

The Pianist

Oliver Twist

Carnage

Przeglądanie

Fransa'da çektiği ve başrolünde oynadığı *The Tenant (Kıracı)* ile sonlandıran *Polanski*, "tek mekân" ile ilişkisini hiçbir zaman koparmayacak, 1994'de *Death and the Maiden (Ölüm ve Genç Kız)* ve 2011'de *Carnage (Katliam)*'da, sırasıyla *Ariel Dorfman* ve *Yasmina Reza*'nın oyunlarından yola çıkarak "oda sineması"nın saygın iki örneğini çekecektir.

Polanski, 1977'de Los Angeles'de 13 yaşında bir kızla ilişkiye girdiği savıyla tutuklanır. Suçu kabul eder, ancak hüküm giymeden önce Birleşik Devletleri terk eder ve önce Londra'ya gider, oradan da Fransa'ya yerleşir.

Amerikan Hukuk Sistemi olayın peşini bırakmayacak ve *Polanski*, 2009'da İsviçre'de tutuklanacaktır. Uzunca bir süre "ev hapsi"nden sonra İsviçre mahkemesi onun "özgür bir adam" olduğuna karar vererek sebest bırakacaktır. Bu son olayın ardından İsviçre Televizyonu'nda yaptığı söyleşide *Polanski*, 33 yıldır pişmanlık duyduğunu söyleyecektir.

Roman Polanski 2002 yılına kadar, Polonyalı-Yahudi kökenlerini unutmuş ya da bilinçli olarak göz ardı etmiş gibidir. 70'ine merdiven dayadığı yıl, *Wladyslaw Szpilman*'ın romanından uyarlanmış olduğu *The Pianist (Piyanist)* ile anavatanına görkemli bir dönüş yapacak; II. Dünya Savaşı'nda Polonyalı Yahudi bir piyanistin gerçek öyküsünü anlatan bu film, ona hem Cannes'da bir Altın Palmiye, hem de (tabii ki almaya gidemediği) En İyi Yönetmen Oscar'ını getirecektir.

Yaşı 80'e de gelse *Polanski*, hala ayakta. 2005'de, "kötü talihe karşı zafer kazanmaya çalışan" bir çocuk olarak kendi çocukluğu ile benzerlikler bulduğu *Oliver Twist*'i, 2010'da kendisine en önemli Avrupa Film Ödülleri'ni getiren *The Ghost Writer (Hayalet Yazar)*'ı çekti. Yukarıda adı geçen *Carnage (Katliam)* şimdilik son filmi. Anlaşılan o da yaşıtı *Woody Allen* gibi ömrünün sonuna kadar sinemayı bırakmaya niyetli değil...

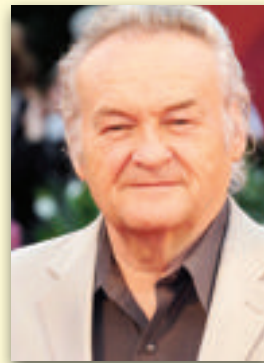

Ryszard Bugajski

1980'li yıllarda Polonya Halk Cumhuriyeti yönetimi, bir seri sıkıyönetim kanunu ile komünist yönetime karşı gelmeyi fikir seviyesinde dahi yasaklar. *Ryszard Bugajski*'nin, gizli polis tarafından tutuklanarak, işlemediği bir suçtu itiraf etmesi için işkence gören bir kadının öyküsü, *Przeglądanie (Soruşturma)* (1982), hemen yasaklanır ve ancak rejimin yıkılmasından sonra, 1989'da gösterime girebilir. Pek çok sanatçının sesini kesmek zorunda kaldığı bir zamanda

çekilmiş olan *Przeglądanie*, Stalinist rejimin acımasızlığını anlatışındaki cesareti ile günümüzde bile her türlü övgüyü hak etmektedir.

Wajda, ya da *Munk* münhasıran Polonya'da, Polonyalı oyuncularla film çekerken ülkenin ünlü sinemacılarının bazıları Polonya dışında da uluslararası üne kavuşmaktadırlar.

Jerzy Skolimowski

1960'daki ilk çalışması *Oko wykol (Tehditkâr Göz)*'den beri 20'den fazla film çeken Łódz mezunu *Jerzy Skolimowski*, 1964-1984 arasında kendi özgün senaryolarından 5'i yarı-otobiyografik 7 film yapmıştır. 1967'de çektiği *Rece do gory (Eller Yukarı!)* içerdiği Stalin kaşıtı temalar yüzünden yasaklanmış, *Skolimowski* de vatandaşlıktan çıkarılmıştır. 1982'de İngiltere'de çektiği *Moonlighting* en ünlü filmidir. 20 yıldan fazla Los Angeles'de dışavurumcu resim çalışmalarını

yapan ve arada bir filmlerde oyuncu olarak görünen yönetmen, 17 yıllık bir aradan sonra, 2008'de yazıp yönettiği *Cztery noce z Anna (Anna ile Dört Gece)* ile ülkesine ve sinemaya dönmüştür. Son çalışması birçok uluslararası ödül kazanan *Essential Killing* (2010)'dır.

Copying Beethoven

Europa Europa

In Darkness

The Secret Garden

Agnieszka Holland

Yahudi kökenli olan, yıllarca Krzysztof Zanussi ve Andrzej Wajda'nın yardımcı yönetmenliğini yaptıktan sonra ilk filmi *Aktorzy Prowincjonalni (Taşralı Aktörler)* (1978) ile 1980'de Cannes Eleştirmenler Ödülünü kazanan ünlü kadın yönetmen Agnieszka Holland (d.1948), *Polanski*'nin aksine, birçok filmde Polonyalı Yahudi kimliğini sorgulamaktadır.

Küçük bir taşra kumpanyasında sahne arkasında yaşanan gerginlikleri Polonya'nın siyasi sorunlarının alegorisi olarak eleştiren ilk filminin ardından *Holland*, komünist yönetimin baskısı altında kadınların sorunlarına eğildiği *Goraczka (Sıcaklık)* ve *Kobieta samotna (Yalnız Bir Kadın)* (1981)'i çekecek ve sıkıyönetimin ilanından az önce ülkeyi terkedecektir. 1985'de çektiği Alman yapımı *Bittere Ernte (Kızgın Hasat)*, II.Dünya Savaşı sırasında Polonya'da trenden atlayarak kurtulmaya çalışan üst sınıftan bir Yahudi kadınla bir Polonya'lı köylünün ilişkisine odaklanır.

Onu Rusça bilen bir Alman zanneden Nazi subayı tarafından *Hitler Gençliği*'ne kaydedilen ve savaş sonuna kadar Yahudi kimliğini saklama savaşı veren *Solomon Perel*'in gerçek yaşam öyküsünden esinlenen en ünlü filmi ise *Europa Europa*'dır. 1981'den sonra arkadaşı Krzysztof Kielowski'nin *Üç Renk: Mavi* senaryosuna katkıda bulunan *Holland*, son yıllarda *Olivier, Olivier* (1992), *The Secret Garden* (1993), *Total Eclipse* (1995), *Washington Square* (1997), *Shot in the Heart* (2001), *Julie Walking*

Home (2001) ve *Copying Beethoven* (2006) filmlerini çekmiştir.

2011 Oscar'larında en iyi yabancı film dalındaki 5 adaydan biri olan son çalışması *W Ciemnosc* (*In Darkness, Karanlıkta*) ile hem ülkesine hem de savaş yıllarına dönen *Holland*, neredeyse tamamı kanalizasyonlarda çekilen filmde, yine yaşanmış bir öyküyü, bir düzine kadar Yahudi'yi kurtarmak için kendi yaşamını tehlikeye atan *Leopold Soha*'nın hikâyesini anlatmaktadır. Lvov kentinin kanalizasyonunda çalışan bu üçkâğıtçı hırsızın kendi çıkarı için gettoda kaçırarak 14 ay boyunca kanallarda sakladığı insanlarla para tabanında başlayan, ancak giderek insani boyutlara ulaşan ilişkisi *Agnieszka Holland*'ın elinde karanlığın, ırkçılığın ve umutsuzluğun 145 dakikalık destanına dönüşmüştür. *Europa Europa*'da, en büyük sorunu sünnetli olduğunu gizlemek olan *Perel*'in çabalarına belirli bir kara mizah duygusu ile yaklaşan yönetmen, *W Ciemnosc*'yi sadece son dakikalarında bir umut ışığı ile aydınlanan adı gibi karanlık bir trajedi olarak ele almıştır.

Krzysztof Kieslowski

Tüm zamanların en önemli *auteur* sinemacılarından *Krzysztof Kieslowski* (1941-1996), *Lodz Film Akademisi*'nden mezun olduktan sonra sinemaya işçilerin, şehir sakinlerinin ve askerlerin günlük yaşamına odaklanan belgeseller çekerek başlar. Filmleri politik olmamasına rağmen komünist yönetimle açıktan açığa sorunlar yaşamaya başlayan *Kieslowski*, hem sanatsal özgürlüğünü kısıtlamayacaklarını hem de günlük yaşamı daha gerçekçi olarak anlatabileceklerini düşündüğü kurmaca filmlere yönelir.

İlk kurmacası *Personel* (1975) ve ikinci filmi *Blizna (Yara İzi)* (1976), çoğunlukla amatör oyuncularla belgesel tarzda çekilmiş, baskıcı bir rejim altında yaşama odaklanan toplumsal gerçekçilik örnekleridir. Giderek *Amator (Kamera tutkunu)* (1979), *Spokój (Fırtına Öncesi Suskunluk)* (1980), *Bez konca (Sonsuz)* (1985) ve *Przypadek (Kör Talih)* (1987), gibi filmlerle, *Kieslowski*, yurt dışı sinema çevrelerinde de adını duyurmaya başlar. Bu dönemin en açık seçik politik filmi, sıkıyönetim sırasındaki siyasi mahkemelere, ölmüş bir avukatın hayaletinin ve kocasının hasretiyle kıvranan dul karısının alışılmadık bakış açısından yaklaşan *Bez konca (Sonsuz)*'dir.

Kieslowski, *Sonsuz*'la başlayarak, sinema serüvenine ömür boyunca ayrılmayacağı iki can yoldaşı ile devam edecektir: Sıkıyönetim sırasında açılan davalarla ilgili bir belgesel yapmayı tasarladığında teknik konuları danışmak için tanıştığı avukat *Krzysztof Piesiewicz*'le bundan böyle bütün filmlerinin senaryosunu ortaklaşa yazacak, giderek sinemasının en etkileyici öğelerinden biri haline gelen müzikleri de, kimi zaman birkaç nota, kimi zaman bütün bir partiyon olarak *Zbigniew Preisner* besteleyecektir. Üç Renk filmlerinin jeneriklerinde, o görkemli müziklerin bestecisi olarak görünen Hollandalı besteci *Van den Budenmayer*, *Kieslowski-Preisner* ikilisinin müzikal bir şaka olarak yaratmış olduğu kurmaca bir karakter olup besteler *Zbigniew Preisner*'e aittir. Ne yazık ki *Preisner*'in *Kieslowski* için bestelediği son eser, yönetmenin bir filminde değil, cenaze töreninde çalınmak için yazılmıştır: *Requiem for a Friend (Bir Arkadaş*

İçin Ağıt).

Polonya Televizyonu için 1988'de çektiği *Dekalog (On Emir)*, sadece *Kieslowski*'nin başyapıtı değil, tüm zamanların en kusursuz sinema olaylarından biridir. Batı ahlâkının temel taşları olarak kabul edilen Musa'nın On Emir'inin günümüz dünyasındaki karşılıklarını araştıran ve Varşova'da, bizim gecekodu önleme bölgeleri sitelerini andıran bloklarda geçen bu 55'er dakikalık 10 orta metraj ve 2 tanesinin aynı yıl gösterime giren uzun versiyonları, sinema tarihinin en güzel aşk filmlerinden *Krotki film o milosci (Aşk Üzerine Kısa Bir Film)* ve idam karşıtı

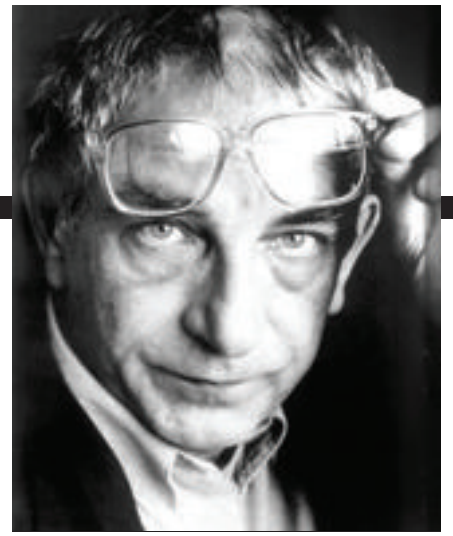

başyapıtı *Krotki film o zabijaniu (Öldürme Üzerine Kısa Bir Film)* ile *Kieslowski* dünyaca ünlü olur.

Biri Polonya'da, diğeri Paris'te yaşayan iki kadının paralel yaşam öykülerini her iki dilde anlattığı *La Double vie de Véronique (Véronique'in Çifte Yaşamı)*'nin (1991) ticari başarısı, iddialı projesi (ve son başyapıtı) *Üç Renk* için maddi olanaklar bulmasını sağlar.

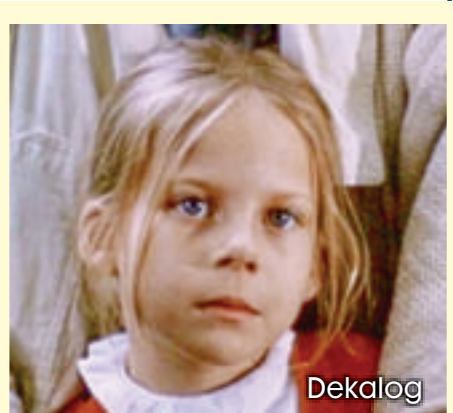

Bez Konca

Fransız bayrağının simgelediği üç erdem (Mavi: Özgürlük, Beyaz: Eşitlik, Kırmızı: Kardeşlik) keşfe çıkan *Trois Couleurs: Bleu (Üç Renk: Mavi)* (1993), *Trois Couleurs: Blanc (Üç Renk: Beyaz)* (1994) ve olağanüstü finaliyle üçlemeyi tek bir çatı altında birleştiren *Trois Couleurs: Rouge (Üç Renk: Kırmızı)* (1994) yönetmenin vasiyet filmi olarak kalacak, yorulduğunu ve artık sinemayı bırakacağını söylemesine karşın *Krzysztof Piesiewicz*'le yeni bir üçlemenin üzerinde çalışmaya başlayan *Kieslowski*, genç yaşta aramızdan ayrılacaktır.

Dante'nin *La divina commedia*'sından esinlenen bu üçlemenin senaryosu tamamlanmış tek bölümü *Cennet (Heaven)*, 2002'de *Tom Tykwer* tarafından filme alınmış, olağanüstü öyküsüne rağmen, *Kieslowski*'nin sinemasını sevmediğini de söylemiş olan Alman yönetmenin elinde bir yarım-başarı olmaktan öteye gidememiştir. *Kieslowski* öldüğünde sadece otuz sayfalık iki tretman olarak kalan diğer iki bölüm *Piesiewicz* tarafından tamamlanmış ve 2005'de Boşnak yönetmen *Danis Tanovic* ustasına layık bir iş çıkarmıştır: *Cehennem (L'Enfer)*. Bosna'da savaş sırasında öldürülen bir fotoğrafçının öyküsü olan *Araf* henüz sinemaya aktarılmış değildir.

Dekalog

Genç sinemacılar kuşağı

Jan Jacob

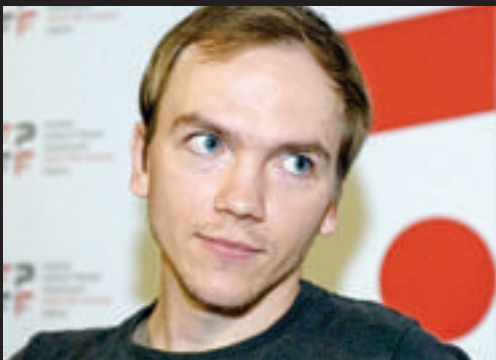
Wojciech Smarzowski

Piotr Trzaskalski

Grzegorz Zglinski

Jan Komasa

Komünizmin yıkılışı ile Polonya'da tüm sanatlarda korku ile mutluluğun atbaşı gittiği bir ara dönem başladı: "Evet, artık her istediğini söyleyebilmek ya da filme almak mümkün ama seni dinleyecek ya da izleyecek kimse yok! Daha da beteri, sanatsal vizyonunu gerçekleştirmek için kimse sana karşılıksız para vermiyor! Kapitalizme hoş geldin!"

Özellikle para bulmanın sorun olduğu bu ara dönem polisyeler, kara komediler ve tarihsel dönem filmleri gibi kitlesel beğeniye yönelik yapımlarla atlatılmaya çalışıldı. Yavaş yavaş, günümüzün güvenilmez ve değişken dünyasında post-modern bir arayışın sinemasını yapmaya çalışan bir genç sinemacı kuşağı oluştu:

Polonya Büyüülü Gerçekçiliği'nin babası Jan Jakub Kolski (d.1956), ilk filmi *Bir Patatesin Cenaze Töreni*'nden (1990) başlayarak gerçek olaylara sihirli öğeler katan kişisel sinema dilini oluşturdu. 1990'larda hepsini kendi yazdığı 8 film çekti. 2000'li yıllarda başka yazarlardan uyarlamalara da yönelen ve 2002'de *Witold Gombrowicz'in Pornografi*'sini çeken Kolski, halen hem sinema, hem televizyon ve hem de tiyatrodaki çalışmalarına devam ediyor. 1958 doğumlu Pawel Sala'nın *Matka Teresa od kotow (Kedilerin Teresa Anası)* (2010) adlı ilk filmi, annelerini vahşice öldürerek üç gün boyunca cesedi bir dolapta saklayan iki kardeşin gerçek öyküsünden esinlenen karanlık bir psikolojik drama.

Lodz mezunu Wojciech Smarzowski'nin (d.1963) 2008 yapımı ilk filmi *Wesele (Düğün)*'de kapitalist kokuşmuşluğa esir olmuş post-komünist bir Polonya portresi çizer. *Dom zly (Karanlık Ev)* (2009) biri *Karol Wojtyła*'nın papa olduğu 1982'de, diğeri ise *Jaruzelski*'nin sıkıyönetim ilan ettiği 1982'de geçen iki paralel öykü anlatır. *Roza* (2011), II Dünya Savaşı sonrasında ülkenin ku-

zeydoğusundaki bir Mazur köyünde geçer. 19. yüzyıldan beri baskı altında Almanlaştırılan Mazurlar, bu kez de Komünist Rusların etnik katliamı ile karşı karşıya kalırlar. İnsanın içindeki tüm kötülüğün açığa çıktığı bu baskı döneminde Rusların defalarca tecavüz ettiği ve fahişeliğe zorladığı Mazur dul Roza, soykırımın eşliğindeki bu köyün tüm ezilenlerini simgelemektedir.

1964 doğumlu, Lodz mezunu *Piotr Trzaskalski*, bol ödüllü *Edi* (2002) ve *Mistrz/Usta* (2005) filmleri ile tanınmaktadır. Budist meseli *Edi*, yanlış yere bir çocuğun babası olmakla suçlanan ancak kendini hiç savunmadan sorumluluğu kabul eden bir adamın öyküsüdür. *Mistrz* bir Rus bıçak-atıcısının Polonya kırsalında tek kişilik gösterilerini izlerken düş ve gerçek arasında gidip gelir.

1968'de Varşova'da doğan, 1978 ile 1992 arasında İsviçre'de yaşayan, 1996'da Lodz'dan mezun olan *Kieslowski*'nin eski öğrencisi *Grzegorz Zglinski*'nin birçok uluslararası ödül kazanan ilk uzun metrajı *Tout un hiver sans feu (Isınmadan geçen Bütün Bir Kış)* (2004) çevrildiği yıl İsviçre'nin Oscar adayı olmuştu. Korkaklık ve suçluluk duygusu kavramlarını ele aldığı ikinci filmi *Wymyk (Cesaret)* (2011), 21. yüzyılda kahramanlığı, erkekliği, iktidarı ve iktidarsızlığı mercek altına alır.

Polonya bağımsız sinemasının önde gelen *auteur*'lerinden *Przemyslaw Wojcieszek* (d.1974) sinemada ve tiyatrodaki hoşgörüsü, kişisel kimlik ve Polonyalı olmak gibi temaları ele almaktadır. *Wojcieszek*, oyun yazarı ve tiyatro yönetmeni olarak ilk çalışması, gençlik radikalizminin kararlı ve kızgın bir ifadesi *Made in Poland*'ı 2010'da filme almıştır.

Lodz mezunu *Jan Komasa* (d.1981) genç kuşağın en yetenekli isimlerindendir. İlk filmi *Sala samobojcow/ İntihar Odası* (2011) gerçeklikle video oyunlarının sanal dünyasının tehlikeli bir karışımıdır.

Şimdilik sonuna geldik. Başka bir ülkenin sineması bizleri tekrar buluşturana kadar hepinize iyi seyirler. ■

© 2011 TITANIC HOTELS & RESORTS

Aşk'ın gemisinde
evlenin.

■ ■ ■ ■ ■
ANTALYA
■ ■ ■ ■ ■
ISTANBUL
■ ■ ■ ■ ■
BERLIN

ISTANBUL - ASIA (0216) 453 50 50 . EUROPE (0212) 612 88 88 . BAKIRKÖY (0212) 413 70 00 . ANTALYA - LARA (0242) 352 02 02

TITANIC-HOTELS.COM

Mayıs ayına damgasını vuracak etkinlikler

Güçlü bir ses: mezzo-soprano Angelika Kirchschrager

Son CD'si ile "En İyi Şarkı Kaydı" dalında prestijli 2010 Echo Klassik ödülüne layık görülen Avusturyalı mezzo-soprano Angelika Kirchschrager İstanbullu dinleyici ile buluşacak. Angelika Kirchschrager her zaman kolay kolay birlikte yakalanamayacak bir üçlü grup halinde Çellist Gauter Capuçon ve lied eşlikçisi Helmut Deutchile ile birlikte İş Sanat'a konuk olacak. Kirchschrager, sezonun klasik konser serisinin ve Virtuoso kuşağının son konuğu sayılıyor.

18 Mayıs Cuma / İş Sanat Kültür Merkezi

40. yıl açılış konseri

Bu ayın en görkemli konser etkinliği, 40. İstanbul Müzik Festivali'nin açılış konseri diyebiliriz. Festival, "özgürlük, eşitlik, kardeşlik" gibi yüce idealleri anlatan ve müzik tarihi için anıtsal bir değeri olan Beethoven'ın görkemli 9. Senfonisi ile açılıyor. Goetzel yönetimindeki Türkiye'nin en iyi senfonik topluluğu olarak kabul edilen Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası, Dünya sahnelerinde fırtına gibi esen genç kuşak şancılarımızı Simge Büyükedes; Ezgi Kutlu; Cenk Bıyık ve Burak Bilgili'yi müzikseverlerle buluşturmanın heyecanını yaşayacak.

31 Mayıs Perşembe / Haliç Kongre Merkezi

"Arjantin'den Tango ve Dans" Walter Rios Tango Orkestrası

Tangonun "İnsanlığın Kültürel Mirası" olarak tanımlanmasını sağlayan müzik enstrümanı Bandoneon, Walter Rios'un yönetmenliğindeki Tango Orkestrası eşliğinde tüm zamanların en iyi melodilerinin taşıyıcısı haline geldi. Mariel Dupetit, tango yazarlarının en tanınmış şiiirlerinden alıntılar yapacak ve şarkılar söyleyecek... Aynı zamanda aktör, dansçı ve koreograf Gustavo Guerrere, Arjantin Tango Bale'sinin dansçıları ile dünyanın en prestijli sahneleri için tasarlanmış bir gösteri sunacak.

12 Mayıs Cumartesi-13 Mayıs Pazar / CRR Konser Salonu

“İstanbul’suz İstanbul; “Unearthed” Fotoğraf Sergisi

Jochen Proehl’ün yeni İstanbul “Pozlamalar”ı görünmeyi görünür, görüneni görünmez kılıyor! Alman sanatçı Jochen Proehl’in ikinci İstanbul sergisi “Unearthed”; sadece kısa süreliğine kadrajda yer alan her şeyin daha sonra fotoğrafta belirmesini engelleyen uzun pozlama tekniğinde olduğu gibi İstanbul’un tüm zamanını bir fotoğrafta toplayarak tarih ve uygarlığı görünmez hale getiriyor.

Bu pozlamalar için kum ve topraktan yararlanarak İstanbul’un işlenmemiş toprağının modellerini inşa eden sanatçı, daha sonra bunları doğaya, rüzgâra ve yağmura bırakıyor. Sanatçının ikinci İstanbul sergisi olan “Unearthed”; fotoğrafçılığın en eski yöntemlerinden olan “camera obscur” (Işığın kameraya bir mercekten geçerek girmesi yerine toplu iğne deliği büyüklüğündeki bir delikten geçerek girmesini sağlayan teknik) tekniği ile oluşturuldu. “İstanbul’suz İstanbul”da evleri, insanları ve sokakları olmayan bir şehir sergileniyor.

12 Nisan – 5 Mayıs
Mısır Apartmanı CDA-Projects
Galerisi’nde

Emre Aydın’la coşalım

2006’da yayımladığı “Afili Yalnızlık” albümü ve aynı adlı şarkısıyla uzun süre müzik gündeminden düşmeyen Emre Aydın, “Falling Down” isimli single’ın ardından, 1 Nisan tarihinde çıkardığı “Kâğıt Evler” albümüyle dört yıllık bir aradan sonra müzikseverlerle yeniden buluştu. “Afili Yalnızlık” albümüyle büyük başarı yakalayan ve 50’ye yakın ödül kazanan genç sanatçı ayrıca 2008 yılında MTV’nin Avrupa Müzik Ödülleri’nde “Avrupa’nın En İyi Sanatçısı” ödülüne layık görülmüştü. Sanatçıyı canlı izlemek isteyenler için iyi bir fırsat.

13 Mayıs Pazar / Bostancı Gösteri Merkezi

Bach piyanisti Simone Dinnerstein

Amerikalı ‘Bach’ piyanisti Simone Dinnerstein, Bach’ın Goldberg varyasyonlarını seslendirdiği 2005 Carnegie Hall resitalinin ardından uluslararası çevrelerde büyük bir süratle ün kazandı. Gerçekleştirdiği Bach kayıtları ve konserleri ile

ününü pekiştirdi. 2009’da New York Filarmoni ile Lincoln Center Avery Fisher Hall’daki ilk konserini verdi. New York Times ve Los Angeles Times gazeteleri, New Yorker ve Time Out New York dergileri tarafından “2007’nin En

İyileri” listelerinde yayınlandı. iTunes’da “En İyi Klasik-Editörün Seçimi” etiketini aldı. amazon.com sitesi albüme “2007’nin En İyi CD’si” unvanını verdi. Barnes & Noble Kitabevi 2007’nin en iyi 5 başlangıcından biri olarak Dinnerstein’ı seçti. Eylül 2008’de bu çok başarılı albüm Diapason d’Or ödülünü kazandı. Simone Dinnerstein 2010 yılı başında SONY CLASSICAL sanatçısı oldu.

Simone Dinnerstein resitali konukları için ‘Rembrandt ve Çağdaşları’ / Hollanda Sanatının Altın Çağı Sergisi saat 18:00-19:30 arası özel olarak açık tutulacak ve konuklar bu tarihi sergiyi ayrı bir ücret ödemeksizin ellerindeki resital bileti ile izleyebilecekler

12 Mayıs Cumartesi / Sakıp Sabancı Müzesi - The Seed

Piyanist Tord Gustavsen

“Changing Places” (2003), “The Ground” (2005), “BeingThere” (2007) ve “Restored, Returned” (2009/2010) adlı dört albümü olan piyanist 1970 yılında Oslo’da doğdu. Bir süre trio formatında çalan müzisyen, 2008 yılında yeni ekibiyle “Tord Gustavsen

Ensemble” adı altında çalışmaya başladı. Bu yeni topluluğunda düet ve trio çalışmalarına da yer verdi. Solo kariyerine başlamadan önce Gustavsen; Silje Nergaard, Siri Gjære, Kristin Asbjornsen, Solveig Slettaahjell ve Live Maria Roggen gibi birçok ünlü şarkıcıyla çalıştı. Davul Kontrbas ve saksafon eşliğindeki bu caz şölenini kaçırmamaya çalışın...

5 Mayıs Cumartesi / CRR Konser Salonu

İspanyol müziği
gitar dinletisi
Carmelo
Martinez ve
David
Martinez Garcia

David
Martinez
Garcia

Carmelo
Martinez

Eski halk müziği temalarına
övgü: WARSAW Village Band

The New York Times’ın dünya müziğinin en önemli gruplarından biri olarak tanımladığı Warsaw Village Band, otuzdan fazla ülkede beş yüzün üstünde konser verdi. İlk performanslarını birçok dünya yıldızıyla aynı sahneyi paylaştığı Sopot Festivali’nde 1999’da gerçekleştiren grup, 2004 yılının başında BBC Dünya Müzik Ödülü’nü aldı. Eski halk

müziği temalarını keşfetmek için yola çıkan grup, evrensel ve sonsuz mesajın mistik doğasına dokunmayı başarıyor. Müzikleri ilginç bir şekilde kulağa tanıdık, sert ama asil; soğuk, ama derin ve güçlü gelen grubun müzikleri; aynı zamanda biraz da nostalji içeriyor.

16 Mayıs Çarşamba / CRR Konser Salonu

Carmelo Martinez, büyük orkestra şefleriyle birlikte çalışarak birçok İspanyol müziği albümüne imza attı. Kanada, ABD, Meksika, Kosta Rika, Kolombiya, Portekiz, Birleşik Krallık, Almanya, İtalya, Hollanda gibi pek çok ülkede konser verdi. İspanya ve Belçika kralları konserlerini izledi. Martinez, Conservatorio Superior de Granada bünyesinde kurduğu kendi okuluyla da tanınıyor. Endülüs bölgesindeki farklı konservatuarlarda eğitim veren birçok gitar profesörü, halen kendisinden ders almaktadır. David Martinez Garcia ise, Almanya, Mısır, ABD, Portekiz, Norveç, Şili, Suriye ve Türkiye’de, önemli oditoryum ve opera sahnelerinde konserler verdi. Granada Conservatorio Superior de Música Konservatuarı’nda kürsüsü olan Garcia, konserlerine devam etmekte ve dersler vermektedir. Programda Sanz, Malats, Granados, de la Mazza, Tarrega, D.Scarlatti, Sor, Albeniz, Bocherini, de Falla yer alacak.

10 Mayıs Perşembe / Akbank Sanat

18+
35-

Güneşten
korunmanın
10 yolu

Yaz mevsimi
kapıda...

Annenize
alabileceğiniz
'ON HEDİYE'

'IN' Yaza özel
sporlar

Bu yaz
teknolojide
SON NOKTA

- 4 AKTÜEL Annenize alabileceğiniz on hediye
8 GEZİ Yaz mevsimi kapıda
12 SÖYLEŞİ Jess Molho ile “Her Şey Tadında”!
22 KONSERLER Yaz aylarına özel 10 konser
28 TEKNOLOJİ Bu yaz teknolojiye son nokta
34 SÖYLEŞİ DJ Funky C
35 MÜZİK TOP 10 Albümler
38 SPOR Yaz için özel ‘TV’ sporlar
48 MODA Tasarımcılardan yeni haberler
50 RAFLARDAN Kitaplardan 10 seçki
52 GÜZELLİK Güneşten korunmanın 10 yolu

38

48

4

35

52

28

Merhaba

Şalom Dergi'nin yayın hayatına girmesiyle birlikte, kafamızı kurcalayan şu soruya cevap arayıp durduk: "Acaba gençlerin ilgisini çekmeyi başarabilecek miyiz?" Sorumuz bugüne dek cevapsız kaldı, çünkü konuyla ilgili bir araştırma yapma fırsatımız olmadı. Biz de düşündük ki, madem hedefimiz gençlerin ilgisini çekmek, öyleyse gençler için, gençlere özel bir dergi yapalım. Ve "dergi içinde dergi" projesi kapsamında 18+/35- fikri bu şekilde doğdu.

Dergimizin bu ilk sayısında, bizlere çok dinamik bir yazar kadrosu eşlik etti. Hepsine yürekten teşekkür etmek istiyorum. Açılışımızı ise bir çeşit "best of" olarak tasarladık. Güzel havanın kapıdan baktığı bu güneşli günlerde, yaz aylarına damgasını vuracağını düşündüğümüz trendleri sizlerle paylaşmak ve yaklaşmakta olan Anneler Günü için işinize yarayabilecek bazı fikirler vermek istedik.

Tatil programınızı yapmadan önce, Sidni'nin bayan yazarlarımıza sorarak derlediği tatil mekânları yazısına göz atmanızı tavsiye ederim. Yaz güneşi iyi hoş da, güneşten nasıl korunmamız gerektiğini biliyor muyuz? Sezonunuza uzanmadan önce Joelle'e kulak verin bence. Spor yazarımız Vedat sizler için bu yazın en gözde sporlarını seçti. Şimdiye kadar farklı yazılarıyla tanıdığınız İrving'den, bu yazı damgasını vuracak 10 teknolojik aleti bizlerle paylaşmasını rica ettik. Cella da, sevgili annelerimize hediye seçerken zorlanmamamız için bazı tüyolar verdi.

Sanatsız olmaz tabii. Çiçeği burnunda yazarımız Selin yaz akşamları dinlenecek en iyi 10 CD'yi seçti. Ela'nın kaleme aldığı kitap listesi gerçek bir derleme niteliğinde. Vırna, benim favori konuma el attı: "Bu yaz kaçırılmaması gereken konserler!" Sayesinde biletler hızla tükenecek. Moda gurumuz Vike'te bu yazın en gözde trendlerini tüm fashionistalarla paylaştı. Herkes bu kadar emek vermişken, ben de Jess Molho ile stüdyoya girip keyifli bir söyleşi yapayım dedim. Sonuçta da capcanlı, taptaze, 2000 voltluk bir dergi çıktı ortaya!

Tamam, tamam... Lafı daha fazla uzatmayacağım; biliyorum, yeni derginizin sayfalarını bir an önce karıştırmak istiyorsunuz... E, ne duruyorsunuz öyleyse?

Hepinize, keyifli, mutlu ve sağlıklı yazlar diliyorum,

Aylin YENGIN

aylin.yengin@gmail.com

aktüel

Annelerinize alabileceğiniz On Hediye

CELLA BENCUYA

Bir zamanlar dünyaya gelmeye hazırlanan bir çocuk varmış. Bir gün Tanrı'ya sormuş; "Tanrım, beni yarın dünyaya göndereceğini söylediler. Fakat ben o kadar küçük ve güçsüzüm ki, orada nasıl yaşayacağım?"

"Tüm meleklerin arasında senin için bir tanesini seçtim, O seni bekliyor olacak ve seni koruyacak. Meleğin sana her gün şarkı söyleyecek ve gülümseyecek. Böylece sen onun sevgisini hissedecek ve mutlu olacaksın."

"Peki, insanlar bana bir şey söylediklerinde, dillerini bilmeden, söylediklerini nasıl anlayacağım?"

"Meleğin sana dünyada duyabileceğin en tatlı ve en güzel sözcükleri söyleyecek. Sana konuşmayı, dikkatle ve sevgi ile öğretecek."

"Peki, ben seninle konuşmak istersem ne yapacağım?"

"Meleğin sana ellerini açarak bana dua etmeyi de öğretecek."

"Dünyada kötüler olduğunu da duydum. Beni onlardan kim koruyacak?"

"Meleğin seni kendi hayatı pahasına da olsa koruyacak."

"Fakat ben seni bir daha göremeyeceğim için çok üzgünüm."

"Meleğin sana sürekli benden söz edecek ve ulaşmanın yolunu öğretecek."

O sırada cennette bir sessizlik olmuş ve dünyanın sesleri cennete kadar ulaşmış. Çocuk gitmek üzere olduğunu anlamış ve son bir soru sormuş;

"Şimdi gitmek üzere isem, benim Meleğimin adı ne?"

"Meleğinin adının önemi yok yavrum. Sen onu, ANNE diye çağıracaksın."

Mayıs ayı geldiğinde hepimizi bir heyecan sarıyor, annelerimize ne hediye

alacağımızı düşünmeye başlıyoruz. Anneler günü kutlamalarının geçmişini inceledim. Tarihteki ilk anneler günü kutlamaları, antik Yunan'da, tanrıların anası Rhea onuruna düzenlenen bahar kutlamalarına dayandırılıyor. ABD'de Anneler Günü ilk defa 1872'de Julia Ward Howe tarafından, barışa adanan bir gün olarak önerildi. Bayan Howe her yıl Boston'da Anneler Günü kutlamaları organize etti. Ancak Anneler Günü'nün daha geniş kitlelerce kutlanması yine Amerika'da yaşayan bir başka annenin hikayesi ile başladı.

Philadelphia eyaletinde yaşayan Jarvis isimli bir kız 10 Mayıs 1907 tarihinde annesini kaybetti. Üzüntüsü aylarca sürdü. Hayatta kimsesi kalmayan Jarvis ölüm olayına bir türlü alışamadı. Yaşama küstü. Bir gün yaşlı bir komşusu sohbet ederken ona "İnsanlar doğar, yaşar, ölür. Bu bir doğa kanunudur" dedi. Bu iki cümle, Jarvis'i çok etkiledi. Ölümün de doğmak, yaşamak gibi bir doğa olayı olduğunu düşündü. Zaman içinde acısı hafifledi ve annesine olan sevgisinin sıcaklığı geri geldi.

Aradan geçen zaman içinde annesinin mezarını hep ziyaret etti. Ölüm yıldönümünde arkadaşlarıyla birlikte olup annesini hatırladı. Yıllar içinde bu anma töreni geleneksel hale geldi. Jarvis, annelerimiz hala hayatayken onlarla bu kutlamayı yapabiliyor olmak için Anneler Günü'nü önerdi. Belediye Başkanının da desteği ile Anneler Günü kutlaması yaygınlaştırıldı. 1914 yılında ulusal tatil ilan edildi. Türkiye'de 1955 yılından itibaren Mayıs ayının 2. Pazar günü Anneler Günü olarak kutlanıyor.

Mayıs ayı yaklaşınca hemen annelerimize ne hediye alacağımızı düşünmeye başlarız. Her sene bir öncekinden daha özel, değişik bir şeyler olmasına çabalarız. Yeni nesil daha şanslı. Gelişen teknoloji sayesinde artık internet üzerinden alışveriş yapabiliyoruz. Alışveriş yapmaya zaman bulamıyorsanız, dükkan dükkan gezmek istemiyorsanız hemen internete girip özel alışveriş sitelerini ve fırsat sitelerini inceleyebilirsiniz. Bir çok markanın indirimli ürünlerini bulabileceğiniz özel alışveriş siteleri sayesinde AVM'ye (alışveriş merkezi) gitmeden hediye seçenekleri önünüze serilmiş olacak. Üstelik fırsat sitelerini takip ederek masaj, kahvaltı, özel akşam yemekleri gibi hediyelere indirimli fiyatlarla da ulaşabilirsiniz. Anneniz hangi yaşta olursa olsun uygun bir hediye mutlaka vardır.

İŞTE SİZE
10 TANE
ANNELER
GÜNÜ HEDİYE
SEÇENEĞİ...

DİJİTAL FOTOĞRAF

ÇERÇEVESİ: Anneler gününde annenize dijital fotoğraf çerçevesi hediye edebilirsiniz. İçine birlikte yaşadığınız güzel anların resimlerini de yüklerseniz onun yüzünü hep gülümsetecek bir hediye vermiş olabilirsiniz.

ÇİÇEK: Kadınlar çiçeğe asla hayır demez. Güzel bir buket çiçek ve bir öpücükle onu mutlu edebilirsiniz.

KAHVALTI: Ailecek yapılan bir kahvaltı gibisi yoktur. Mayıs'ta havanın güzel olmasından yararlanarak birlikte kahvaltıya gidebilirsiniz. Pek çok otel ve lokanta bu özel gün için brunch seçenekleri sunuyor. Tercihinize göre doğanın içinde ya da daha lüks bir yerde rezervasyon yapabilirsiniz. Özellikle fırsat sitelerinden kuponunuz varsa o özel gün için öncesinde rezervasyon yaptırmayı unutmayın.

MEYVE ÇİÇEKLERİ: 'Hayır, çiçek çok klasik, daha farklı bir şey olsun' diyorsanız, birbirinden lezzetli, rengârenk meyveler ve hatta keklerle bezenmiş bir yenilebilir bir buket hediye edebilirsiniz. İnternet üzerinden de sipariş verebileceğiniz pek çok meyve/kurabiye çiçeği çeşitlerinden birini seçebilirsiniz.

HEDİYE ÇEKİ: Sevdiği bir mağazadan kıyafet, kozmetik ürünü ya da parfüm alması için hediye çeki verebilirsiniz.

Hem beden konusunda yanılmış olmasınız hem de onun zevkine uygun seçim yapabilmesine olanak tanımış olursunuz.

MASAJ VE SPA: Yoğun günlük temposunun içinde kısa bir mola kullanabilmesi için ona harika bir masaj, cilt bakımı ya da spa hizmeti hediye edebilirsiniz. Ona sadece kendisine uyan saate randevu almak kalır.

KÜÇÜK EV ALETLERİ: Siz de annenizin yemeklerine bayılıyorsunuz değil mi? Mutfakta yeni bir yardımcısı olmasından memnun olacaktır. Farklı markaların küçük ev aletlerinden biri onun işlerini kolaylaştırabilir.

TAKI: Güzel bir kolye, bilezik veya küpe her zaman kırtarıcı olabilir. Bütçenize göre altın ya da gümüş takılardan seçebilirsiniz.

KİŞİYE ÖZELLEŞTİRİLMİŞ HEDİYELER: Hamarat anneniz yemek yaparken üzerinde resmi basılı bir mutfak önlüğü giye ne güzel olurdu. Ya da özel olarak çizilmiş bir karikatürünü yaptırıp ona hediye edebilirsiniz. Diyelim ki şehir dışındasınız ve annenizin yanında olamayacaksınız. Bu tür durumlarda kişiye özel yardım firmalarına başvurabilirsiniz. Bir telefon ile onlar söyleyeceğiniz saatte ve yerde olacak, sizin için annenize hediyenizi, çiçeğinizi, balonunuzu ulaştıracak.

AYAKKABI VE ÇANTA: Kadınlar hiçbir zaman ayakkabı ve çantaya hayır demez. Sevdiği bir renk ve model seçebilirsiniz.

Hiçbir şey almaya vaktiniz olmadı mı?

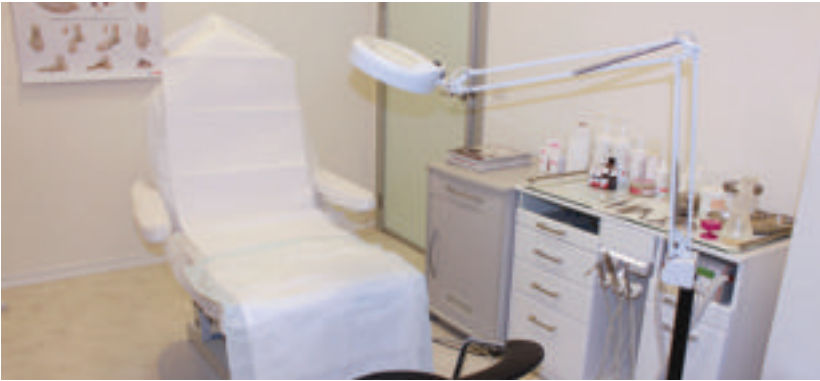
Üzülmeyin, her annenin her zaman isteyeceği en büyük hediye zaten sizde var. Gidip annenize kocaman bir öpücük verip, sarılın. Ona olan sevginizi göstermeniz bütün hediyelerden daha çok sevindirecektir.

Medikal Ayak Vücut El Bakımı

MAVEB MEDİKAL EL-AYAK-VÜCUT BAKIMI ASLI ERGENEKON

Medikal El - Ayak Bakımı

- Diyabetli Ayak Bakımı
- Topuk Çatlaklarının Bakımı
- Ayaktaki Nasır Bakımı
- Ayak Derisinin Kalınlaşması ve Bakımı
- Ayak Kokusu Nedenleri ve Bakımı
- Ayak Tabanı Siğilleri ve Bakımı
- Tırnak Problemleri ve Bakımları
- Batık Tırnak Bakımı
- Mantarlı Tırnak Bakımı
- Onycholysis (Tırnak yatağından ayrılması)
- Tırnak Kalınlaşması

Medikal Vücut Bakımı

- Mezoterapi
- Ultrasound
- Elektromyostimulasyon
- Acoustic Wave Therapy AWT

VALİKONAĞI CAD. ASRI APT. NO: 137/8 NİŞANTAŞI
TEL: 0212 231 59 49 • www.maveb.com • info@maveb.com

Yaz mevsimi kapıda...

Yaz başlarken Şalom'un gezgin yazarları olarak birkaç tatil tavsiyesi ile sıcak günlere renk katmak istedik. Huzur arayanlara Selimiye'yi, değişik bir rota peşinde olanlara Türkiye'nin en güney noktasındaki Arsuz'u, klasikten vazgeçmeyenlere ise Bodrum'un değişik yönlerini anlattık.

Sidni Kohen'e
göre huzurun
diğer adı
Selimiye

Ufak bir sahil köyü olan Selimiye adeta cennetten kopmuş bir parça. Sessizlik ve sakinliğin hâkim olduğu Marmaris'in bu beldesinde bir gün içerisinde tüm aktiviteleri keşfetmek ve oranın yerlisi haline gelmek mümkün. Sahil şeridindeki; minik butiklerden yöresel kıyafetler ve takılar, iyi fal baktığı söylenen bir falcı (bulması size kalmış), çay bahçesi ve misafirperver çalışanları, leziz yemekleriyle minik bir cafe ve masmavi deniz sizi Selimiye'ye hemen bağlayacak. Selimiye'nin minyatür marinasında bir tur atarken soluklanacak, sahilin istediğiniz noktasından denize girme şansına sahip olarak da özgürlüğün tadına varacaksınız. Çok minik bir sahil beldesi olan Selimiye'de kalacağınız herhangi bir butik otel size yeterli olacaktır. İster otelin havuzunda soluklanın, ister sahilden kendinizi serin sulara bırakın, ister minik bir tekne kiralayıp açılın, isterseniz de sadece sessizliği dinleyin. Selimiye'den geri döndüğünüzde kendinizi yenilenmiş hissedeceğinizi garantiileyebilirim. İyi tatiller!

Ela Cenudioğlu'dan yeni bir keşif; Arsuz-Hatay

Arsuz, haritada "Uluçınar" olarak gösterilen ve sadece oranın yerlileri tarafından "Arsuz" ismiyle bilinen Türkiye'nin en gúneyindeki tatil yórelerinden biri. Hataylıların çoğunun akin ettiği bu yazlık yerde yapılacak aktivite çok fazla. İsterseniz su kayağı ya da jet ski yapın, yelken kiralayıp uzaklara açılın veya sahilde uzanıp kitabınızı okuyarak güneşin tadını çıkarın. Arsu'z'un denizinin suyu Bodrum ve Çeşme'nin soğuk suyundan kaçmak isteyenlere de sıcak bir alternatif oluşturuyor.

Arsuz'da ulaşım çok kolay, her yere yürüyerek gidilebiliyor. Uzak mesafede yerler için ise dolmuş kullanılabilir veya daha uzun süre kalınacaksa araba kiralanabilir. İster ailenizle sakin bir tatil, ister sevgilinizle küçük bir kaçamak yapmak niyetinde olun, bu küçük ve şirin tatil yöresi birkaç günlük bir yaz tatili için bütün ihtiyaçlarınızı karşılayacak nitelikte. Arsu'z'a gitmek için en uygun ay; ilk iki haftasında en yüksek sezonun yaşandığı Ağustos ayı.

Tipik Akdeniz mutfağının yemeklerini tadabileceğiniz, belki de birkaç kilo alıp döneceğiniz bir tatil sizi bekliyor. Mezeler ve rakı-balık kúltürü Arsu'z'un

vazgeçilmez bir parçası. Erkenden rezervasyon yapmadan yer bulmanın mümkün olmadığı Muhtar'ın Yeri, balığın, deniz ürünlerinin ve Hatay mezelerinin her çeşidini taptaze bulabileceğiniz bir restoran, tavsiye ederim. Yemeğinizi bitirdikten sonra da hemen yan tarafında bulunan Garaj Bar'da içki içmeyi ihmal etmeyin. Farklı tatil arayışında olanlar, Arsu'z'u gidip görülecekler listesine mutlaka eklensin ama herkesle paylaşmasın ki Arsu'z olduğu gibi kalsın.

Aylin Yengin ile Bodrum Bodrum

Bana "demode" deyin, "başka yer mi kalmadı?" deyin, "eski tadı kalmadı," deyin, ne dersenez deyin, hiç umursamam. Benim favori tatil yerim Bodrum'dur! İlk kez 1987'de gitmiştim, o zamandan bu yana, bana göre güzelliğinden hiçbir şey kaybetmedi. Evet, daha kalabalık oldu belki, denizi kirlendi, betonlaştı, kalite düştü, turist profili değişti... Hepsine katılıyorum. Ancak söz eğlenceye geldiğinde, Bodrum'da akan sular durur! Bence sadece Türkiye'deki tatil beldeleri değil, dünyanın çok az yeri Bodrum'un gece hayatıyla boy ölçüşebilecek düzeydedir. Özellikle Göltürkbükü ile bu konuda aşık atmaya kimse cesaret edemez! Bodrum'un çarşısını da çok severim, sonra

Marina yakınlarındaki café'lerini, barlarını. Hafta sonları Turgutreis'te kurulan pazarını, Gündoğan'ın güzel plajlarını, Torba'nın berber denizini, Biñez'in sahil şeridini, Ortakent'in şirin evlerini... İleriki yıllarda, yaş kemale erip de, eğlenceye bu denli bulaşmak istemediğimde, Bodrum'un sezon dışı sakin hayatının bana çok daha cazip geleceğinin farkındayım. İşte o dönemde bana en iyi gelecek olan, Yalıkavak Marina yakınlarında, manzaraya nazır güneş batımının tadını çıkarabileceğim keyifli bir ev. Gümüşlük'te kahvaltı ya da güzel bir balık lokantasında uzun ve bol sohbetli bir yemek... Söyleyin Allah aşkınıza, bu kadar çok seçeneği olan başka bir tatil mekânı var mı bu dünyada?

Villa Perla
alaçatı

Villanızdaki Huzur

Villa Perla ile Alaçatıda bir ilk...

Villa Perla Alaçatı sizler için ev konforunu butik otel hizmeti ile birleştirdi...

Bu yaz Alaçatıda tatiliniz bir başka geçecek.

Aileniz ve sevdiklerinizle beraber size özel lüks villanın keyfini çıkarın.

- * Maksimum 7-8 kişi konaklama
- * Rezervasyonlarımız Villa Perla'nın tamamı için kabul edilir.

Rezervasyon ve İletişim:

Tel: 0 232 489 20 80 Faks: 0 232 489 21 62 - Gsm: 0 542 241 19 07

www.villaperlaalacati.com

Jess Molho ile “Her Şey Tadında”!

Onu görür görmez aklıma ilk gelen şu oldu: “Yıkılıyoooooo!” İnanın amacım kıskandırmak değil, ama o kadar yakışıklı ki, insan başka bir şey düşünmüyor ilk anda. Kendimi lise kızları gibi hissettim, utanmasam imzalı fotoğraf filan isteyecektim. Ve işin en ilginç yanı ne biliyor musunuz? Konuştukça yakışıklılığı kat kat artıyor. O kadar zeki, o kadar içten, o kadar nazik ki, adeta içinin güzelliği dışına yansıyor! “Tamam anladık, abartma!” dediğinizi duyar gibi oluyorum... Öyleyse okuyun bakalım, abartıyor muyum, abartmıyor muyum, kendiniz karar verin.

AYLİN YENGİN

Kaç senedir televizyon dünyasındasın? Bu işe nasıl başladın?

18 yıl oldu... 18 yaşındayken başladım. Aslında 13 yaşından beri, Sami Ovadya diye bir arkadaşımın birlikte, her yaz tatilinde farklı farklı işlerde çalışıyorduk. Devre mülk sattık, kitap sattık, bunun gibi işler... 18 yaşına girdiğimiz sene, yine konuşup o yaz neler yapacağımızı planlarken, Sami kendine uygun bir şeyler bulduğunu - Number One TV'nin müzik arşivinden sorumlu olacaktı - ama kanalda bana göre bir şey olmadığını söyledi. Yabancı müziği çok iyi biliyordu zaten, ona uygun bir işti.

Sen de işsiz kaldın?

Yok, kısa bir süre sonra Sami beni aradı ve "Burada kamera önü için deneme çekimleri yapıyorlar, yeni yüzler arıyorlar, hemen gel," dedi. O zamana kadar ne bir kamera görmüştüm, ne de o tür popüler müzikleri dinliyordum. "Anlamam ben bu işten," dedim. Ama Sami ısrar etti, denemem için, ben de onu kırmadım. Gittim, bir deneme çekimi yapıldı ve tek kelimeyle felaketti (gülüşmeler)!

Kariyerin başlamadan bitti desene!

Çok ilginç bir şey oldu, ama... Tesadüfen genel yayın yönetmeninin asistanı kanala yeni transfer edilmiş, çok başarılı biriydi. Benim kaydımı da o çekmişti. Ertesi günü beni aradı. Ben zaten negatif cevap geleceğinden emindim. "Size kötü bir haberim var," dedi. "Tahmin etmiştim," dedim. "Daha da kötü bir şey," dedi, "çekim kasetini kaybettik!" Bu arada çekim öncesi genel yayın yönetmeni beni görmüş ve kasetimi özellikle seyretmek istemiş. Tabii kayıt bulunamamış. Asistanı da, benim için "iyi, fena değil" demiş! Birkaç gün sonra genel yayın yönetmeni aradı ve asistanına çok güvendiğini, beni bir de canlı yayında görmek istediğini söyledi.

Heyecan tavan yaptı herhalde...

Hem de nasıl! VJ'siz ve sunucusuz bir programda, arka arkaya yayınlanan 3 klip arasında, şarkıcı hakkında kısa bilgiler vermem gerekiyordu. O programda da Cankat diye bir şarkıcının üç klipi yayın-

lanacaktı. Benden de Cankat'ı kısa kısa sunmam isteniyordu. Düşün, o zaman Internet, Google vs. yok! Hakkında hiçbir şey bilmediğim biri hakkında canlı yayında konuşmam gerekiyor. Gittim, benden bir dönem önceki arkadaşlara sordum. Sağ olsunlar GVZ, Bay J ve Ayça Şen o günün popüler dergilerini, basın bültenlerini önüme yığdılar. "Git bunları çalış, ertesi gün canlı yayında sunarsın," dediler. Ertesi gün, canlı yayın stresi diz boyu... Üç anons yapacağım topu topu ve yine yüzüme gözüme bulaştırdım. Ama bu arada, ben ekrana çıkınca kanalın telefonları kiliftenmiş: "Kim bu çocuk, çok yakışıklı, çok hoş!" falan diye. Kanal da bunun üzerine bana yatırım yapmaya karar verdi.

“ AİLE HAYATINA ÇOK DEĞER VERİYORUM, BELKİ DE BU YÜZDEN ÇOK ERKEN EVLENDİM. YAPTIĞIM İŞ AİLE YAŞANTIMA ASLA ZARAR VERMİYOR. ”

Bu çocukta iş var dediler yani?

Aslında öyle sayılır. Önce Pazar günleri, sabahın köründe - fazla izlenmeyen bir saatte - bana bir program verdiler, orada kendimi yavaş yavaş geliştirdim. Sonra beni diksiyon kursuna gönderdiler vs. Kısa vadede de güzel sonuçlar aldık, birçok program sunmaya başladım. Sonra da bu benim mesleğim oldu. Hem üniversiteyi okudum, hem de işe devam ettim.

“Her Şey Tadında”nın yayın sürecinden ve izlenme oranından biraz söz edebilir misin?

Program 25 Ocak 2010'dan beri yayında. Miladımız yani... İzlenme oranı konusunda elimizde bir veri yok aslında, çünkü burası AGB'ye bağlı olmayan dijital bir platform, dolayısıyla diğer ulusal kanallar gibi ölçümler yapılmıyor. Sonuçta Türkmax paralı üyelikle izlenebilen bir kanal. Mutlaka bizim izlenme oranımız da bir şekilde ölçülüyordur, ama diğer reytingler gibi kıyaslama yapma imkânımız yok. Diğer yandan, bugüne dek 500'den fazla program yaptığımız ve ilk başta 2 saat 15 dakika olan yayının süremizin 4,5 saate çıkarıldığı göz önüne alınırsa izlenme payımızın gayet iyi olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Şu an için hafta içi her sabah 09.00-13.30 saatleri arasında yayındayız.

Nedir sence bu programı, diğer sabah kuşağı programlarından farklı kılan?

İnsan kendi çalıştığı yeri övmemeli aslında, ama ben burada başlamadan önce, çalışmayı arzuladığım 2 kanaldan biri Türkmax, diğeri de NTV idi. Türkmax'ın açıldığı günden beri çok güzel bir vizyonu, başarılı bir çizgisi olduğunu düşünüyorum. Bağlı olduğu Digitürk'ün de bir kurumsallığı... Bundan ötürü de ekrana yansıyan güzel bir kalite var. Yöneticilerimizle karşılıklı iyi iletişim ve uyumumuz, onlarla aynı düşünce yapısında olmamız olumlu sonuçlar elde etmemizi sağlıyor. Bu da doğal olarak programa yansıyor. Her Şey Tadında'nın, kamera arkasında çalışan çok iyi ve tecrübeli bir ekibi var. Yapımcısı, editörü, konuk koordinatörü, istisnasız herkes çok uyumlu çalıştığı için, oldukça uzun bir program olmasına rağmen şimdiye kadar, çok şükür hiç fire vermedik, bundan sonra da vermeyiz umarım. Bir de ilk baştan beri konulmuş bazı kurallarımız var: mesela programa konuk olarak gelen sanatçılara şarkı söyletmemek gibi. Tematik bir kanal olmasından dolayı, her programda yer alan bazı şeyler bizde yok. Konuklarımızı daha çok tiyatro dünyasından seçiyoruz, tabii ara sıra diğer sanat dallarından da "ünlü" kategorisinde davet ettiklerimiz oluyor. Yemeklerimizi yapan, dünya çapında bir şef ve bildiğiniz gibi herkesin bildiği tariflerden çok, "gurme" lezzetlere yer veriyor.

JESS MOLHO 4 Ekim 1976'da İstanbul'da dünyaya geldi. Işık Lisesi'nden sonra Marmara Üniversitesi İktisat Bölümü'nü bitirdi ve Yeditepe Üniversitesi Radyo Televizyon bölümünde Yüksek Lisans eğitimini tamamladı. 1994 yılından bu yana TV sunuculuğu yapıyor. Sihirli Annem, Çocuklar Duymasın, Dadi, Çarli İş Başında, Yaprak Dökümü, Mahşer, Sardunya Sokak adlı dizilerde rol aldı ve Oryantal Star'ın sunuculuğunu üstlendi. Star TV'de yayımlanan "Ünlüler Sirkisi" adlı yarışma programında trapez üzerinde gösteri yaparak yarıştı. Son olarak Fox TV'de Prenses Perfinya adlı dizide oynadı. 989 bölüm olarak yayımlanan "Yemek Bahane" adlı sabah programını başarıyla sundu ve hemen ardından "Kabul Günü" adlı sabah programına başladı. Yanısıra Kanaltürk'te "Jess'le Hepsi Birinci" adlı bir çocuk yarışma programının da sunuculuğunu üstlendi. Şu sıralar Türkmax'ın, sabah kuşağında yayımlanan "Her Şey Tadında" adlı programı sunuyor. Evli ve 4 yaşında bir oğlu var.

Konuk ağırlıyorsunuz, yemek yapıyorsunuz, magazin haberleri sunuyorsunuz, gazete okuyorsunuz... Başka?

Aşağı yukarı bunlar... Magazine oldukça geniş bir zaman dilimi ayırıyoruz. Davet ettiğimiz konuklara, cevaplarını bildiğimiz soruları sormuyoruz, farklı bir şeyler yakalamaya çalışıyoruz. Bu biraz sunucuların tecrübesinden de kaynaklanıyor tabii. Gazeteleri okumaktan çok, yorumluyoruz. Bunu yaparken de, şiddet içerikli haberlere, aile yapısına zarar verecek yorumlara yer vermekten özellikle kaçınıyoruz. Programın adına yakışacak şekilde, "tadında" haber ya da magazin olsun istiyoruz. Reyting odaklı olmaktan ziyade, kalite odaklı bir kanal olduğumuz için, bu tür sarsıcı haberlere yer vermek gibi bir kaygımız yok. Her sabah program başlamadan önce toplantılar yapıyoruz, gündemi belirliyoruz, hangi, sanatçının geleceğini konuşuyor ve kendisine aşağı yukarı sorulacak olan sorulara karar veriyoruz. Bizim için önemli olan kaliteli bir program sunmak ve bunu da başardığımızı inanıyoruz.

Şimdiye dek bu programa davet ettiğin kişiler arasında seni en çok etkileyen kim oldu?

Düşünmeden ilk aklıma gelen isim, Gökhan Kırdar. Çok enteresan biri, oldukça farklı bir yaşam tarzı, ilginç bir felsefesi var. Her gün etrafında ya da aynaya baktığında karşında görebileceğin türde biri değil.

Her gün bu kadar uzun saatler süren bir program yapmak ve sürekli farklı konular bulmak zor olmuyor mu?

Zor tabii, bu yüzden imece usulü çalıştığımız konular da var, bize verilen temalar da... Tabii başımızda bir de editörümüz var. Aynı zamanda programın yorumcularından biri olan Turhan Alyakut bizim editörümüz. Çok tecrübeli, çok başarılı biri. Hayatımda çalıştığım en iyi program editörü diyebilirim. Editör aslında programın beynidir yani başını, sonunu, her şeyi bilir ve kurgular. İzleyicinin ilgisini sürekli çekebilmek için, tekrardan kaçınmamız gerektiğinin bilincindeyiz, tabii bunun için de birinin programa hâkim olması gerekir. Bunun yanısıra, editör dört saatlik bir programı üstlenemeyeceği için, koordinatörün, yapımcıların, sunucuların, yorumcuların, kısacası herkesin üstlenme-

si gereken bazı görevler var. Mesela herkesin izlemekle ve yorumlamakla sorumlu olduğu haftalık bir dizisi var.

Dizi ve seslendirme teklifleri de geliyordur bu arada?

Şimdiye kadar çok sayıda dizide rol aldım ama dublaj anlamında hiç seslendirme yapmadım. Eskiden diziler sesli çekilmediği zamanlarda, bir tek kendimi seslendirdim. Ama bu son dönemde böyle bir şey kalmadı, artık bütün diziler sesli çekiliyor. Dublaj alanında içinde olmak istediğim bir sektör, ama bir yandan da farklı bir dal. İnsanlar, bu işin içinde olduğun zaman her şeyi yapabileceğini zannediyorlar, oysa hepsi birbirinden çok farklı alanlar. Ben yıllardır kuşak programı yaptığım için dizi ya da drama oyuncularının çalışma temposuyla saatlerimiz hiç uymuyor. Dizi çekimi için her sabah yedide sette olmam, paydos denilinceye kadar devam etmem gerekiyor, oysa bu çalışma düzenimle böyle bir şeyi kabul edebilmem mümkün değil. Tiyatroda da aynı şekilde çok zorlandım, Asuman Dabak Sahnesi'nde iki sene çalıştım. İstanbul'da sahnelenmesi bittikten sonra bu kez Anadolu turneleri başlıyordu. Sürekli bir kuşak programıyla ikisine birden yetişebilmen olanaksızdı. Son dönemde, 13 Nisan'da Star'da gösterime giren "Acayip Hikâyeler" diye bir dizide rol aldım. Galip Tekin'in çizdiği karikatürleri ekrana taşıyorlar. Her dizide farklı oyuncular rol alıyor, dizilerden bir tanesinde de ben oynadım. Çok ilginç bir proje oldu.

Evlî ve bir çocuk babası... Aile yaşamını ya da sosyal yaşantını etkilemiyor mu bu yoğun tempo?

Etkilememesindeki en önemli etken, eşimin de bu sektörde çalışıyor olması. Zaten biz bu sayede tanıştık. Zeynep benim ilk yönetmenimdi. Kendisi şu an TRT'de program koordinatörlüğü yapıyor. Dolayısıyla bu sektörü iyi biliyor, gereksiz kıskançlıkları ya da "Neredeydin bu saate kadar?" gibi soruları olmuyor. Birbirimizin dilinden anlıyoruz. Diğer yandan, canlı yayında kuşak programı yaptığım için çalışma saatlerim belli. Belli saatler arasında "kutunun" içindeyim zaten, yerim belli (gülüşmeler). Aile hayatına çok değer veriyorum, belki de bu yüzden çok erken evlendim. Yaptığım iş aile yaşantıma asla zarar vermiyor. Aksine yaptığım programlar, aileden beslenmeme, bazı konulardan ondan malzeme çıkartmama da vesile oluyor.

Evli ve çocuklu olduğunu izleyicilerinden hiç gizlemedin, değil mi?

Asla. Ama şöyle bir şey var, bu sizin şahsi kararınız da olabilir, bir başkasının direktmesinden de kaynaklanıyor olabilir. Zamanında bana da yapıldı çünkü. Nişanlı olduğum dönemde bir kanalla imzaladığım sözleşmedeki şartlardan biri evli olduğumu söylemememdi. Duyulursa işime son verileceği yazıyordu. Kadın hayranları kaçırmamak için uygulanan bir taktik bu aslında. İzleyici bir şekilde, ekranda gördüğü insanı ister istemez kafasında büyütüp, onunla platonik bir ilişki yaşamaya başlıyor. Tabii karşındaki insanın evli olduğunun öğrenince de, bir bakıma şansını kaybettiğini düşünüyor. Ben bunun doğru olduğuna hiçbir zaman inanmadım, çünkü Türk insanı için aile kavramı büyük önem ve değer taşıyor. Üstelik bizim sektörde aile olmak ve kalmak çok zordur. Bu açıdan birinin bu konuda örnek teşkil etmesi güzel bir şey. Ve işin ilginç yanı, kadınlara yönelik programlar sunduğum halde, erkekler beni asla bir tehdit unsuru olarak algılamazlar. "Nasıl da onun da bir ailesi var," diye düşünüyor olmalı. Programda karısından, çocuğundan bahseden adamdan zarar gelmez, diyorlar.

Oğlunla ilgilenene zaman buluyor musun?

Her gün! Normal şartlarda, ekstra bir işim ya da toplantım yoksa en geç saat 15.00 gibi evde oluyorum. O zaten benden sonra geliyor yuvadan. Ben karşılıyorum ve bütün günümüz birlikte geçiyor. Hafta sonları sabahdan akşama beraberiz.

Çok fit görünüyorsun. Sporla yatıp sporla kalkanlardan mısın?

Öyleydim. Profesyonel olarak da çok spor yaptım. Hatta 3 yıl kadar spor hocalığı da yaptım. O dönem 105 kilo falandım. Ciddi body-building yapıyordum. Sonradan, işimle vücudumun örtüşmediğini fark ettim. Ekranı yansıtmamı beğenmemeye başladım. Zaten biliyorsun ekran en az 5-6 kilo ekliyor insana. Bu sefer cast görüşmelerinde sorunlar çıkmaya başladı. Diyelim ki bir dizi için seçildim, bana uygun anne-baba bulmak zor, beni yerleştirecek ortam, mahalle bulmak imkânsız (gülüşmeler). Böyle bir adam, o mahalleden çıkar mı? diye düşünür izleyici ister istemez. Ben de bunun üzerine değişmeye karar verdim ve iki sene içinde 30 kilo verdim. Şimdi

“ YILLARDIR SABAH PROGRAMI YAPTIĞIM, MAGAZİNE BULAŞMADIĞIM İÇİN TAKİPÇİLERİM YA BENDEN “YANAK ALANLAR” YA DA ÇOCUKLAR. ”

bu kilomu korumaya ve fit kalmaya çalışıyorum. Bunun için de hemen hemen her gün, 45'er dakika düzenli antrenman yapıyorum.

Hayranlarıyla aran nasıl? Sokakta durdurup imza isteyenler çok mu?

İstiyorlar sağ olsunlar. Tabii benim, hayran - takipçi demek daha doğru olur aslında - kitlem daha çok benim annemim kuşağı. Yıllardır sabah programı yaptığım için, magazine bulaşmadığım ve düzgün bir aile hayatım olduğu için doğal olarak takipçilerim ya benden "yanak alanlar" ya da çocuklar.

Programda çok lezzetli yemek tarifleri veriyorsunuz? Tarifleri derleyip bir kitap çıkartmayı düşünüyor musunuz?

Bu benim tek başıma cevap verebileceğim bir soru değil, çünkü sonuçta burası kurumsal bir kanal. Eyüp Kemal Sevinç şimdiye dek pek çok yemek kitabı yayınlamış, çok ödüllü ve dünya çapında bir şef. Programda pişirilen yemeklerin tarifleri Digtürk'ün internet sitesinde herkesle ücretsiz olarak paylaşılıyor, o yüzden bu tariflerin tekrar kitaplaştırılıp satışa sunulacağını pek düşünmüyorum. İlk programdan bu yana yapılan 1.500'ün üzerinde yemeğin tarifi Digtürk linkine tıklayarak herkese açık.

Bildiğim kadarıyla müzikle de oldukça haşır neşirsin? Bir rock grubun var, sen de gitaristtin... Üfukta bir albüm projesi var mı?

Albüm projesi her zaman hayalimizdi,

ama artık biraz yaşımız ilerledi, iş biraz hobiyeye dönüştü sanki. Aslında 20'li yaşlardayken kuruldu "Sonra" grubu. Yıllarca pek çok yerde sahne aldık. Rock müziğinin en popüler olduğu yıllarda, Kemancı'da, Flatline'da, Hayal Kahvesi'nde çaldık. Sonradan insanların hayat gayeleri değişti, farklı yollara gittik. Birkaç sene ayrı kaldıktan sonra tekrar birleştik. Eski ekipten 3 kişi ve yeni eklenen 2 kişi olarak yolumuza devam ediyoruz şimdi. Türkçe sözlü besteler yapıyoruz. Sanayi Mahallesi'nin oralarda kendimize ait bir stüdyomuz var, haftanın ortalama 1-2 günü orada buluşup, iki saat boyunca hem stres atıyoruz, hem de çalışıyoruz. Hepimize çok iyi geliyor.

Şimdiye dek hiç pişman olduğun bir iş yaptın mı?

Bir tane var. Aslında bana teklif getiren insanların da, programın ilerleyen aşamalarında bu tür sorunlarla karşılaşılacağını tahmin etmediklerini düşünüyorum. "Ünlüler Sirkisi" diye bir programa katılmıştım, bundan bir süre önce; çok haz duyduğum bir proje değildi. Başta olmaması için çok uğraşmıştım, ama kendilerine sunduğum bütün şartları kabul edince, hayır diyemedim. Ben aslında işin başından nereye varacağını biliyordum. Her yarışma programı, magazinsel bir çekişmeye yol açmak için bir bahane oluyor. Bizde de az çok bu duruma gelindi. Benim böyle bir şeye ihtiyacım yoktu, yani katılmasaydım olurdu, diye düşünüyorum. Gerçi sirk sanatını gördüm, havasını kokladım o açıdan güzeldi ama anlamam ki, bu tür yarışmalar bana göre değildi.

Bundan 10 sene sonra kendini nerede görüyorsun?

Bir gece programında görüyorum. Görmekten ziyade, amacım bu. Zamanında Number One TV'nin yaptığı gibi bana biraz destek olabilecek bir kanalla anlaşabilirsem bu işi yapmak isterim. Yoksa 15 senedir bu işi profesyonel olarak yapan ve kendilerine özgü bir izleyici kitlesine sahip olan Beyaz'ın ya da Okan Bayülgen'in önüne çıkmak hiç kolay değil. Her ne kadar TV dünyasında deneyimim olsa da, bu konuda bir bebeğim henüz. Yıllardır, David Letterman ya da Jay Leno'nun yaptıkları tarzda, 45 dakikalık, hafta içi her gün yayınlanabilecek bir talk-show yapmak arzusundayım, ama bunun için doğru yeri ve doğru zamanı kollamam gerektiğine inanıyorum.

Bahar nezlesi

Alerjik göz akıntısı, alerjik astım, egzama, gibi çeşitli klinik formlarda ortaya çıkan; burun akıntısı, burun tıkanıklığı, aksırma, burun kaşınması, damak-boğaz ve kulakta kaşınma, gözde sulanma-kaşınma, kızarıklık ve şişme, koku duyusunda azalma gibi belirtileri olan bir durumdur.

Ailede alerji öyküsünün olması, çeşitli gıdalar, ev tozu, polen, hayvan tüyleri gibi alerjenlerle karşılaşmak, hava kirliliği ve sigara dumanına maruziyet alerjik reaksiyonları tetikleyebilmektedir.

Bahar nezlesi en sık ilkbahar mevsiminde kendini gösterir. Başlıca nedenleri; tahıl, ağaç, çimen, çiçek ve bitkilere ait polenlerdir. Yaz mevsimi gelene kadar iki-üç aylık farklı periyotlarda ortaya çıkabilmektedir. Bunun sebebi mevsim süresince farklı dönemlerde atmosferde hakim olan bitki polen yoğunluğunun değişmesidir.

Yukarıda anlatılan belirtileri olanlar alerji uzmanına danışarak kanda Total IgE ve ECP (Eozinofil Cationic Protein) Seviyelerini ölçtürerek, alerjik bünyeli olup olmadıklarını anlayabilirler. Bu testlerden herhangi birisi yüksek çıktığında doktora danışarak çeşitli alerji paneleri içerisinde şüphelenilenlerin kanda analizini yaptırabilirler. Bu işlem son derece basit olup 2-3 gün içerisinde sonuçlanmaktadır.

Total IgE değerleri yüksek olan bireylerde, farklı antijenlere bağlanan IgE tipindeki antikorlar mevcuttur. Olayı tetikleyen alerjen maddenin saptanarak ondan uzak durulması, steroidli ve steroidsiz burun spreyleri ve anti-alerjik göz damlalarının kullanılması, hem hastalığın

ortaya çıkmasından önce hem de hastalık ortaya çıktıktan sonra şikayetleri kontrol altına almak için oldukça etkilidir.

İlaçların alerji mevsime girilmeden kullanmaya başlamaları ve polen mevsimi bitene kadar devam etmeleri, rahat bir bahar dönemi geçirmeleri açısından büyük önem taşımaktadır.

Tedavi amacıyla anti-histaminikler, lökotrien inhibitörleri ve steroidler kullanılmaktaysa da bu ilaçlar hastalığa sebep olan Tip I alerjik reaksiyonları geçici olarak baskı altına almakta reaksiyonların tekrar etmesini önleyememektedirler.

İşte bu sebeple Tip I alerjik reaksiyonları geri dönüşü olarak ortadan kaldırmayı amaçlayan, kişiyi alerjik reaksiyonlarını tetikleyen alerjenlerine karşı desensitize

Dr. Hüseyin Çoban

etmeyi (duyarsızlaştırma) başarabilen çeşitli immünoterapi uygulamaları kullanıma girmiştir.

Desensitizasyon tedavisinde, önce allerjen maddeler tespit edilmekte ve bu alerjenler değişik doz ve adjuvanlarla (örneğin; alüminyum hidroksit gibi adjuvanlar) ağızdan ya da cilt altı yollarla, hastaya uygulanmaktadır.

MADONNA

7 Haziran

30 senelik kariyeri boyunca 300 milyondan fazla albüm sattı. Toplam yedi kez Grammy Ödülü kazandı. Tarihin en başarılı solo sanatçısı unvanını elinde tutuyor... Kimden bahsettiğimi anlamamaya imkan yok. Pop müziğin kraliçesi Madonna, dokuzuncu dünya turu kapsamında 7 Haziran Perşembe günü İstanbul'da bir konser verecek. Türk Telekom Arena'da gerçekleşecek konserin biletleri 24 Şubat'ta satışa çıktı ve dünyanın birçok ülkesindeki konserinde olduğu gibi birkaç gün içinde tükendi. Bilet fiyatları 100 lira ile 600 lira arasında değişti... Şimdi herkes dört gözle haziran ayını bekliyor. Yaz aylarına, hatta 2012 yılına damgasını vuracak ismin Madonna olduğu şimdiden garanti.

01

02

DANY BRILLANT

11 Haziran

Konserlerine gitmekten asla sıkılmayacağın iki isim kimdir diye soracak olsanız, yanıtım çok basit olur: Sting ve Dany Brillant. Şarkılarını ne kadar dinlerseniz dinleyin, asla bıkmayacağınız, sahnede görmekten her seferinde keyif alacağınız Dany Brillant, Fransız ve Porto Riko ezgilerinden oluşan repertuarıyla bu yaz bir kez daha İstanbul'da. Brillant, 11 Haziran'da Harbiye Cemil Topuzlu Açıkhava Tiyatrosu'nda.

MEGADETH

19 Haziran

Yaz aylarının beklenen konserlerinden biri de Megadeth konseri. Heavy/thrash metalin öncü gruplarından olan Megadeth, son albümleri TH1RT3EN'in turnesi kapsamında İstanbul'a da geliyor. Hayranlarının dört gözle beklediği konser 19 Haziran'da Küçükçiftlik Park'ta.

03

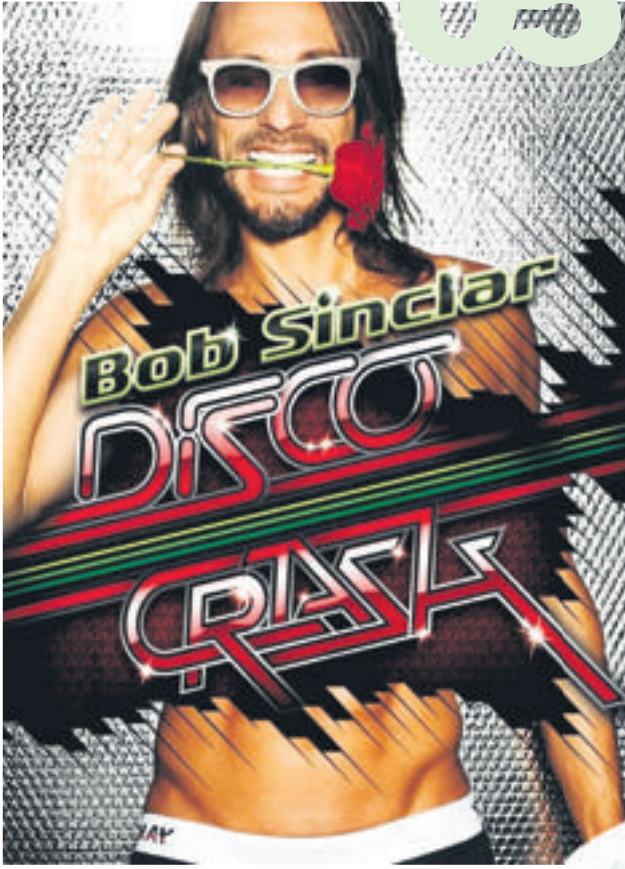
ZAZ

27 Haziran

Bu yazın müzik organizasyonlarının başında gelen bir etkinlik de Garanti Bankası'nın düzenlediği Pozitif Günler. 25-29 Haziran tarihleri arasında Maçka Küçükçiftlik Parkı'nda gerçekleşecek olan etkinliğin birçok konuğu olacak. Ancak benim için en çarpıcı isim 27 Haziran'da sahne alacak olan ZAZ. Ayrıca, ZAZ'ın Çeşme Aya Yorgi'deki Babylon'da da bir konser vereceğini ekleyelim.

04

05

BOB SINCLAR

30 Haziran

Bu yazın konserleri tabii ki sadece İstanbul'da olmuyor. Özellikle yerli turistlerin akınına uğrayan Çeşme'de parti ve konserleri ile tüm yaz boyunca İstanbul'u aratmıyor. Çeşme'nin bu yılki konuklarından biri de dans müzikleri ile tanınan ünlü DJ Bob Sinclar. Sinclar, 30 Haziran'da Aya Yorgi Babylon'da. 'Bob Sinclar için Çeşme'ye kadar gidemem' diyorsanız, derd değil. Ünlü DJ 29 Temmuz'da Parkorman'da müzikal ve görsel anlamda uzunca bir süre akıllardan silinmeyecek saatler yaşatmaya hazırlanıyor.

PITBULL

30 Haziran

Dans müziğinin fenomeni Pitbull, haziran ayında İstanbul'da konser verecek. Çift platinyum ödüllü 'I Know You Want Me', billboard listelerinde aylarca bir numarada kalan 'Hotel Room Service' gibi hitlerinin yanı sıra Usher, Enrique Iglesias, Jennifer Lopez, Shakira, Chris Brown ve Marc Anthony gibi sanatçılarla gerçekleştirdiği featuring şarkılarla da tüm dünyada dans müziğin en önemli ismi haline gelen Pitbull, bugüne dek milyonlarca dijital single satışına imza attı. Milyonların kalbini kazanan Pitbull, 30 Haziran'da Küçükçiftlik Park'ta olacak.

06

GUNS'N ROSES

6 Temmuz

Amerikan rock grubu Guns'n Roses üçüncü kez İstanbul'da konser vermeye hazırlanıyor. Efsane grup resmi web sitelerinde yayınladıkları turne takvimine İstanbul'u da ekledi. Konserin 6 Temmuz'da gerçekleşmesi bekleniyor. Guns'n Roses, daha önce 26 Mayıs 1993'te ve 12 Temmuz 2006'da birer konser için İstanbul'a gelmişti.

07

CHRIS DE BURGH

10 Temmuz

Bu yıl yaz aylarında Türkiye'yi ziyaret edecek özel seslerin arasında aşk şarkılarının unutulmaz bestecisi Chris De Burgh de yer alıyor. Dünya müzik listelerinde 1 numara olmuş şarkıları, aldığı sayısız ödül ile geçtiğimiz 40 yılın en önemli müzisyenlerinden olan Chris De Burgh, 10 Temmuz'da Parkorman'da olacak. Burgh'un 'The Lady in Red', 'Always on My Mind', 'Susanna' gibi şarkılarına eşlik etmek istiyorsanız, bu konseri kaçırmayın.

08

SEZEN AKSU

Acoustic Band

14-18 Temmuz

"Sezen Aksu Acoustic Band", müziğin en saf ve samimi hali ile icra edildiği, anlık doğaçlamaların ve yorumların dünya standartlarında bir müzikal altyapı ile sunulduğu özel bir 'Performans Serisi' olarak tasarlandı. Bugüne kadar aralarında New York - Carnegie Hall, Londra - Royal Albert Hall gibi önemli konser salonlarında, Oslo Music Festival, Bremen Jazzahead Festival gibi organizasyonlarda ve Stockholm, Berlin, Paris ve Zürih dahil olmak üzere pek çok şehirde izleyicisiyle buluşan bu müzik ziyafeti, temmuzda BKM Organizasyonu'yla 14, 17, 18 Temmuz tarihlerinde Cemil Topuzlu Harbiye Açık hava Tiyatrosu'nda.

09

RED HOT CHILI PEPPERS

13 Eylül

Türkiye'deki müzikseverlerin bir hayali daha gerçek oluyor. Yıllardır beklenen grup Red Hot Chili Peppers, bu yıl Türkiye'ye geliyor. İstanbul Türk Telekom Arena'da gerçekleşecek olan konserin tarihi 13 Eylül. 'Californication', 'Under the Bridge', 'Can't Stop' gibi unutulmaz şarkılara imza atan grubun 'I'm with You' turnesi 2013 yılına kadar sürecek.

10

Birlikte **30** yıl

KOROPLAST
Hayatı Kolaylaştırır

Her işin kolayı var!

Mutfakta hayatı kolaylaştıracak ne varsa Koroplast'ta var...

www.koroplast.com

Bu yaz teknolojide

son
son

2012'de teknolojideki gelişim hızını kesmedi. Elektronik sektöründe markaların savaşı gittikçe büyüyor ve yeni ürünlerini çok daha kısa sürelerde piyasaya sürüyorlar. Yeni özellikler eklenmiş modeller, seçenek sınırlarımızı zorluyor. Teknolojiye merakınız varsa ve şu sıralar yeni bir ürün alarak, 2012 yazında hava atmak istiyorsanız, işte size 2012 yazına damgasını vuracak 10 yeni ürün.

İRİNG BARUH

01

Yeni iPad

Apple ürünlerinin yeni modellerini 4 gözle bekleyenlerin, son gözdesi iPad 3 piyasaya sürüldü. iPad 3, iPad 2'ye kıyasla 4 kat daha yüksek piksel oranına sahip. iPad 2, 1024x768 pixel ekran çözünürlüğü desteklerken, iPad 3 2048x1536 pixel ekran çözünürlüğü destekliyor. Ayrıca iPad3 artık iPhone'daki Retina Display özelliğine sahip. iPad3 çift çekirdekli A5X işlemciye ve dört çekirdekli grafik işlemcisine sahip. iPad 3 geliştirilmiş donanımıyla iPad 2'ye göre 4 kat daha fazla grafik performansı sağlıyor. iPad 3, iPhone4s teki gibi iSight kamera özelliğine sahip. 5 megapixel'e yükseltilmiş kamera, autofocus ve yüz tanıma gibi özellikler eklenmiş. iPad 3 ile 1080p HD kayıt yapabiliyorsunuz. iPad 3 boyut olarak, iPad 2 ile aynı. Beklenildiği gibi, boyutunda herhangi bir değişiklik yapılmamış. Hatta iPad2 kıyasla biraz daha ağır. iPad 3'ün, iPad 2'ye göre önemli farklarından biri de 4G olması. Ancak, Türkiye'de henüz 4G hızında bağlantı olmadığı için, bu özelliği ülkemizde bir fark yaratmıyor.

Asus Eee Pad Transformer Prime TF700T Tablet PC

"iPad'ten başka tablet tanımam" diyenler, Asus Transformer Prime TF700T 'yi inceledikleri zaman, bir daha düşünecekler. 1080p HD destekleyen TF700T'nin ekranı, 1920 x 1200 pixel ekran çözünürlüğüne sahip. 1.3GHz hızında çalışan dört çekirdekli NVIDIA Tegra 3 işlemcisi, 1GB RAM, Autofocus 8MP kamera, ile 18 saate kadar çalışma süresi gibi özellikleri göz dolduruyor.

iPad'e göre biraz daha uzun olan TF700T, 263 x 180.8 x 8.3 mm ölçülerinde ve 586 gram. İstenildiği takdirde, ek bir ücret ödeyerek alabileceğiniz klavye standına takılabilir. Bu sayede küçük bir laptop görüntüsü ve özellikleri kazanıyor. Klavye standında, bir laptopta bulunan tüm tuşlar ve touchpad mevcut. Stand'ta, USB 2.0 portu, MMC/SD/SDHC kart okuyucuda bulunuyor. Android 4.0.1 Ice Cream Sandwich İşletim Sistemine sahip Asus Eee Transformer Prime TF700T ile İnternette gezinirken flash içerikli sayfalardan da çekinmenize gerek yok. iPad'in aksine, TF700T flash içeriği destekliyor.

02

03

Samsung Galaxy S III

Yaza kadar piyasaya çıkması beklenen Samsung Galaxy SIII, 2012'nin en iyi Android telefonu olmaya aday gibi gözüküyor. Henüz özellikleri kesinleşmeyen Samsung Galaxy SIII'ün tahmin edilen özellikleri ise şöyle:

4G destekli Galaxy S III, dört çekirdekli Samsung Exynos işlemci ile gelmesi muhtemel. 4.6 inç büyüklüğünde ekran ve 720x1080 ekran çözünürlüğüne sahip olması beklenen Galaxy S III'te 1 GB RAM, 23 GB hafıza kapasitesi, microSD kart yuvası mevcut olacağı düşünülüyor. Fotoğraf çekme meraklıları oldukça tatmin edebilecek 12 megapiksel arka, 2 megapiksel ön kamera, entegre edileceği düşünülen Galaxy S III, Android 4.0 Ice Cream Sandwich işletim sistemine sahip olacak gibi gözüküyor.

HTC Titan II

HTC Titan 2 önceki model HTC Titan cep telefonun geliştirilmiş. HTC Titan II 4.7inç boyutunda S-LCD çoklu dokunmatik ekran, 16 GB veri depolama ve 512 MB RAM bellek ile piyasaya sürüldü. HTC Titan II akıllı cep telefonu 3G, 4G, Wi-Fi, ile internete bağlantı sağlayabiliyor. Bluetooth ve USB bağlantıları sayesinde de farklı bir cihaz üzerinden internete erişim sağlayabilirsiniz. Titan II'de GPS desteğinde bulunuyor. 16 MP kamera ile 4608 x 3456 piksel çözünürlüğünde fotoğraf çekme imkanı vermesi oldukça iddialı bir özelliği. Otomatik fokus, çift LED flaş, Geo-tagging, BSI sensör, görüntü sabitleme, yüz tanıma, 720p Video kaydı ve 1.3 mp ön kamera görüntü özellikleri arasında.

İşletim Sistemi olarak Microsoft Windows Phone 7.5 Mango kullanılmış. MP3/WAV/WMA/eAAC +/MP4/WMV/H.264/H.263

Medya dosyaları oynatabilmesinin yanısıra bir de radyosu mevcut.

04

Lytro Camera

Fotoğraf çekme alışkanları olanlar için oldukça dikkat çekici bir ürün. Günümüz fotoğraf makinelerinden farklı olarak Lytro'nun sensörü, kadrage giren tüm alandaki ışığı ve renkleri kaydediyor ve ışığın hangi yönden geldiğini algılıyor. Bunun sonucunda, fotoğraf çekildikten sonra istediğiniz alana odaklama yapmanızı mümkün kılıyor. Ayrıca flashı olmasına rağmen, gece de mükemmel fotoğraf çekebilmenizi sağlıyor. Makineyle beraber gelen USB kablosu sayesinde, çektiğiniz fotoğrafları bilgisayara aktarabiliyorsunuz. Ancak bilgisayarınızın Mac olması gerekiyor. Bilgisayara aktarıldıktan sonra, fotoğrafın istediğiniz bölgesine odaklama yapabiliyorsunuz. Çekilen fotoğrafların çözünürlüğü 1080x1080 pixel. Yani basmak istediğiniz takdirde çok iyi bir sonuç alamayacaksınız.

Lytro'nun ağırlığı yaklaşık 215 gram, uzunluğu 12 cm, kalınlığı ise 4.4 cm. 3.7 santimlik dokunmatik bir ekrana sahip. Bu dokunmatik ekran sayesinde kullanımı oldukça kolay. Fotoğraf çekerken ekranı yukarı kaydığınızda pil ömrünü ve hafıza kapasitesini görebiliyorsunuz. Sağa kaydığınızda ise çekmiş olduğunuz fotoğrafları görüyorsunuz. Lytro'nun, sekiz ya da onaltı gigabyte hafızaya sahip modelleri mevcut. Çektiği bir fotoğrafın boyutu ise 22 mb.

06

LG Pentouch TV

LG'nin geliştirdiği dokunmatik ekranlı Pentouch Plazma TV, özel bir kalem aracılığıyla TV üzerinde içerik yaratabilme, içerik düzenleme, oyun oynayabilme ve internete ulaşım imkanı sağlıyor. Pentouch modunu tek tuşla aktif ettiğiniz takdirde, artık televizyonunuzda kendi ofis dokmanlarınızı yaratabiliyorsunuz. Sunumlarınıza ulaşıp, üzerlerinde değişiklik yapabiliyorsunuz. Slayt gösterim özeliği bulunan galeriye erişip, fotoğraflarınızı seyredip onlar dilerse değişik erevesler ile ssleyebiliyorsunuz. Pentouch TV'de aileniz ile planlarınızı paylaşabileceğiniz aile günlüğü mevcut. Ayrıca bir de Eski defteri var. Dokunmatik kalemi sayesinde çizimler yapıp, onları dilerse de kaydedebiliyorsunuz, dilerse de çıktısını alabiliyorsunuz. LG Pentouch TV, internete bağlanıp gezinmenize de olanak tanıyor. Tüm bu özelliklerin yanısıra internete bağlı olduğunuzda eğişsel içerikler, farklı uygulamalar ve oyunlar indirebiliyorsunuz.

08 PlayStation Vita

Sony firmasının piyasaya sürdüğü yeni oyun konsolu PS Vita şimdiye kadar geliştirilmiş en etkileyici taşınabilir oyun konsolu. PS vita dört çekirdekli işlemcisi sayesinde mükemmel bir performans ve st seviyede bir oyun deneyimi yaşatıyor. 16 milyon renkli OLED ekranı, 960 x 544 genişliğinde ve çoklu dokunmatik özeliği taşıyor. nyz dışında, arka yüzde de dokunmatik ekran özeliği mevcut. Ayrıca hem önyüze hem de arkayze kamera entegre edilmiş. PS Vita'da altı eksenli hareket algılama sistemi ve üç eksenli elektronik pusula sensörü bulunuyor. Yerleşik GPS de unutulmamış. 3G ve WiFi bağlantısı, bluetooth özellikleri sayesinde çoklu oyun oynamak mümkün.

50,000 adet n sipariş alan Sony PlayStation Vita, Japonya'da piyasaya sunulduğu ilk iki günde 321 bin 400 adet satış yapmış.

Xbox 360® Kinect™

Xbox 360® Kinect™ alıcısı oyun oynamada yeni dönem başlatıyor. Artık herhangi bir kumandaya ihtiyaınız yok, kumanda sizsiniz. Oyunları el ve vücut hareketleriniz ile ynetebiliyorsunuz. Vücut hareketlerinizin yanısıra Kinect sesinizi de algılayabiliyor. Aynı anda 2 aktif oyuncu ve 6 kişiye kadar izleme yapabilen Kinect çok farklı ve eğlenceli oyun deneyimi yaşatıyor. Aksiyon, Aile, Spor türünde oyun seçenekleri sunarken, fitness ve dans aktiviteleri imkanı da sağlıyor. Kinect'in Yatay Görüş Alanı 57 Derece, dikey görüş Alanı, 43 derece, Fiziksel eğim ise 27 Derece. Sensör derinlik alanı, 1.2m - 3.5m. Çoklu konuşma tanıyabiliyor. Xbox 360® Kinect™ ile oyun oynamanın yanısıra müzik dinleme, film ve televizyon seyretme imkanınız da var. Üstelik filmlerinizi izlerken herhangi bir kumandaya ihtiyaç duymuyorsunuz. Ses kontrolü sayesinde, izlediğiniz filmi durdurabilir, geri veya ileri alabilirsiniz.

07

Microsoft Windows 8

Windows 8'in önemli bir özelliği metro arayüzü. Windows Phone 7'deki gibi canlı haberleri anlık olarak metro arayüzünde gösterilecek. Metro arayüzde ayrıca Microsoft'un dosya paylaşım sistemi SkyDrive'da yer alacak. Böylelikle paylaşımındaki dosyalarınıza hızlı bir şekilde erişebileceksiniz. Windows 8 açılış süresini Windows 7'ye kıyasla yarı yarıya düşürmüştü. Uygulamalar arasında gezinmek oldukça hızlı. Microsoft'ta, bulut teknolojisini Windows 8 de kullanmış. Bu sayede windows işletim sistemli cep telefonunuzu, bilgisayarınız ile senkronize edebileceksiniz.

Microsoft, Windows 8 işletim sistemi ile uygulama mağazasını devreye sokuyor. Windows 8 üzerindeki uygulama mağazasında birbirinden farklı uygulamalar yer alacak.

Microsoft'un yeni işletim sistemi tabletler, masaüstü bilgisayarlar, dizüstü bilgisayarlar ve sunucularda kullanılabilir. Bu sayede tüm cihazlarda aynı arayüz olacak.

Windows 8'de artık "start" menüsü kullanılmamış. Onun yerine farklı bir başlangıç ekranı kullanılacak. Bu başlangıç ekranındaki menüler ve programlar renkli kare ve dikdörtgen şekillerinde yer alacak. Ancak istenirse klasik menüye dönüş seçeneği var.

09

Cloud FTP

HyperDrive tarafından üretilen Cloud FTP cihazlarınız arasında kablosuz paylaşım sağlıyor. Laptop'tan, desktop bilgisayarınıza, ya da iPhone'unuz'dan Laptop'ınıza dosya aktarabilmenizi oldukça kolay ve hızlı bir hale getiriyor.

Dosyalarınızı herhangi bir cihazdan diğer cihaza aktarabilmek için farklı birçok kablo kullanmak zorunda kalmadığınız gibi, usb cihazınızı önce bir bilgisayarınıza sonrada diğerine takarak, dosya aktarımı için zaman kaybetmiyorsunuz. CloudFTP'ye her türlü USB cihazını, harddiski, SD Kartı ya da dijital fotoğraf makinenizi bağlayabilirsiniz. Bu sayede kendinize ait kablosuz bir ağ oluşturabiliyor ve size özel bir sunucuya sahip oluyorsunuz. CloudFTP ayrıca apple iCloud'a ve Dropbox paylaşım servisinde de bağlanabiliyor.

10

Özel
İndirimler
Sizi Bekliyor

Düşlerinizdeki Yolculuk...

★★★★★

Costa Atlantica ile Yunan Adaları

İzmir - Mykonos - Santorini - Rodos
Girit - Kos - Samos

AYIN
FIRSATI

499 Euro'dan
itibaren (1188 TL)

Hareket tarihleri:
2-09-16-23-30 Temmuz &
06-13-20-27 Ağustos &
03 Eylül 2012

7 GECE
8 GÜN

★★★★★

Emerald Princess ile Baltık Başkentleri

Kopenhag - Oslo - Aarhus - Berlin (Warnemünde)
Tallinn - St. Petersburg (1) - Helsinki - Stockholm

1949 Euro'dan
itibaren (4639 TL)

Hareket tarihleri:
14-25 Haziran &
06-17-28 Temmuz &
08-19 Ağustos 2012

11 GECE
12 GÜN

★★★★★

Diamond Princess ile Büyük Uzakdoğu

Bangkok (2) / Laem Chabang (Tayland) - Singapur - Phu My
(Hah Chi Minh City) / Nha Trang (Vietnam) - Hong Kong /
Shanghai (Çin) - Nagasaki (Japonya) - Busan (G.Kore) -
Xingang / Pekin (2) (Çin)

2599 Euro'dan
itibaren (6186 TL)

22 Ekim - 13 Kasım 2012

AYIN
FIRSATI

★★★★★

Sapphire Princess ile Kaliforniya Sahilleri & Meksika & Las Vegas Kara Turu

Los Angeles (2) - San Francisco (1) - Santa Barbara
Catalina Island - San Diego - Ensenada - Las Vegas (3)

2499 Euro'dan
itibaren (5948 TL)

11 Ekim - 23 Ekim 2012

AYIN
FIRSATI

★★★★★

Crown Princess ile Akdeniz & Adriyatik

Roma (Civiltavecchia) - Floransa - Pisa (Livorno)
Pampei & Sorrento & Capri (Napoli) - Santorini - Atina (Pire)
Mykonos - Olympia (Katakolon) - Korfu - Split - Venedik (1)

1199 Euro'dan
itibaren (2854 TL)

Hareket tarihleri:
29 Haziran & 23
Temmuz &
16 Ağustos 2012

12 GECE
13 GÜN

★★★★★

A-Rosa Riva ile Tuna Nehri

Passau - Bratislava - Budapeşte (1) - Esztergom
Viyana (1) - Krems - Melk

Sadece kabin ve vergiler dahil.

899 Euro'dan
itibaren (2140 TL)

Hareket tarihleri:
08-15-22-29 Temmuz &
05 Ağustos 2012

7 GECE
8 GÜN

düşlemekte
Kalmayın!

*Belirtilen fiyatlarda Türk Lirası karşılığı 1 Euro: 2,38 TL kuru baz alınarak hesaplanmıştır. Fiyatlar günlük
var hareketlerine göre değişiklik gösterebilir. Belirtilen paket programlarımızda fiyatlar gift kişilik kabinlerde
kişi baş olup, belirtilen bölge/lerdeki gıda, otel konaklamaları, uçaklar, transferler, iptal sigortası ve tüm vergileri dahildir.
*Bilgi ve rezervasyon için acentamızı arayabilir, fakih programlarımız için www.ctc.com.tr adresimizi ziyaret edebilirsiniz.

Cemil Topuzlu Caddesi, Hasan Ali Yücel Sokak,
As Apartmanı, No:1 Daire:2 Çiftelievler / İSTANBUL
Telefon: 0216 385 44 14 - Faks: 0216 385 56 69

info@ctc.com.tr • www.ctc.com.tr

Bu yaz neler dinleyeceğiz?

Günümüzde artık müzik marketlerden albüm satın alma diye bir şey pek kalmadı. Daha çok, beğenilen tek parçaların 99 kuruşa bilgisayara indirilmesi söz konusu. Bu da aslında yaza damgasını vuracak albümlerden ziyade yaza damgasını vuracak parçaları konuşmamız gerektiğini gösteriyor. Fakat albüm satışları iyi gitmeyen sanatçılar için bunun olumlu bir yönü de var. Albümler-

Selin SEVİNDİREN

rindeki birkaç parçayı çıkış parçası yapıp, dilerlerse kalan şarkılardan bazılarını bir sonraki seneye kadar bekletebiliyor, video klip çekip ve hatta isterlerse remiksleyip, patlatabiliyorlar. Mesela bir yıl evvel sade olarak gördüğümüz şarkı ismi karşımıza yanında 'ft', 'feat' ibareleriyle çıkıyor. Pekli, ne demek bu 'ft'? Featuring yani takdim etmek kelimesinin kısaltılmışı olan 'ft' sanatçının şarkısını bir dj veya aranjör ile birlikte yarattığını veya yeni bir vokalistle çıkardığını gösteriyor. Listelerde bir numaraya kadar tırmanan Rhianna ft Calvin Harris - We Found Love şarkısını ele alalım: burada Calvin Harris, Rhianna'nın şarkısının aranjmanında katkıda

bulunmakla kalmamış üstelik video klibinde de rol almış. David Guetta ft Fergie & LMFAO - Getting Over You: Bu şarkıda ise Fergie ve LMFAO David Guetta'ya vokalistlik yapmış. Türk pop müziğinde de bu işbirliği örneklerini görebiliriz. Ozan Doğulu - Aşkistan feat.Atiye gibi. Atiye, Ozan Doğulu'nun albümünde bir şarkı seslendirmiş. Bu 'ft' olgusu aslında şarkıların istendiğinde yeniden aranje edilerek piyasaya sürülebileceğini yani cover versiyonlarının karşımıza bolca çıkabileceğini gösteriyor. Power FM DJ'i **Funky C** ile yaza damgasını vuracak albümleri konuştuk.

E
FUNKY

“CD'LER İÇİN MÜZİK MARKETE GİDİP KAPAĞI VE İÇİNDE POSTERİ OLAN CD'LERİ ALDIĞIMIZ SON 5 SENEYE GİRİYORUZ”

2012'de yaza damgasını vuracak albümlerle ilgili bir fikrin var mı?

Radyolarda çokça çalan ve radyolardan çok istek alan Lana Del Rey kesinlikle 2012 senesinde büyük bir patlama yapacak. Albümü piyasaya yeni çıktı ve 'Videos' adındaki hit single'ı hem yapılmış olan farklı remixleri hem de orijinal versiyonu ile çok dikkat çekiyor. Farklı bir sesi var. 2012 yazı, David Guetta da kesinlikle çok büyük çıkış yapacak. Flo Rida ile olan çalışmalarından daha piyasaya yeni çıkacak parçalar var. Bu yaz hiphop ve R&B listeleri de elektrikleşmiş durumda. Bu da Avrupalı DJ'lerin Amerika'nın kapısını aralamasıyla oldu.

Yaz gelmeden bu fikri nasıl ediniyorsunuz?

Radyoya gelen istekler, bizim çaldığımız şarkıların 24 saat içindeki rotasyon sayısı, yapmış olduğumuz bir takım anketler bize fikir verebiliyor. Sosyal medya muazzam. Gerek facebook gerek twitter ile şarkılara talepler, yorumlar alıyoruz.

Compilation (derleme) CD'ler yaza damgasını vurur mu?

Radyoların kararına bakıyoruz. Bir takım şarkılar için izin isteniyor, telif hakları çok pahalı olabiliyor. Önemli

olan ilk kimin compilation CD çıkarcacağı. CD'ler için müzik markete gidip kapağı, içinde posterli olan CD'leri alabileceğimiz son 5 seneye yaşıyoruz. 5 sene sonra her şey tamamiyle dijital olacak. Herkes telefonunda, yanındaki flash diskte ya da hard diskte taşıyacak her şeyi. Bu da beni üzüyor. 15 yıllık deneyimimde bugün diyebilirim ki sanatçılar çıkardıkları albümlerle hiç para kazanamıyor. Ama iTunes, amazon ve buna benzer müzik indirdiğiniz sayfalarda rekorlar kırılıyor. Gerçek şu ki, kimse artık albüme para vermiyor daha çok tek şarkılık alımlar yapılıyor. Hayatımız 99 kuruş artı KDV oldu.

Senin bir radyo DJ'i olarak şarkıyı hit yapabilme gücün var mı?

Çok deneyimliyim ama bir şarkıyı hit yapabilme gücüm var diyemem. Ama 19 yıldır İngilizce, Fransızca İtalyanca ve daha bir çok dilde şarkı listelerini çok iyi takip ediyorum. İnsanların neyi beğendiklerini, neye reaksiyon verdiklerini az çok anlayabiliyorum. O da bir kulak kabiliyetidir.

DJler insanları mutlu etmek için çalarlar. Ama her an herkesi mutlu edemezsiniz. Bir şarkıyı hit yapabilmek çok zordur. Biraz şans lazım biraz da destek. Türkiye'deki DJler arasında çok büyük rekabet var. Dünya çapında bunu çok fazla görmüyoruz. Birbirlerine destek oluyorlar ve hatta şu günlerde bir araya gelip ortak çalışmalar yapıyorlar. David Guetta, Calvin Harris, Denis Ferrer gibi DJler, Rhianna, Madonna, Nicky Minaj, Lady Gaga, Beyoncé gibi isimlerle çalışabiliyor. Bir rekabet ortamı tabii ki var ama bir kuyu kazmaca yok çünkü birlikten güç doğacağına inanıyorlar. Tabii ki piyasaya çıkardıkları zaman herkes bileğinin hakkıyla başarısını ispatlıyor, diğerleriyle karşılaştırıyor ama bunlar hep pozitif yönde yapılıyor. Türkiye'de durumun pozitif olduğunu söyleyemeyeceğim.

Yabancı ve Türkçe pop dışında başka müzik türlerinin yaza damgasını vurma ihtimali var mıdır? Jazz, lounge gibi...

10 senedir Türkiye'de lounge modası var. Lounge müzik etnik kültürel farklılıkları içinde barındırır. Şimdi artık lounge, elektrikleşmeye başladı, ritmi yükseldi. İnsanlar günümüzde ticari diye tabir ettiğimiz, her gün radyolarda 5-10 defa çalan şarkılardan sıkıldığına ve uzaklaşmak istedikleri zaman lounge müzik çalan kanalları tercih ediyor. İnsanların arabalarında otomatik radyo kanallarının altısının üçünde ticari radyo dediğimiz kanallar var. Ama 4, 5, 6'da bir lounge kanalı illa çıkıyor. iTunes'un istatistiklerine bakınca bu albümlerin satışları aslında bir Lady Gaga veya Beyoncé albümünden daha çok olduğu görülüyor. Lounge albümlerde istenen sadece bir parça değil bütün parçalar. Toplama albüm olduğu için ve aralarından seçim yapamadıkları için bütün albümü satın alıyorlar. Bu yüzden biraz daha otantik etnik farklı müzik yapan insanların albüm satışları sayısal olarak, popüler müzik yapan insanlardan daha yüksek olabiliyor.

1 AJDA PEKKAN Farkın Bu Remixes

2012 yılı yine Ajda yılı olacak anlaşılıyor. 2011'in 'Farkın Bu' adlı albümündeki şarkıları remiksleyip yeniden beğenimize sunan Ajda Pekkan, Ozan Çolakoğlu, Burak Yeter gibi DJ'lerle çalışmış. Özellikle 'Heves' adlı parçası dillerden düşmeyecek gibi duruyor. Geçen yaz Tarkan imzalı 'Yakar Geçerim'le müzik dünyasını kasıp kavuran Ajda Pekkan ayrıca 2012 yazına yine bir Tarkan şarkısıyla imzasını atacak. İkilinin stüdyo çalmaları devam ediyor.

2012 top 10 albümler

Yaza damgasını vuracak albümlerle ilgili Pixus'un deneyimli DJ'leri ile yaptığım konuşmalara dayanarak sizlere on albüm sunuyorum. Yazın keyfi bu albümlerle daha güzel çıkacak.

İSKENDER PAYDAŞ Zamansız Şarkılar

Sanatçının, müzik yolculuğuna başladığı yıllardan bu yana besteci ve aranjör olarak imza attığı 'Bu Aşk Fazla Sana', 'Batsın Bu Dünya', 'Kar Beyaz', 'Tavla' gibi en bilindik şarkıları alışılan formlarının dışında yeniden aranje ederek geleceğin sound'unu yakaladığı bir albüm. Batı sound'unun içine yerleştirdiği doğu öğelerinin dengesindeki uyum ile son yılların en dikkat çekici çalışması olan 'Zamansız Şarkılar' ünlü müzisyenin dillerden düşmeyen şarkılarının yanı sıra; 'DR.', 'Yeni Aşk' ve 'Nasil Yani' gibi yepyeni hitlere uzanan etkili repertuardan oluşuyor. DMC etiketiyle sunulan albümün çıkış parçası ve ilk video klip çalışması 'Sensiz Olmaz Ki' yayına girdiği günden bu yana video klibi ile de büyük ses getiren parçayı albümde Mustafa Ceceli seslendirdi. Albümde, İskender Paydaş'a müziği bırakmadan önceki son kaydı ile yer alan Teoman'ın yanı sıra; Kenan Doğulu, Mirkelam, Atiye, Mustafa Ceceli, Özgün gibi isimler de sesleriyle eşlik ettiler. 'Zamansız Şarkılar' albümü için daha önce aranje ettiği Kerim Tekin'in 'Kar Beyaz' parçasını yeniden düzenleyen Paydaş; genç yaşta vefat eden sanatçının sesi ile İrem Candar'ı birleştirerek etkileyici bir düete de imza atmış. İnsanların yıllardır dinlediği, kemikleşmiş şarkıları yeniden düzenlemek ve dinleyicinin karşısına çıkarmak hayli riskli bir eylemdir. Çoğu zaman dinleyici şarkının orijinalinden kolay kolay vazgeçmez. Lakin İskender Paydaş çok iyi bir iş çıkarmış.

SEZEN AKSU - Öptüm Remix

Sıkı Sezen Aksu hayranlarına müjde! Albümde herkesin kendi dinleyip keşfedeceği kesinlikle söylenmemesi gereken sürprizler var. Ama bu yaza damgasını vuracak şarkılardan 'Ah Felek Yordun Beni', 'Hadi Bakalım'dan, 'Acıtmışım Canını Sevdikçe' ise 'Şinanay'dan alıntılar içeriyor.

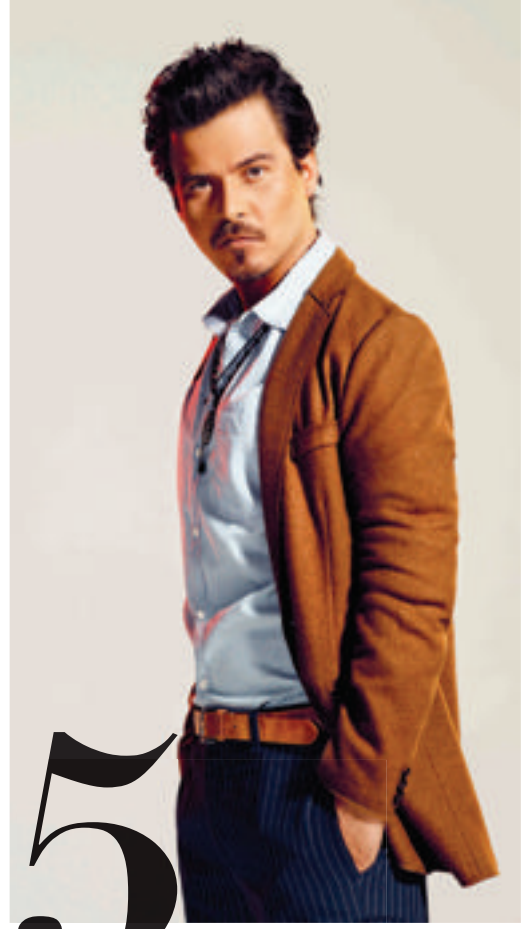
UYARI: 'Ah Felek Yordun Beni' şarkısı dinlendiğinde, istem dışı eklem hareketleri baş gösterebilir, sağ el ve sol el burun hizasında orta yolda buluşup şaklatma suretiyle birbirine vurabilir. Oturmak gittikçe zorlaşan bir eylem haline geleceğinden derhal kalkılması ve göbeğin atılması diye tabir ettiğimiz geleneksel devinim uygulanmalıdır. Sıkıntı 4 dakika 57 saniye sonra kendiliğinden kaybolacaktır.

OZAN DOĞULU 130 Bpm Allegro

İlk albümünün başarısını ikinci albümüyle devam ettirmeye kararlı olan Ozan Doğulu'nun yeni albümünde Ajda Pekkan, Sezen Aksu, Teoman, Yalın, Sibel Can, Atiye, Okan Bayülgen, Murat Boz, Ziynet Sali ve Kenan Doğulu gibi ünlü sanatçılar yer alıyor. Albümde sözleri Deniz Erten'e ait "Aşkistan", Yalın'a ait "Daha" ve Kenan Doğulu'ya ait "Kalp Kalbe Karşı" isimli 3 tane yeni şarkının yanında, klasiklerin yeni düzenlemeleriyle yer aldığı 10 şarkı bulunuyor.

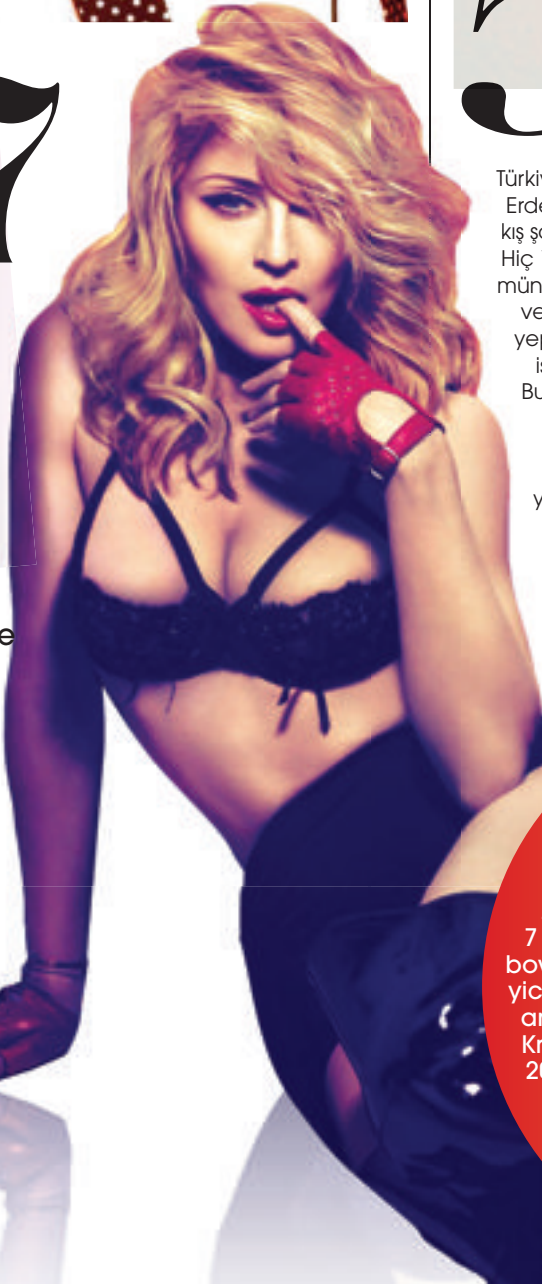
ERDEM KINAY - Proje

Türkiye'nin en iyi prodüktör ve aranjörlerinden Erdem Kinay'ın "Proje" isimli ilk albümünün çıkış şarkısı Demet Akalın'ın seslendirdiği "Rota". Hiç "cover" şarkının bulunmadığı "Proje" albümünde, besteleri Erdem Kinay'a ait on Türkçe ve üç İngilizce olmak üzere toplam 13 tane yepyeni şarkı bulunuyor. Şarkıları seslendiren isimler içinde Serdar Ortaç, Demet Akalın, Burak Kut, Işın Karaca, Ege Çubukçu, Aynur Aydın, Emina Sandal, Derin Togar, Tezhan Tezcan ve ilk defa seslerini duyacağınız Ebu, Merve Özbey ve Fatoş DüNDAR gibi yeni isimler de yer alıyor. Bir şarkının yavaş, geri kalan on iki şarkının hareketli olması "Proje" albümünün özelliklerinden bir diğeri. Tüm düzenlemelerin Erdem Kinay'a ait.

LANA DEL REY - Born To Die

Sanki geçmişle günümüz arasında kalmış, olduğu yerde hem huzurlu hem depresif gibi. Şarkı sözlerini karanlık aşk hikâyeleri diye tanımlayan ve video kliplerini kendi çektiğini açıklayan New Yorklu bu güzel kadını dinlemekte yarar var, Bu arada 2010'da çıkardığı eski albümü Lana Del Ray A.K.A. Lizzy Grant in haklarını nihayet satın aldığını ve 2012'nin yaz aylarında yeni düzenlemelerle tekrar piyasaya süreceğini açıkladı. Caz vokal sesi, fazlasıyla seksi tarzı ve farklı yorumuyla dört dörtlük bir sanatçı Lana Del Rey. Bu adı unutmayın.

MADONNA MDNA

30 yılı aşkın müzik kariyerinde 300 milyondan fazla albüm satışı, tüm zamanların en başarılı konser turnesi, 7 Grammy Ödülü, ve Bridgestone Superbowl Devre Arası şovunda 112,6 milyon izleyici ile yine tüm zamanların en geniş devre arası izleyicisine sahip olan, POP Müziğin Kraliçesi MADONNA'nın albümü şüphesiz 2012 yazına damgasını vuracak. Özellikle İstanbul'da 8 Haziran'daki konserinden önce ve sonrasında albüm satışlarında patlama olacağı benziyor.

DAVID GUETTA - Nothing But the Beat

'Nothing but the Beat', Fransız DJ David Guetta'nın beşinci stüdyo albümü. Albüm içinde geçen sene hit olan parçalar olsa da bu yaz da kulüplerde insanları dans ettirecek yeni şarkılar var. Mesela Flo Rida ve Nicky Minaj'ın 'Where Them Girls At' parçası bu yaz damgasını vuracak gibi. Yine Nicky Minaj'ın 'Turn Me On'u en iyilerden. Sia Furler'in Titanium'unu da gerek radyolarda gerek gece kulüplerinde bolca duyacağız. 30 Kasım 2011'de albüm, 'En İyi Dans ve Elektronik Albümü' dalında Grammy Ödülü'ne aday olmuştu. Albüm Avrupa'da bir milyondan fazla sattı.

8

ŞALOM 2012 SUMMER HITS

Haydi Funky C'nin dediği gibi 99 kuruş artı KDV'leri hazırlayın ve kendi 2012 SUMMER HITS albümünüzü kendiniz hazırlayın!

MICHEL TELO

Michel na Balada

Michel Telo, Brezilyalı 1981 doğumlu şarkıcı ve besteci. Solo şarkı söylemeye başlamadan önce çeşitli gruplarda vokalistlik yaptı. En iyi ulusal ve uluslararası hit şarkısı 'Ai Se Eu Te Pego!' (Eğer Seni Yakalarsam) şu an birçok Avrupa ülkesi ve Latin Amerika'da bir numara. Şarkının Türkçesi bize Tarkan'ın 'Yakalarsam muck muck' şarkısını hatırlatıyor. Michel Telo ülkemizde öyle başarılı oldu ki, şarkısını şu sıralarda gece kulüpleri, kafeler ve hafta zumba derslerinde bile duyabilirsiniz. Brezilya'da maçlardan sonra sahada futbolcular tarafından dansı bile yapılan bu şarkı yazı tam anlamıyla damgasını vuracak. Sıcak, hareketli ve çok şeker. Kendini tutabilene aşk olsun.

9

10

spor

Yaza özel
‘IN’
SPORLAR

VEDAT LEVENT

YAZIN YAPMANIZ GEREKEN 10 SPOR YALNIZ UYARMADI DEMEYİN ! BAZILARI EVDE DENEMEMENİZ GEREKEN TÜRDEN... KOLTUKLARINIZDA BİRAZ DAHA YAYILIN, BAŞLIYORUZ...

01

SERBEST PARAŞÜT (Sky Diving)

"Serbest paraşüt kesinlikle en müthiş olanı, Kuş gibisiniz... Ötesi yok..." Aralık ayında çıkardığımız Şalomist'te bu sporu uzun süredir tatbik eden arkadaşımız Vedat Morhayım, aynen bu kelimelerle tarif ediyordu skydiving'i...

Kendisinin verdiği bilgilerden topladığım kadarıyla işin püf noktaları şunlar:

• **İşin özü:** "İçinizde ufacak bir acaba yapsam mı?" varsa kesinlikle yapın !

• **Kime başvurmak lazım?** Türkiye'de bu iş için yetkili tek kurum THK. En güncel bilgiye ulaşmak için <http://www.thk.org.tr/> adresini incelemekte fayda var. Buradaki kurs biraz daha disiplinli ve yarı askeri bir ortamda geçer. <http://skydiveefes.com> sitesinden ise ücretli sportif faaliyetler için fiyatlar dahil birçok bilgiye ulaşılabilir.

• **Nerede yapılır?** Tatbik edilen yer İzmir Selçuk'taki Türk

Hava Kurumu Efes Drop Zone.

• **Nasıl başlanır?** İlk deneyiminin adı eğitmenlerle beraber yaptığınız TANDEM atlayış.

Yani 5-10 dakikalık videolu ve canlandırmalı bir bilgilendirmeden sonra size hiçbir sorumluluk kalmayacak şekilde eğitime bağlı olarak iki kişilik atlayış.

• **Fiyatı nedir?** 340 TL

• **Teknik olarak paraşüt şu şekilde çalışıyor:** Ana paraşüt ve yedek paraşüt mevcut. Duruma göre her iki paraşütü açabildiğiniz gibi, tek hareketle ana paraşütü atıp yedek paraşütü devreye sokabiliyorsunuz. Hatta sıkı durun, bu meret çok akıllı. Diyelim ki, herhangi bir nedenle belli bir irtifayı, paraşütünüz açıkken olması gerekenden çok daha hızlı geçtiniz. Baygın, panikte veya irtifanın farkında olmama gibi farz edin. İşte o zaman içindeki ufacak "otomatik yedek açma" aleti siz hiçbir şey yapmadan yedek paraşütü açıyor.

• **Bir atlayış iki kademeden oluşuyor.** Serbest düşüş ve sonra paraşüt açılma süreci. Yaklaşık 6.000 feet (1,8 km) yi 1 dakika boyunca serbest düşüyorsunuz. Sonra paraşütünüz açıldı her şey iyi sanıyorsanız aldanıyorsunuz. Asıl acil durumlar paraşüt açılırken ve hatta açık vaziyetteyken oluşabilir. Sağ ve sol fren ipleri çekilerek dönüş ve kumanda verilebiliyor.

PÜF NOKTASI

Serbest paraşütler tasarımı itibarıyla yamaç paraşütlerine göre çok daha güvenlidir. Yamaç paraşütleri havada uzun süre kalmak ve hatta yükselmek üzere tasarlandıklarından katlanma, kapanma, sönme gibi riskleri de beraberinde taşır. Serbest paraşütlerde böyle bir amaç olmadığından, şekilleri itibarıyla kesinlikle bu riskleri taşımaz.

TÜPLÜ DALIŞ (Scuba Diving)

PÜF NOKTASI

Dalış kıyafetinizi hava, su sıcaklığına ve dalış planınıza uygun seçmekte fayda var. Eğitmenler bu konuda da size yardımcı olacaktır. Suya girene kadar biraz külfetli gelebilir. Kıyafet, ağırlık kemeri, BC yelek, tüp, regülatör, palet vs astronot gibi hissedebilirsiniz.

nizle dalıcı oluyorsunuz. 18 metre derinliğe kadar dalış gruplarına katılabilirsiniz. Akabinde, yön bulma, kurtarma gibi ileri kurs konuları ile seviyenizi ilerletebilirsiniz.

• **Nerede yapılır?** Güzel sayılabilecek en yakın dalış bölgesi Saroz körfezi. Hafta sonu için ideal. Hele kamp ve çadır seviyorsanız daha da keyif alacaksınız. Çünkü aynı zevki paylaşan kafadar gruplarla gece ateş yakıp etrafında yemek, şarkılar, fıkralar, oyunlarla eğlenip, deniz kenarında gökyüzüne bakarak çadırdaki yatıp, sabah yüzünüzü denizde yıkamak sizi günlük hayatınızdan öyle bir sıyrır ki dönmek zor gelir.

• **E böyle bir tura gittik diyelim...** Yine de epey bir masraftır yani... Değil mi? Teçhizatlar dahil bir dalış bedeli yaklaşık 50-60 TL civarındadır.

• **Kamp veya pansiyon ücretleri** genelde sanıldığı kadar pek pahalı değil. Örneğin Kaş'a ulaşım, 4 gece konaklama ve 6 dalış 630 TL. Ayrıntılı turu 1 gece konaklama, 4 dalış 395 TL.

• **Tüm dalışlar "buddy" (eşli) olarak yapılır.** Bu aslında güvenlik gerekçesiyle olup ama aynı zamanda buddy ler kuşanma gibi anlarda birbirlerine yardım ederler.

• **Pek riskli bir spor olmasa da,** kurallara uyulsa dahi aksaklıklar yaşamak mümkündür. En önemlisi, telaşa kapılıp aniden yüzeye fırlama hatasından uzak durmaktır. Bilmediğiniz nesne ve canlılara dokunmamak da istenmeyen durumlardan maruz kalmanızı sağlayabilir.

• **Suya girdiğiniz anda** yerçekimsiz ortamın, sessiz ve sakinliğin büyümesine kapılırsınız. Giydiğiniz BC yeleğe hava basıp boşaltmak suretiyle hiçbir ek hareket ve efora gerek olmadan aynı seviyede yüzerliğinizi sağlayabilirsiniz. Cüsseniz ne olursa olsun bir centilmen ya da balerin gibi zarif durabilir, bir vatoz veya kuş gibi süzülebilirsiniz.

• **Uçak veya gemi batıklarına dalmak** üzerinde ve hatta belki içinde gezebilir; kanyon, mağara, geçit gibi özellikle sonunda mükemmel bir mavi ışık göreceğiniz geçitlerden geçebilirsiniz. Artık görmek size yetmemeye başladığında hem farklı dalış noktalarına yönelmeye hem de su altında şahit olduğunuz nefis manzara ve ilginç sanyeleri görüntülemeye başlarsınız. Bu eşsiz ve yeni dünyanıza yeniden girmek için gün sayacaksınız.

Yine özgürsünüz... Ancak bu sefer balık gibi... Biraz ıslak, sessiz, sakin ve derin... Şimdi detaylara bakalım. Yine ipuçlarınızın bazılarını Vedat Morhayim'den ödünç aldık.

• **İşin özü:** "İçinizde ufak bir acaba yapsam mı?" varsa kesinlikle yapın!
• **Başlangıç fiyatı nedir? Nasıl başlanır?** Deneme yapma imkanınız var. "Discover Scuba" programı hiç yüzme bilmeyenlere bile uygulanabiliyor. Dalış bölgesine, sezona ve katılacağınız dalış kulübüne göre farklı fiyatlara rastlayabilirsiniz ama yaklaşık 100 TL civarı olacaktır. Tüm ekipmanlar da buna dahil. 15-20 dakikalık temel bilgiler ve hareketler (kulak açma, maskeye su girerse tahliye etme, nefes alıp verme, en temel el işaretleri gibi) gösterildikten sonra, eğitmen nezaretinde 5 metre derinliğe daldırılıyor,

eğer sakin ve rahat iseniz bu derinliklerde geziyorsunuz.

• **Kime başvurmak lazım?** Beğenip devam etmeye karar vererseniz, önce bir kursa katılmanız gerekiyor. Çeşitli evrakların yanında sağlık kontrolü gibi aşamaları tamamlıyorsunuz. En yaygın 2 kurs disiplini var. Ticari bir kuruluş olan PADI (Professional Association of Diving Instructors - Profesyonel Dalış Eğitmenleri Birliği) ve bir konfederasyon olan CMAS (Confederation Mondiale des Activites Subaquatiques - Dünya Sualtı Aktiviteleri Konfederasyonu). Bunlardan birine üye olan herhangi bir yetkili kursa katılabilirsiniz. Mayo ve havlunuzu yanınıza almanız yeterli, ekipmanlar kulüplerde sunuluyor.

• **Kurs programına** göre yaklaşık 1 haftalık teorik sınıf derslerine katılacaksınız.

• **5 eğitim dalışından** sonra ilk bröve-

Rüzgarla imtihana var mısınız ? Bu sefer suyun üzerinde sadece siz, rüzgar ve dalgalar... Sporun en şairanesi "yelken" in ipuçlarını inceliyoruz. Sevgili Leon Sarfati'ye yardımları için teşekkürler.

• **Hemen hemen her yaştan**, hiçbir fiziki sınır veya kısıtlama olmadan herkes bu sporu yapabilir. Yani İşin Özü: "İçinizde ufacık bir acaba yapsam mı?" varsa kesinlikle yapın!

• **Sadece Ada-Moda arasında** aile

• **Nerede yapılır?** Özellikle Fenerbahçe' de marina yakınlarında birçok yelken okulu mevcut. Farklı amaçlarla (gezi veya spor), bütçenize uygun paketlerle, herhangi bir yaş sınırı olmadan yelken öğrenmek artık ulaşılabilir değil.

• **Herhalde başlamaya karar verdiğimizde kuru kuru "merhaba ben geldim" demeyeceğiz. Yanımızda illa ki belirli ekipmanlar olması lazım değil mi?** İş ciddiye

gereken güçler artar. Yelkenleri trim eden (rüzgara göre ayarlayan) halatlara kumanda ederken, eller sürtünme yüzünden yanmasın diye kullanılır.

• **Fener / baş lambası:** Gece seyri zifiri karanlık olabilir.

• **Life line:** Dalgalar büyüyüp, tekne üzerinde kalamama tehlikesi doğduğunda, can yeleğindeki kanca tekne boyunca uzanan güvenlik hattına takılması gereklidir.

03

YELKEN

veya arkadaşlarınızla keyif için yelken basabilirken, kaskları takıp Extreme Sailing Series' de 40knot (76km/h) hızlara çıkabilen katamaranlarda yarışabilir, tek başınıza okyanus aşırı Mini Transat yarışına katılabilir veya bir ekip ile 9 ay süren Volvo Ocean Race'e girip dünyayı dolaşabilirsiniz. Yelken, dinginlik ve huzur hissi verebilirken, farklı şartlarda müthiş heyecan ve adrenalin yaratabilecek bir spordur.

• **Nasıl başlanır?** 7-8 yaşından itibaren optimist sınıfı ile başlamak en idealdir. Ancak herhangi bir yaşta, herhangi bir tekne ile yelkencilik öğrenmek, zaman ayırıp deneyim kazanmak ve başarıya ulaşmak çok mümkündür.

binip yarışlar ve adrenalin söz konusu olunca ek ekipmanlar da devreye girer ve farklı şartlara göre çeşitlenir.

• **Can yeleği:** MOB (man overboard - suya adam düştü) durumunda, özellikle de darbe sonucu baygınlık söz konusuysa, kişiyi su yüzeyinde tutmak için hayati önem taşır.

• **Düdük:** Acil bir durumda sesli işaret vermek için önemlidir.

• **Çakı:** Acil bir durumda tehlikeyi savuşturmak amacıyla halat kesmek veya kilit patlatmak için kullanılır.

• **Yelken eldiveni:** Teknelerin ve yelkenlerin boyu büyüdükçe, baş edilmesi

PÜF NOKTASI

Bütün sporlarda ve yarışmalarda olduğu gibi yelkende de çekişme arttıkça sınırlar zorlanır. Göze alınan riskler arttıkça karşılaşılabilecek tehlikeler ortaya çıkar. Ancak gerek yarışların kuralları, gerek kullanılan ekipmanlar, her daim sporcuların sağlığını gözetmek üzerine düzenlenmiştir. Önemli olan, kendimizin ve kullandığımız araçların sınırlarını bilmektir.

04

ATV SAFARI

Biraz da engebeli arazide, doğanın kalbinde özgürce gezelim, rutin sıkıntılarımızdan uzaklaşalım. İşin Özü: "İçinizde ufacık bir acaba yapsam mı?" varsa kesinlikle yapın ! Gerçekten çok zevkli !

- **ATV nedir?** Atv iki ve dört çekerli, üstü açık, küçük arazi araçlarıdır... Aslında açılımı all terrain vehicle... Yani tüm arazilerin aracı. Her türlü arazide ilerleyebildiği için bu adı almıştır. Çölde, karda, çamurda ve düz yollarda bu araçlarla safari turları yapabiliyorsunuz. Atv'leri kullanmak aslında oldukça basit. Motosiklet ya da bisikletlerde olduğu gibi önde, iki elinizle kavradığınız bir düzeneği var. Sağ elinizle kavradığınız kolun hemen alt tarafında, ön, arka ve boş olmak üzere üç vitesi bulunmaktadır.
- **Atv motor** en genel tanımıyla dört

teker üzerinde hareket eden, içten yanmalı bir motordan güç alan tek ya da iki kişilik bir taşıttır. Hobi amaçlı olduğundan, özel eğitim almadan herkesin kullanabileceği şekilde tasarlanmıştır.

- **Ne giymeli?** Üzerinizdeki kıyafeti çıkarmıyorsunuz. Organizasyon şirketi tarafından yağmur geçirmez alt üst kamufaj tulumları, motosiklet kaskları, eldiven ve çizmeler verilir.
- **Yeni başlayanlar ne yapacak?** Parkurlar genelde yeni başlayanlar için kolay, tecrübeliler için orta seviye, profesyoneller için ileri seviye olmak üzere üç parkurdan oluşur.
- **Kime başvurmak lazım?** İnternette ATV turları diye yazarsanız onlarca site çıkıyor karşınıza
- **Cebimden kaç para çıkar?** Turlar adambaşı 100 TL civarı...

05

PLAJ VOLEYBOLU

Açıkçası plaj voleybolu "acaba yapsam mı?" diyeceğiniz türden bir spor değil. Zira yazın göbeğini kaşıyan adam bile bir top, iki direk, bir ağı ve en az 3 kişi buldu mu kendini kızgın kumlara atıyor.

Hepinizin az çok bilgisi olduğunu varsayarak plaj voleybolu hakkında bilmediğinizi tahmin ettiğimiz bazı bilgiler verelim:

- Voleybolda bir takımında 6 kişi bulunurken plaj voleybolunda 2 kişilik takımlar karşılaşır. Her yarı sahanın boyu 8 metredir (voleybolda 9 metre). Kurallar ve düzende de farklılıklar vardır.

- Sahili olmayan ülkelerde dahi oynanır, İsviçre gibi.

- Güney Kaliforniya'da popüler olmadan önce, ilk kez Hawai Dirsekli Kano Kulübü (Outrigger Canoe Club) tarafından Honolulu, Waikiki plajlarında oynandığı kaydedilmiştir. Dalga olmadığı için sörf yapamayan, sıkılan sörfçüler tarafından 6 kişiyle oynanmıştır. En ünlü ve eski oyuncusu, Su Adamı lakabıyla, Duke Kahanamoku'dur. 1920 yılında Santa Monica, Kaliforniya'da deniz üstünde oluşturulan kum adacıklarında plaj voleybolu için alanlar ayrılmıştır. Plaj kulüpleri kurulmuştur. 1924 yılında kulüpler arası organizasyonla ilk plaj voleybol turnuvası tertip edilmiştir. İlk önceleri 6 kişiyle dışarıda oynanan voleybol gibi oynanmıştır. 1930 yılı yaz ayında Pablo lakaplı Paul Johnson 6 kişi bulamadığı için 4 kişiyle oynamayı denemiş ve böylece modern iki kişilik plaj voleybolu kuralı gelişmiştir.

Bunu biliyor muydunuz?

1996 yaz olimpiyatlarında (Atlanta, Amerika) ilk kez oynanarak olimpiyat dalı olmuştur.

KITE SURF

İşin ustası sevgili Yosi Dekohen "Dikkat şimdi hakkında bilgi edineceğiniz spor bağımlılık yapar!" diyecek kadar iddialı. Yani İşin Özü: "İçinizde ufacık bir acaba yapsam mı?" varsa kesinlikle yapın!

Sevgili Yosi'nin tavsiyeleri şöyle:

• **Kitesurf nedir ki?** Sörf tahtasına benzeyen board ve belden bağlanan güçlü bir uçurtma ile özgürce hareket ederek yapılan deniz sporudur. Dünyada geçmiş uzun sürelerle dayansa da Türkiye'de son 7-8 yıldır bilinmekte ve hatta son 2-3 yıldır öğrenilmekte, yaygınlaşmaktadır.

• **Bu spora başlamak istersek cebimizden kaç para çıkacak?** Kitesurf malzemelerinin tamamına 1000 - 3000 Euro arasında bir ücret ödeyerek sahip olabilirsiniz. İkinci el malzeme bulmak da oldukça kolay.

• **Nasıl başlanır?** Kendinize ve başkalarına zarar vermeden bu sporu yapabilmemiz için 8-10 saatlik temel eğitim alınması gerekir çünkü tecrübe ile sabittir ki : kitesurf bilene keyifli, bilmeyene tehlikeyi çok rahat yaşattırabilecek bir spordur.

• **Kitesurf'e başlamak için belli bir yaş sınırı var mı?** Kitesurf'de yaş sınırı yoktur. 7'den 77'ye derler ya hani... Gerçekten de öyle. Bu sporu eğlenerek yapmak için çok güç gerekmez. Tamamen teknik ve denge ile yapılır. Yeteneğinize göre ve daha önce yaptığınız sporlara göre öğrenme süreciniz değişiklik gösterir.

• **Nerede yapılır?** Tabi ki Alaçatı, Ayvalık, Gökçeada, Fethiye, Kilyos, Gökova.

• **Herhalde başlamaya karar verdiğimizde kuru kuru "Merhaba ben Kitesurf'e başladım" demeyeceğiz.**

• **Yanımızda illa ki belirli ekipmanlar olması lazım değil mi?** Kesinlikle! Malzeme seçimine çok dikkat etmek gerekiyor. Çünkü kullanacağınız malzeme, boy/kilo oranınıza ve bu spor hakkında ne kadar bilgi sahibi olduğunuza göre değişecektir. Malzeme seçenekleri kafa karıştıracak kadar fazla. Temel 3 ekipmanı düşünerek başlanabilir. "Kite" yani uçurtma, belinize takacağınız harness ve board'unuz. Bunlar için Toros, North,

Ozone, F-one vb. birçok marka mevcut. Bu markaların arasından TOROS KITEBOARDING tamamen bir Türk markası. Merkezi Gökova'da bulunan TOROS Kite'larının 2012 için 2 model kite'ı bulunmakta. Başarılı olan bu kitelardan Anka modeli yeni başlayanlar için oldukça uygun bir kite.

• **Nerede eğitim almalı?** İdeal bir kitesurf eğitimi almak için dalgasız, sığ su ve rüzgar kombinasyonuna ihtiyacınız var. Türkiye'deki seçenekleriniz arasında uluslararası standartlarda eğitim alabileceğiniz bir çok kite okulu mevcut.

Örneğin Gökova, Marmaris'e 20 dakika mesafede olan ve yaz aylarında rüzgarı eksik olmayan mükemmel bir yer. Tabi ki, tek yer değil. Alaçatı, Ayvalık, Gökçeada, Fethiye, Kilyos ders alıp keyifle kite yapabileceğiniz yerler arasında başta geliyor. Dünya dediğimiz zaman ise yelpaze inanılmaz şekilde genişliyor.

Tek bir yerde kitesurf yapılıyor demek mümkün değil ancak Güney Afrika, Filipinler, Brezilya, Dominik Cumhuriyeti, İspanya güzel seçenekler olarak değerlendirilebilir.

PARAGLIDING (Yamaç Paraşütü)

Kendini "kartal" gibi hissetmek isteyen var mı?

- **İşin özü:** "İçinizde ufacık bir acaba yapsam mı?" varsa kesinlikle yapın !
- **Yamaç paraşütü nedir?** Yamaç Paraşütü, birkaç yenilikçi havacı tarafından 1980'li yılların başlarında serbest paraşütlerle yamaçlardan koşarak kalkmalarıyla başlamış oldu. Zamanla paraşütlerin aerodinamik yapılarının gelişmesiyle birlikte performansları da arttı ve serbest paraşütlerden ayrılarak, planör, yelken kanat gibi amacı uçuş olan bir alet haline geldi.

Günümüzde pilotların da tecrübesine bağlı olarak, yamaç paraşütü ile küçük tepelerden kalkılıp, yüzlerce metre yukarılara çıkılabilmekte ve saatlerce havada kalıp kilometrelerce uzaklara uçulabilmektedir.

- **Nasıl başlanır?** Yamaç paraşütünü diğer hava araçlarıyla kıyaslırsak öğrenmesi en kolay olanıdır. Belli sağlık koşulları içerisinde hemen herkes yapabilir. Bunun için ülkemizde başvurabileceğiniz birçok kulüp, dernek, kurs, şahıs, şirket, vs. vardır. Ülkemizde bu sporun eğitimini veren ve yapan yaklaşık 40 civarı üniversite kulübü vardır. Tabi üniversite kulüplerinin bir çoğunun kendi üniversite öğrencisi haricinde öğrenci kabul etmediği bilinmektedir. Yamaç paraşütünün pahalı bir spor olduğu bilinen bir gerçektir.

Kullanılan malzemeler Türkiye'de üretilmemektedir ve maliyeti oldukça fazladır. Bu yüzden üniversite kulüplerinde eğitim alan öğrencilerin maddi açıdan büyük avantajları vardır. Fakat bu noktada seçim yapmadan önce oldukça hassas davranmak gerekir. Pilotaj hatalarında ve bunun doğurduğu sonuçlarda alınan eğitimin büyük paya sahip olduğu asla unutulmamalıdır. Eğitimin güvenilir eğitmenler tarafından ve güvenli malzemelerle yapılması gerektiği unutulmamalıdır. Yamaç paraşütü medya tarafından ne kadar da tehlikeli olarak gösterilse bile aslında kurallarına uyulduğu ve ciddi bir eğitim alındığında sanıldığı gibi tehlikeli olmadığı görülmektedir.

Yamaç paraşütü eğitimi önce teorik eğitimle başlar. Teorik eğitimde; malzeme bilgisi, aerodinamik, uçuş tekniği, makro ve mikro meteoroloji anlatılan bazı konular yer alır.

Teorik eğitim sonrası öğrenciler yer eğitimine geçerler. Yer eğitiminin maksadı öğrencilere yerde paraşütle olan reflekslerinin gelişmesini sağlamak ve temel hareketleri öğretmektir. Öğrencinin seviyesine göre 1-3 gün arası sürer. Yer eğitimini bitiren öğrenci önce 30-40 metre yükseklikteki tepelerden 20-30 civarı başlangıç uçuşu gerçekleştirir. Bu uçuşlar çok kısa süreli olup öğrencinin tecrübesinin artırılması ve hareketlerin (dönüşler, kalkış, iniş vb.) öğretilmesi amaçlıdır. Daha sonra gitgide yükselerek eğitim sürdürülür.

Başlangıç eğitimi biten öğrenci artık yüksek irtifa eğitimine hazır hale gelir. Bu eğitim süreci öğrencinin becerisine ve hava koşullarına bağlı olarak sürer. Başlangıç eğitimi tüm koşullar uygunsa ortalama 5-10 gün sürer. Yer eğitiminden sonra birkaç ay sürecek olan başlangıç eğitimi devam eder. Yer eğitimi ve başlangıç eğitimi genelde biraz yorucu geçer. Fakat ayağınız yerden kesildiği ilk andan itibaren her şeyi unuttur gökyüzünün ve uçmanın keyfini, özgürlüğün tadını çıkarırsınız.

- **Nerede yapılır?** Türkiye'de yamaç paraşütçülüğü hızla gelişmektedir ve ülkemiz uçuşa çok elverişli noktalara sahiptir. Hemen her şehrimiz civarında uçuşa uygun bölgeler bulunabilir. Burada özellikle, Türkiye'nin ve dünyanın en iyi uçuş noktası sayılabilecek Ölüdeniz'e sahip olduğumuzu belirtmek lazım. Ayrıca Antalya-Kaş, Denizli, Isparta, Erzurum, Eskişehir, Erzurum, İzmir, Bolu, Akşehir uçuşa elverişli diğer şehirlerimizden bazılarıdır.

- **Hangi malzemeler kullanılır?** Bu sporu yaparken kullanacağımız alete yamaç paraşütü, parapente (Fransızca), paraglider (İngilizce) gibi isimler verilir. Yamaç paraşütünün bez kısmına kanopi, kanat veya kubbe adı verilir. Yamaç paraşütünde kullanılan malzemeler teknolojinin gelişmesiyle artık yüksek kaliteli ve güvenilir malzemeler haline gelmiştir. Yeni kanopiler dacron polyesterden di-

kilirler ve yırtılması çok zordur. Yırtılsa bile özel dikişi ile yırtığın büyümesi engellenmektedir.

Oturulan kısma ise harness denir ve uzun uçuşlarda kullanılan harness'lerde bir de yedek paraşüt mevcuttur. Yedek paraşüt mevcut paraşütün bir sorundan dolayı kullanım dışı kalması halinde açılır ve güvenli bir şekilde iniş yardımcı olur. Bahsettiğimiz pilot harness'lerde sırt ve yan korumalar bulunmaktadır. Eğitimlerde ise basic harness denilen harness'ler tercih edilmektedir. Yüksek irtifa uçuşları mutlaka pilot harness'ler ile yapılır.

Yamaç paraşütünde kullanılan iplerin bir tanesi 130 kg çekere sahip iplerdir ve yamaç paraşütünde onlarca ip vardır. Su geçirmez ve çok hafiftirler. İplerin bağlı olduğu vidaların çekeri ise 410 kg'dır. Kolonların bağlandığı kolonların çekeri ise çok daha fazladır.

Diğer bir temel malzeme ise kasktır ve bunun yanında variometre, rüzgar ölçer, uçuş tulumu, uçuş botu ise kullanılan diğer malzemeler arasında yer alır.

Yamaç paraşütünde sağ ve sol olmak üzere iki fren bulunmaktadır ve bu sayede istediğimiz yere çok yumuşak iniş yapma imkanımız bulunmaktadır. Yani çoğu insanın düşündüğü gibi yamaç paraşütü rüzgar nereye eserse oraya değil, siz nereye isterseniz oraya gider.

- **Maliyeti Nedir?** Bir seferlik deneme uçuşu bölgeye göre değişmesine rağmen yaklaşık 170 TL civarındadır.

RÜZGÂR SÖRFÜ (Wind Surf)

Bütün eğlenceli işler rüzgarın yardımıyla yapılıyor. Rüzgâr sörfü de bunlardan biri. Sanırım özgürlük rüzgârda gizli...

• **İşin özü:** "İçinizde ufaklık bir acaba yapmam mı?" varsa kesinlikle yapın!

• **Rüzgâr sörfü nedir?** Rüzgâr sörfü birçok nedenle yaygın bir spor olmuştur. Sörf tahtasına çıkıp düşmeden yelkeni kaldırarak rüzgârla kaymaya başlamak, bu spora yeni başlayanlar için çok heyecan vericidir. Ne var ki, kolay görünen bu sporda ilerlemek çok çalışma ve sabır gerektirir. Yeni başlayanlar düşmekten yılmamalıdır. Deneyim kazandıkça dengeyi ve ustalığın sürekli olarak artması bu sporun heyecanının sürmesini sağlar. Büyük bir hızla dalgaların üstünde uçar gibi gitmek çok zevklidir.

• **Rüzgâr sörfünde ne malzemeler kullanılır?** Rüzgâr sörfünde, sörf tahtasına takılan yelken üç ana bölümden oluşur: Bunlar yelken direği, yelken ve tutma çatalıdır. Sörf tahtası polyester ya da polietilen gibi sert bir maddeden yapılır. Plastik bir köpükle doldurularak suda yüzecek biçimde hafif ve güçlü olması sağlanmıştır. Tahtanın üst yüzü sörfçünün ayağının kaymaması için pürüzlü, arka yüzü ise suda hızlı gidebilmesi için pürüzsüz bir yapıdadır. Genellikle alüminyumdan ya da camyününden yapılan yelken direği çok esnekler. İçine su girmemesi için üst ucu kapalı olan direğin alt ucunda direğe çok büyük hareketlilik veren eklemli bir ayak vardır. 5-6 m² büyüklükteki yelken genellikle sert polyesterden yapılır. Güneş

ışığına ve neme karşı dirençlidir.

• **Nasıl öğrenilir?** Rüzgâr sörfünü öğrenmenin en iyi yolu bir sörf okuluna gitmektir. Bu sporun geliştiği ülkelerdeki okulların çoğunda, karada bulunan ve özel bir sistemin yardımıyla su yüzündeymiş gibi kullanılan sörf donanımı vardır. Bunların yardımıyla, ısınma korkusu olmadan sörf öğrenilebilir. Öğrencinin yanında bulunan öğretmen, kuralları öğretir ve yapılan yanlışları hemen düzeltir. Böylece rüzgâr sörfü'nün kuralları çabucak öğrenilir. Rüzgâr yönü, akıntı, ağırlık kullanımı konularındaki kurallar yelken sporundaki gibidir. Bu nedenle biraz yelken bilgisi rüzgâr sörfünü öğrenmekte çok yardımcı olur. Rüzgâr sörfünün temel kurallarını öğrenen ve ustalaşan sörfçü, sörf tahtasının üstünde akrobatik hareketler denemeye girişebilir. Bu, yapması gibi seyretmesi de çok zevkli bir gösteridir.

• **Ders alın:** Windsurfing her ne kadar çok kolay gibi gözükse de birçok spordan çok daha karmaşık bir su sporudur. Eğer daha önce herhangi bir tekne ile denizde yelken açmadı iseniz, windsurf yapabilmek için öncelikle rüzgâr hakkında bilgi edinmeniz, ve rüzgâra göre vücudunuzu nasıl kullanacağınızı öğrenmeniz gerekir. Ders alarak başlamanız, saatlerce boşa emek harcamanızı da engelleyecektir. Uzman kişinin yerini hiçbir şeyin tutmadığını unutmamak gerekir.

• **Mutlaka bir arkadaşınız ile windsurf'e çıkın:** Bir arkadaşınız ile windsurf yapmak hem daha zevkli hem de çok daha emniyetli bir ortam sağlar.

• **Arkadaş edinin:** Eğer bir arkadaşınız yok ise, windsurf yapmayı planladığınız yerde, diğer windsurfçüler ile konuşarak

bir arkadaş edinmeniz de her zaman yarar vardır. O yöreyi iyi bilen birisi hem size güven verecektir, hem de olası bir ihtiyaçta size yardımcı olacaktır.

• **Karadan denize esen rüzgârdan uzak durun:** Rüzgârın sizi istediği yöne yönlendirme gibi kötü bir huyu vardır, hele hele öğrenme aşamasında iseniz, hiç farkında olmadan rüzgârın sizi açığa itmesi son derece olağandır. Karadan esen rüzgârlar, ara ara sıkı estiğinden, çok kısa zamanda kendinizi kıyından uzak bir noktada bulabilirsiniz.

• **Yoğun trafik olan alanlardan uzak durun:** Eğer yoğun deniz trafiği olan bir alanda iseniz, oradan uzaklaşmak sizin için faydalı olacaktır. Windsurf öğrenirken kafanız öğrenmekle meşgul olacağından, etrafınızdaki diğer kişi veya teknelerle uğraşmak kolay olmayacaktır.

• **Derin olmayan kıyılarda öğrenin:** Derin olmayan, boyunuzu geçmeyen kıyılarda öğrenmenin avantajını her zaman kullanın. Düşme durumunda, ayağınızın yere basmasının size vereceği güven son derece önemlidir. Ayağınızın yere bastığı noktada boardun üstünden inerek dinlenebilirsiniz, başladığınız noktaya yürüyerek geri dönebilirsiniz veya bugünkü yeter dediğiniz an yürüyerek kıyıya çıkabilirsiniz.

• **Wetsuit giyin:** Her ne kadar su sıcaklığı size üşüme hissi vermese de, her zaman wetsuit giymeyi ihmal etmeyin. Az da olsa, wetsuitin kaldırma gücüne bile ihtiyacınız olabilir.

• **Nerelerde yapılır?** Mimarsınan, Saros, Gümüşdere, Tuzla, Alaçatı, Ilıca, Pirlanta, Akyarlar, Bitez ve Datça bu sporu yapabileceğiniz en uygun yerlerdir.

09

PLAJ FUTBOLU

Plaj futbolu da yazın oynanabilecek kolay ve eğlenceli sporlardan biri. Aşağıda oyunun detaylı bilgisini ve kurallarını belirtiyoruz. Ama siz pek buna takılmayın. Bir top alın, ikişer bira şişesinden kale yapın, takımınızı kurun, keyfinize bakın !

• **Plaj futbolu** olarak adlandırılan bu futbol türü uzun yıllar önce oynanmaya başlamışsa da, 1990'lı yıllarda belirli kurallara bağlanarak resmileştirilmiştir. Plaj futbolunun yıllar önce Brezilya sahillerinde oynanmaya ve tanınmaya başlaması nedeniyle, bu ülke plaj futbolunun anavatanı kabul edilir. 1990'lı yıllarda Avrupa ve ABD'de şirketlerin düzenlediği turnuvalar ile ünlü ve emekli futbolcuların yardımıyla tanınmaya ve yayılmaya başladı.

• **Yaklaşık 30-40 cm** kalınlıktaki kum zeminde oynanan plaj futbolunda tekniktan çok, ayakta kalabilmek önemlidir. Bu özelliğinden dolayı oyun daha çok fiziğe dayalıdır, oyuncuların kum zeminde topu kontrolü daha güç olduğundan hava hakimiyetinde daha üstün olmaları gerekir.

• **Plaj Futbolu**, boyu 35-37, eni 26-28 metre arasında değişen ölçülerde olan, ayak bileği seviyesinde batan hareketli kumdan oluşan sahalarda oynanır. Kaleler 2.20- 5.50 m ebadındadır.

• **Takımlar kaleci de dahil** sahada toplam 5'er oyuncuyla mücadele eder. Oyuncu değiştirme hakkı sınırsızdır. Oyuncular çıplak ayakla mücadele etmek zorundadır, dizlik takabilirler. Her takım yedekler de dahil toplam 10 oyuncudan oluşur.

• **Bir plaj futbolu** maçında 4 tane hakem görev yapar, bunlardan ikisi oyunu yönetirken, 3'üncü hakem yedek kulübelerinden sorumludur. 4'üncü hakem zaman hakemidir. Aynı futbolda olduğu gibi sarı ve kırmızı kart uygulaması vardır.

• **Herhangi** bir nedenden dolayı takımlardan birinin sahada mücadele eden oyuncu sayısı 3'ün altına inerse rakip takım hükmen kazanır.

• **Ofsayt kuralı** yoktur. Kaleci degaj yapamaz, oyunu eliyle başlatır. Taç atışı el veya ayak ile kullanılır. Kaleciye 1 defa geri pas serbesttir, ikinci defa rakibe değmeden pas verilirse rakip takım orta sahadan direk vuruş yapar.

• **Bir plaj futbolu maçı**, 12'ser dakikalık üç devreden toplam 36 dakika sürer. İki taraftan birinin üstünlüğüyle tamamlanmak zorunda olan maç, 36 dakikalık süre sonunda beraberlik ile biterse 3 dakikalık fazladan süre verilir. Ekstra sürede de beraberlik bozulmaz ise birebir penaltı atışlarına gidilir.

10

Annelere
sevgilerle...
:) :) :)

RAFTING

"Yavrum deli misin ? Bu da yapılır mı?" diyen annenize verilecek en yerinde cevap kesinlikle rafting yaparken çektiğiniz bir resimdir.

• **İşin Özü:** "İçinizde ufacık bir acaba yapsam mı?" varsa kesinlikle yapın !

• **Rafting**, raft adı verilen botlarla, tepesi yüksek nehirlerde yapılan bir nehir sporudur. Raftingde asıl olan içinde bulunduğunuz raftı devirmeden, kürekle yönlendirerek kayalar ve engeller arasından geçirmektir. Rafting, 6 ile 8 kişilik takımlar halinde yapılır ve başarılı olabilmek tek vücut gibi hareket eden

bir takım olabilmekten geçer. Bu spor da akarsular zorluk derecesine göre altı dereceye ayrılırlar. 6. derece en zor parkurları, 1. derece ise en kolay parkurları belirtir. Türkiye'nin her bölgesinde rafting için elverişli nehirler bulunmaktadır. Özellikle Köprüçay, Dalaman Çayı, Alara Çayı, Dim Çayı, Çoruh Nehri, Melen Çayı, Eşen Çayı, Manavgat Çayı, Zamanlı Çayı, Fırtına Deresi, Maçka, Tortum, Kelkit Çayı ve Barhal Çayı bunların en bilinenleridir. Rafting sporu, ülkemizde Gelişmekte Olan Spor Branşları Federasyonu'na bağlı olarak faaliyet göstermektedir.

Chanel'in ünlü siyah ceketi

Chanel, thelittleblackjacket.chanel.com adresinde yeni bir e-sergiye ev sahipliği yapıyor. Fotoğrafları Karl Lagerfeld tarafından çekilen ve stylingi Carine Roitfeld'in yaptığı sergide birçok ünlü isim Chanel'in en ikonik parçalarından biri olan siyah ceketi yorumladılar. Anna Wintour, Jane Birkin ve Sarah Jessica Parker yorumda bulunan ünlü isimlerden sadece birkaçı...

Dolce & Gabbana ve Dolce & Bannana

Dolce & Gabbana, Cape Town'da deniz kabuklarından aksesuarlar satan Dolce & Banana'yı trademark haklarına saldırdığı gerekçesiyle mahkemeye verdiğini açıkladı. Bakalım yargı hangi Dolce'nin lehine karar verecek?

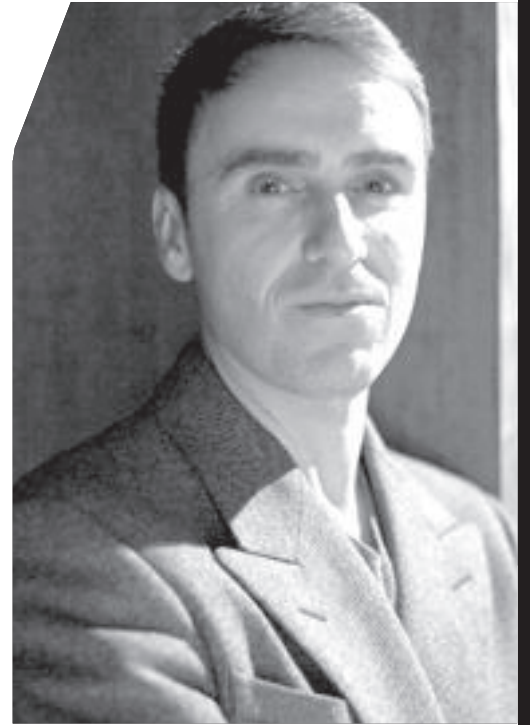
H&M'den 2013 sürprizi

İsveçli perakende zinciri Hennes & Mauritz Group (H&M) 2013 yılında yeni konseptle yeni perakende mağazalar zinciri kuracağını açıkladı. Yeni mağazanın konsepti sır gibi saklanırken, isminin "& other stories" olacağı duyuruldu.

Atletleri ünlü modaevleri giydiriyor

2012 Londra Olimpiyatları'nın başlamasına 100 günden kısa bir süre kalmışken, atletler sadece sahada performanslarıyla değil üniformalarıyla da ilgi odağı olacaklar. Stella McCartney'nin, Adidas işbirliği ile İngiltere milli takımının üniformasına imza atacağını açıklamasından sonra Prada, İtalyan Yelken Takımına sponsor olduğunu açıkladı. ABD takımının ise kapanış kıyafetleri Ralph Lauren imzası taşıyor olacak.

Raf Simons artık Dior'da

John Galliano'nun antisemitik demeçlerinden sonra Dior'daki işine son verilmesiyle bu pozisyona kimin oturacağı moda dünyasının son senelerde en çok spekülasyon yapılan konusu olmuştu. Jil Sander'in eski tasarımcılarından Raf Simons'un Dior'un haute couture, hazır giyim ve aksesuar koleksiyonlarının başına geçmesiyle büyük gizem son bulmuş oldu.

Kitaplardan seçki...10

ELA CENUDİOĞLU

SABIR TAŞI

Atıq Rahimi Afgan bir yazar. 'Sabir Taşı' (Syngue sabour) kitabı 2008 Gouncourt Ödülü'ne layık görülmüş. 'Sabir taşı' Afganistan'da bir evde, yalnızca bir odada geçiyor. Gözleri açık ama bilinci kapalı bir adamın başında dua ederek bekleyen bir kadının hikayesi... Kitabı okudukça kadının iç hesaplaşmalarına, çaresizliklerine, adama karşı olan öfkesine tanık oluyoruz. Kocasının tepkisizliği ona, duygularını bütün çıplaklığıyla ortaya koyması için fırsat veriyor. Kitap akıcı bir şiirsellikle yazıldığı gibi daha ilk sayfalarından okuyucuyu içine çekiyor. Kısa ama etkileyici bir kitap, okuduğunuza pişman olmazsınız.

SONRA HAYAT YENİDEN BAŞLAR

Asıl mesleği gazetecilik olan Mustafa Mutlu'nun kitabı 'Sonra Hayat Yeniden Başlar'ın arka kapakındaki tanıtım yazısı aslında kitaptan ne beklebileceğinizi gayet güzel özetliyor: 'Bu kitapta anlatılanlar: /Sıradan ama özel.../Günlük ama ömürlük.../Küçük ama büyük.../Basit ama zor.../ Siğ gibi ama derin...Gerçekten aslında sıradan gibi görünen bir öykünün anlatıldığı bu kitapta yaşam, ölüm, bu ikisinin arasındaki ince çizgi var.. Bir aile büyüğünün hastalanmasıyla bir araya gelen ailenin her bireyinin farklı bir hayatı vardır. Hepsinin acıları, sevinçleri, hayalleri farklıdır. Ancak, yine de ortak bir paydada buluşurlar, amaç bir olmak, bir aile olabilmektir. Herkesin kendinden, ailesinden bir aynılık veya benzerlik bulabileceği bir kitap bu.

EVRENDEN TORPİLİM VAR

'Evrenden Torpilim Var' bildiğimiz pozitif düşünce aşılamayı amaçlayan diğer kitaplardan biraz daha farklı. Kitabın yazarı Aykut Oğut kendi yaşadıklarından yola çıkarak hayatını daha iyi hale getirmek için çözümler üretmiş ve bunları bu kitapla birlikte bizlerle paylaşmış. Başına neler gelmemiş ki? İngilizce tek bir kelime bile bilmiyorken Amerika'da yaşamış, orada dayak yedikten sonra girdiği komadan bir gözünü kaybetmiş olarak çıkmış, annesini kaybettikten sonra hapiste yatarken babasını kaybetmiş. Sonra birden kendi geliştirdiği yöntemler sayesinde hayatını değiştirmiş. Siz de hayatınızı değiştirmek istemez misiniz? Cevabınız evetse okuyun, pişman olmazsınız.

GİZLİ ANLARIN YOLCUSU

'Gizli Anların Yolcusu' Ayşe Kulin'in son kitabı. Bir erkeğin yaşadıklarını, hayatının nasıl değiştiğini ve sırlarını anlatan romanı okuyunca kimsenin aslında görüldüğü gibi olmadığını görüyoruz. Kimin sırrı yok ki.. Kitap en beklenmedik anlarda bizi şaşırtıyor ve olayların döngüsüne sanki onları yaşıyormuş gibi dahil oluyoruz. İyi roman kurgulamanın sırrı da sanırım burada, kurgulanan olaylar gerçekmiş gibi yazabilmekte..

BİR GÜN

Yakın zamanda filmi vizyonda olan 'Bir Gün' okunmaya değercek bir kitap. Dexter ile Emma'nın birlikte geçirdikleri bir gün ondan sonraki yıllar boyunca birbirlerini düşünmelerine ve kopmamalarına yetecektir. Kitap yaş dilimlerine göre birkaç bölüme ayrılmış ve Charles Dickens'in 'Büyük Umutlar' kitabından alıntılar yer alıyor. Özellikle yirmili yaşların sonu ile ilgili olan bölüm benim

favorim: 'Harcayabildiğimiz kadar çok para harcıyor ve insanlardan alabildiğimiz kadar az şey alıyorduk. Her zaman az ya da çok mutsuzduk ve akranlarımızın çoğu da aynı durumdaydı. Aramızda her zaman çok eğlenmediğimize dair bir kurmaca vardı ve bir de hiçbir zaman eğlenmediğimiz gerçeğinin iskeleti.' Eğer bir şekilde hayatınıza bir türlü çıkaramadığınız ve ne yaparsanız yapın vazgeçemediğiniz birileri girdiyse bu kitapta kendinizi bulacaksınız.

SERENAD

Eğer henüz Zülfü Livaneli'nin kitaplarından birini okumadıysanız 'Serenad' çok güzel bir başlangıç olabilir. 60 yıldır süren bir aşkın hikayesini aynı zamanda Holokost'un tarihine de ışık tutarak anlatan Serenad, Zülfü Livaneli'nin akıcı üslubunun örneklerinden biri. İstanbul Üniversitesi'nde çalışan Maya Duran'ın hayatı Almanya'dan gelen profesör Maximilian Wagner ile tanışmasıyla değişir. Kitabı okumadan önce Struma ve Mavi Alay hakkında pek bilgim olmamasına rağmen okuduktan sonra böyle bir olayın varlığını öğrenmiş oldum. Zülfü Livaneli'nin sanatçı kimliğinin çok yönlülüğünü bu kitapla birlikte bir kez daha görüyoruz. Bir çırpıda biteceğinin garantisini verdiğim bu kitabın sonunda gözyaşlarınızı tutabileceğinizi söyleyemeyeceğim.

HAVA KURŞUN GİBİ AĞIR

İlk bakışta 'Hava Kurşun Gibi Ağır' Nazım Hikmet'i anlatan kitaplardan biri gibi duruyor. Nazım Hikmet hakkında pek çok kitap yazıldı ama bu kitabın özelliği onu yakından tanıyan bir dostu tarafından yazılmış olması. Hıfzı Topuz, Nazım Hikmet'in ideolojisini, siyasi görüşlerini ya da duruşmasını anlatmıyor, onun uğradığı haksızlıkları, cezaevlerinde çektiği acıları, gurbette çektiği vatan özlemini, mutluluklarını ve Türk halkına bağlılığını anlatıyor. 'Hava Kurşun Gibi Ağır' Nazım Hikmet'i, şiirlerini seven, onu merak eden herkesin keyifle okuyabileceği bir kitap.

ÇILGIN KALABALIKTAN UZAK

'Çılgın Kalabalıktan Uzak' bir İngiliz klasiği... Roman İngiltere'nin güneybatısındaki 'Wessex' bölgesinde geçiyor. Romanın baş kahramanı Batsheba başta olmak üzere bütün karakterlerin iç dünyaları ayrıntılı bir şekilde işleniyor. Yazar Thomas Hardy olayları romantik ve mizahi bir şekilde anlatıyor. Ayrıca kitapta 'en saf aşıkların en eşsiz özverileri bile, aşkın kendi kendini şımartmasıdır bu yüzden de cömertlik sayılmaz' gibi yerinde ve eskimeyen tespitler de var. Eğer hem güzel vakit geçirmek hem de güzel bir olaylar örgüsü içeren bir roman okumak istiyorsanız çılgın kalabalıktan biraz uzaklaşıp bu kitabı okumanızı tavsiye ederim..

ZÂHİR

Hiç birini kendinizi sevdiğinizden bile çok sevdiğiniz oldu mu? Ya da kendinizden vazgeçecek kadar çok sevdiğiniz oldu mu? Simyacı romanıyla tanıdığımız Paulo Coelho işte böyle bir aşkı anlatıyor... 'Seni kendimden bile daha çok seviyorum. Bunu söyleyebilsem kendimle barış içinde yaşamayı sürdürebilirim' diyen kitabın başkahramanı aniden ortadan kaybolan karısının peşinden giderken aslında kendini de aramaktadır... Aradığı karısı onun 'Zâhir'i olmuştur. Kendi 'Zâhir'inizi keşfetmek için bir yolculuğa çıkmak isterseniz bu kitabı okuyun derim.

HAYAT VE HÜZÜN

'Hayat ve Hüzün' Ayşe Kulün'ün anılarını arka plandaki Türkiye ve dünya koşulları ile birlikte anlattığı kitabı.. Kitabına kendisini çok etkileyen, çok üzen, çok sevindiren, onda iz bırakan ve belleğinde hep kalan anılarını almış. Eğer yazarı daha yakından tanımak, yaşadıklarına şahit olmak istiyorsanız bu kitap beklentilerinizi birebir karşılayacaktır.

Güneşten Korunmanın

UZUN BİR KIŞTAN SONRA
YÜZLERİ GÜLÜMSETEN GÜNEŞLİ
MEVSİME, YAZA ÇOK AZ KALDI.
GÜNEŞTEN KORUNMAK DEYİNCE
İLK AKLINIZA GELEN, "GÜNEŞE
ÇIKMAMAK" OLSA DA, DOĞRU
KORUNMA YÖNTEMLERİ İLE
GÜNEŞLE BARIŞIK BİR YAZ
GEÇİREBİLİRSİNİZ...

JOELLE PINTO

10 yolu

1 SPF faktörlü iyi bir krem edinin

Güneşe çıkmadan korunmanın ilk kurallardan biri SPF koruma faktörlü koruyucu bir güneş kremi edinmektir. "Sun Protection Factor" yani Güneşten Koruma Faktörünün kısaltması olan SPF, cildi kızarmaya karşı korur. Örneğin eğer hiçbir koruyucu krem sürmeden cildiniz 20 dakikada kızarıyorsa ve SPF koruması 15 olan bir krem kullanırsanız, cildinizin korunma seviyesi 15 misli artar. 20 x 15: 300 dakika korunur. Ancak yine de uzmanlar 5 saat beklememenizi, sık sık ve en geç iki saatte bir yeniden uygulamanızı tavsiye ediyor. SPF 15 korumalı bir krem cildi UVB ışınlarından % 93 oranında koruyor. Hassas ciltlere sahip olan kişilerin kullanması gereken SPF, 45 ve üstü olarak biliniyor ancak bu rakam cilt renginiz, saç renginiz, yaşıınız, ailenizde cilt kanseri geçirmiş biri olup olmaması gibi birçok faktöre göre değişiklik gösteriyor. Unutmayın; SPF'li kremler cildinizi UVB ışınlarından büyük ölçüde korurken, UVA ışınlarına karşı korunmayı garanti etmez. Cildinize uygun SPF numarasını belirlemek için,

güneşe çıkmadan bir uzmana görünmenizi mutlaka tavsiye ederim. SPF'li kremlerin sadece yazın değil, dört mevsim uygulanması ve güneşe çıktıktan sonra değil, güneşe çıkmadan önce sürülmesi gerektiğini lütfen unutmayın!

2 Ultraviyole ışınları arasındaki farkları tanıyın

Ultraviyole ışınları; UVA ve UVB ışınları arasındaki farklar nelerdir? Deri kanserinin en önemli sebeplerinden biri olan UVB ışınları, maruz kaldığında cildin yüzeyini yakar. UVA ışınlarının ise etkisi hemen görülmez. Cildin yüzeyini yakmaz ama hasarı büyüktür çünkü zararı sonradan görülür. UVA ışınları DNA'yı bozar, cildimizin sıkışmasını sağlayan elastin ve kolajen seviyelerini etkiler. UVA ışınları ayrıca UVB ışınlarının kansere sebep olan etkilerini de artırır.

3

Gözlerinizi korumayı ihmal etmeyin

Güneşten korunma denildiğinde, ilk olarak aklımıza cildimiz gelir. Ancak Ultraviyole ışınları gözlerimiz için de çok zararlıdır. Katarakt, makula dejenerasyonu, görüş kaybı gibi birçok rahatsızlık zararlı UV ışınlarına bağlı olabilir. UV ışınlarından gözlerinizi korumanız için mutlaka güneş gözlüğü kullanmanızı tavsiye ederiz. Ancak güneş gözlüğü satın alırken dikkatli olmak, zararlı ışınlardan korumayan sahte gözlükleri almamak gerekiyor. Gözünüzün kenarlarını da kapsayan güneş gözlükleri, güneşe karşı daha da iyi bir koruma sağlar.

4 Kıyafetlerinize dikkat edin

Güneşten korunmak için sadece şapka takmak değil, giydiğiniz kıyafetlere de dikkat etmeniz gerekir. Bol uzun kollu bluzlar ve uzun etek, pantolonlar cildinizi güneşten korumanıza yardımcı olur. Sıkı dokunmuş kıyafetler ultraviyole ışınlarından korunmak için idealdir. Kıyafetinizi güneşe tuttuğunuzda güneş geçiriyorsa eğer, sıkı dokunmuş demektir. Islak t-shirt ve kıyafetler sizi güneşten korumaz. Islanan kıyafetlerden UV ışınları geçebilir. Islanan t-shirtlerin değiştirilmemesi, plajlarda sıkça yapılan günlük hatalardan bir tanesidir.

5 Şapka takmayı unutmayın

İlk tatil gününüzde "Kafama güneş geçtili" cümlesini kurmak istemiyorsanız eğer, güneşe çıkmadan evvel bir şapka takmanızda fayda var. Şapka seçerken de sadece kafanızı kapatan değil, gözlerinizi hatta burnunuzu gölgeleyen siperleri olan bir şapka seçmenizde fayda var. Örneğin gençler arasında popüler olan beysbol şapkaları saçlarınızı korurken gözlerinizi ve burnunuzu açıkta bırakabilir ama tabii ki hiç şapka takmamış olmaktan iyidir. Bayanlarda çok hoş bir görünüm sergileyen biraz abartılı, çok büyük şapkalar da yüze iyi bir gölge yaptığı için güzel bir seçim olabilir.

6 Su sporlarına meraklıysanız, suya dayanıklı koruyucu krem kullanın

SPF korumalı kremler cildi UVB ışınlarına karşı korur fakat bu koruma su sporları yapanlar için yeterli olmayabilir. SPF numarasının yanında kremin suya dayanıklı olup olmadığı mutlaka kontrol edilmelidir; örneğin surf yapan biri dalgaların vurmasıyla kremdeki koruyucu SPF'ı kaybeder ve tekrar uygulamaya kadar zararlı ultraviyole ışınlarla maruz kalır. Suya dayanıklı güneş kremi, deniz ve havuzda çıkarsa da, sabun ve suyla duş alındığında ciltten atılır.

7 Öğlen saatlerinde güneşten kaçın

Güneşin saldırdığı ultraviyole ışınların en zararlı olduğu saatler, öğlen 11:00- 14:00 arasındadır. Bu saatler bulunduğunuz yöreye göre değişiklik gösterebilir ama ana fikir öğle vakti sizin, ve de özellikle küçük çocukların güneşten uzak kalması gerektirir. Öğle saatlerinde dışarıda oynamak veya yüzmek için direten küçük çocuklarınız varsa eğer, bu zararlı saatler içeride oynayabileceği oyunlar düşünebilir veya imkânınız varsa onları kapalı bir havuza götürebilirsiniz. Unutmayın çocukların derdi güneşlenmek değil.

8 Güneşten korunmaya yardımcı vitamin takviyeleri

İlk bilmeniz gereken vitaminlerin güneşten koruyucu kremlerin yerini almadığını hatırlamaktır. Vitaminler sadece ek bir koruma sağlar. Özellikle C vitamini ve E vitamininin birlikte alındığında, güneşten korunmaya yardımcı olduğu belirtilmiştir. (Discovery fit & health) Vitaminler doğru kullanıldığında cildi sadece güneşten korumaya yardımcı olmaz, cildi güzelleştirir ve daha sağlıklı olmanızı sağlar.

10

Bir uzmana danışın...

Güneşten korunmanın yollarını bilmek kadar uygulamak da önemlidir. Ancak kişisel ihtiyaçlar sağlığınıza, ailemizdeki insanların sağlığına, saç, cilt rengi, çil, ben gibi çeşitli faktörlere göre değişir. Sağlıklı bir yaz geçirmek için, ilk güneşe çıkışınızdan önce mutlaka bir uzmana danışın.

9 Güneşe çıkmak/çıkmamak...

Ultraviyole ışınlarının zararlı etkilerinin en kötüsü olan cilt kanserleri, çoğu insanı güneşli havalarda sokağa çıkmaktan soğutabilir. Doğru korunma yöntemleri dikkatlice uygulanarak kısa süreli sokağa çıkıldığında güneşin faydaları bile dokunabilir; örneğin güneş ışınları D vitamini üretimine, kalsiyum emilimine ve ruh haline iyi gelir.

Bir gelin ne diler?

Kırmızı yastık
bulaşık makinesi
masa örtüsü
döküm tencere

**HEDİYE
LİSTESİ**

danışmanınızla
tanışmak için
bir an önce
randevu alın!

(212) 212 2707

Müstakbel gelinler! Hemen kurdele.com'a tıklayın, hediye listenizi sevdiklerinizle paylaşın ve sizi mutlu etmelerini kolaylaştırın.

Dekorasyondan mutfak gereçlerine, beyaz eşyadan elektrikli aletlere kadar 100'lerce ünlü marka ve 1.000'lerce ürün arasından seçtiğiniz hediyelere sahip olmanın keyfini yaşayın!

kurdele
HEDİYENİ LİSTELE

kurdele.com

ConceptMarine

ATLANTIS
AZIMUT | BENETTI

NUMARINE

Rockharbour
YACHTS

Maxi Dolphin

www.conceptmarine.com

City Office:

Arnavutköy Mah. Kuruçeşme Cad. No: 73/1
Beşiktaş İstanbul

T: 0212 358 02 63 F: 0212 358 02 64

Marina Office:

Marintürk İstanbul City Port, B1 B2 Batı Mah.
Sahil Yolu Pendik İstanbul

T: 0216 390 11 00 F: 0216 390 33 66